

សំណ្ងារ និងចម្លើយនៅលីត្រា

[បង្រីសម្ងាត់និយាយភាសាជែវ
—អង់រ៍]

បង្រៀនម្នាក់ឡើតបកស្ទាយ។

ព្រះវិហាត់នៃស្ថានសុគ័របស់យើង យើងពិតជាមានអំណាកគុណសម្រាប់
ពេលនេះ ដែលយើងអាចប្រកបគ្នាមួយទៀតជូនីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នៅក្នុងវត្ថុមាន
បស់ព្រះ។ យើងមានអំណាកគុណយ៉ាងខ្ពស់ដែលបច្ចុប្បន្ននៅជាមួយយើងនៅព្រះ
នេះ ដើម្បីជួយយើង និងប្រទានបណ្ឌិតរបស់យើង។ យើងទូលសុខភាពអភកយោទាសពី
អំពើបាបបស់យើង ដើម្បីទ្វាយដោរបស់យើងបានពេញដោយប្រចាំ ហើយពន្លឹះ
និងដេះ ដែលបច្ចុប្បន្ននីងប្រើយើងគឺជាក្នុងនៅមួយទៀតជូនីព្រះនៅព្រះ ដើម្បីជួយ
ប្រចាំ ធនធានយើងសុខភាពព្រះនាមនៃព្រះរាជបុគ្គាស់ជាតិស្របទ្វាយបស់ព្រះ គឺ
ព្រះរាជក្រឹត់សិរី អាម៉ែន។

សុមសម្រួលកីឡាបទៅ

² ខ្ញុំទីបន្ថែមជូលមកដល់ពេលពុសនោះចេញមក។ ដូច្នេះខ្ញុំ...វាតារាតិត ដែលយើងត្រូវរក្សាទង្វើនរបស់យើង ពន្លឹងរបស់យើង... អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែល អ្នកធេះផ្តល់ទេ អ្នកមិនអាចបន្ថុឡើងលម្អិតបានធ្វើកនៅនេះបានទេ។ យើង ទេ? ដោយសារត្រូវយើងដោយចេញពីប្រឃងបង្កើតជាការបុណ្យ។ ដូច្នេះនោះជាបានគុណ ដែលអ្នកត្រូវក្នុង...ត្រូវបានអប់រំឡើងរបស់អ្នកដោយសារត្រូវ ការបុណ្យនៅលើកំពុលវីន់ —នៃប្រជែង។ មនុស្សជាប្រើនដែលមានវិសាល់ខ្ពស់បានខ្ញុំ នៅពេលដែលយើងឆ្លាប់ បី—ចង្វើនប្រឃងការ យើងទេ ពួកគេ... វា—វា—វានឹមានការបុណ្យនៅលើកំពុល កំនើងដែលវានិងដោះ ហើយដូច្នេះវានិងធ្វើកនើងបានមួយពន្លឹង។ ដូច្នេះ អ្នកត្រូវរក្សា ការបុណ្យទាំងអស់ដែលត្រូវក្នុងចេញ ហើយដើម្បីទ្រួរយើង “បន្ទាន់ណែនាំខ្មែរមុខ ឆ្លាប់ទៅកេសបាយសម្រាប់នៃទីខែស៊ីនៃការអំពារនោះនៅក្នុងព្រះគិសុធម៌”

³ តិច្ឆុវនេះ វាតី—ជាពេលព្រឹកដែលមួយដែលសំណើត ទាំងខាងក្រោម និងក្នុងជូចជាដែរបណ្តុកីឡើស្រីដើម្បីជាប់បានបាន។

⁴ ເກີຍ—ເກີຍຕົ້ນຫຼູງເນັດ: ໝຶກກຳທຸນເຊື່ອຟິຟິລ໌ກາຕູ້າພາຍ ແກ້ໄຂເບ່ອນ: ເບີ ຖະກະມາສໍ ສາທາຖະໜີຍໆ ເກີຍກຳຕົ້ນກາຕູ້າພາຍກຳບົ່ນຂຶ້ນ ຂຳຟິຟິລ໌ ຖະກະກຳ

មិនមែនត្រីម៉ោគ—វាមិនត្រូវបានលើកឡើងសូមវីតនៅក្នុងបទគម្ពីរ តុល្យវិនេះ ត្រានសញ្ញា វីដីល្អជាកាន់ភ្លាប់។ វាត្រូវតែមកដោយធ្វាល់ពីបានសូត្រ។

៥ ហើយវា—វាតាតា—ម៉ោងដីនឹងកំងមួយសម្រាប់ខ្ញុំ។ វាត្រូវបានពេញមួយសញ្ញាតៅ។ តុល្យវិនេះជាថ្មីទីក្រោមបីបស់ខ្ញុំកំងល្អប់។ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់លេវក្នុងនេះ មនុស្សជាតារីនេវក្នុងសំណើរាជាំនេះ ខ្ញុំត្រូវធ្វើសិស្ស។ មានប្រើនក្នុងចំណោមពួកគេដែលចំសម្ងាត់នៅ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ខ្ញុំចង់—ទៅធ្វើយកទូរវិនេះ មិន បើនីឡុខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចទេសទូរវិនេះ។ មុលហេតុដែលអ្នកយល់—រឿងទាំងមូលនៃអីដីលើយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើតុល្យវិនេះ គឺសៀវភៅរកការហើកសម្រេចដី—នៃប្រះបាបុមិយបស់ប្រុះអម្ចាស់ អ្នកយើរូចទៅ ហើយនៅពេលមានសម្ងាត់បន្ទាប់មកវាទាប្រអ្នកទៅហានទៀតនៃរឿងដោយទៀត យើរូចទៅ។

៦ ហើយបន្ទាប់មក និងដូចជានៅក្នុងការអរជិត្យានសម្រាប់អ្នកដីដី នោះខសញ្ញា ទាំងស្រុង។ អ្នក...វាតាការនិមិត្តនិងរឿងខ្លួន ដែលអ្នកសិក្សាខ្លួន ហើយ—អ្នកទូលាការថាតាកំប្រែកតាំងខសញ្ញា។ វាតូចជាប្រព័ន្ធដំបូងស្ថាបន្ទាប់នៅក្នុងនោះទៅ ថា “ដើម—ឈើមួយដើមជាមិនទេនៅ។” “នៃទីកន្លែង” យើរូចទៅ ទីកដូចត្រា បើនីឡុ មានប្រកចេញមកតាមផ្លូវនេះ ផ្លូវនេះ នាស្រែយលើ ប្រកចេញខ្ញុំ។ វាកើតូចជាបានដីពីបន្ទាប់នៅ។

៧ បើល កូវិនចុសទី១ ១១២បានធ្វើដូចត្រាននេះដោ ដោយបាននិយាយថា “នៅទីនោះមានអំណោយទានជាប្រើន បើនីឡុវាតាកើត្រាណាកំពេម្យ។”

៨ ដូចេះ អ្នកយើរូចទេ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងធ្វើការ ដូចជា ជាផីនៃតំបន់បន្ទាប់មកត្រូវបានធ្វាស់ប្រុះ ដើម្បីមករករឿងដោយទៀតនៅទីនោះ។ អ្នកដីនឹងពីរឿងខ្ញុំដែលខ្ញុំមាននៃយកើយ។ អ្នក—អ្នកសិក្សាតាមបន្ទាត់នោះ អ្នកទូលាបានពួកគេ... ហើយតុល្យវិនេះ ចិត្តរបស់ពួកគេបានកំណត់ “តើត្រាទាំងនេះជាហី?” ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកគេ “តើវាតាហី?” ពីមួយយប់ទៅមួយយប់ ពេលខ្ញុំចូលមកនៅទីនោះ មានភាពតានតីនៃសំបុនៈ ទាហែកតីខ្ញុំតិនិយាយអំពីរឿមួយដោយទៀត ត្រានសំពេស់—ស្ថាត់ អ្នកយើរូច ហើយបន្ទាប់មក ហូកដីលេវប៊ិត្រូណាបិសុទ្ធ ទម្ងៃៗត្រា។ ហើយបន្ទាប់មក—ខ្ញុំត្រូវកែ ជាតុវិងកល់យប់ធ្វើដូចនោះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកបុរាណទៅជាការព្យាបាល បុរីមួយ យើរូច អ្នក... មនុស្ស

ទាំងអស់ត្រូវបានកំណត់នៅលើផ្សេងៗយ៉ា អ្នកមិនអាច ស្វែរតែមិនអាចធ្លាក់សំណុរាលិខិត្តធម្មយ៉ែកត្រាមួយ។

៩ ហើយ—ហើយដោយដឹងនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្មានអ្នគេដែលកំពុង
កើតឡើង យើងទេ ថាទី—ខ្សែត្រានំពេ...ខ្សែ...ខ្សែដឹងដឹងដឹង។ ខ្សែស្ថាប់អ្នក—អ្នក
មិនយើងទេ។ យើងទេ។ ខ្សែត្រានំពេប្រុប់តែអ្នកមិនយើងទេ យើងទេ។
ហើយអ្នកនិយាយថា “បង្របស ប្រាកាហាំ វាតារឿងពីបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការ
និយាយបែបនោះ” ខ្សែដឹងចាក់ពីបាក។

១០ បីន្ទុ មិលចុះ សូមទ្វូខ្សែនិយាយរឿងនេះតម្លៃនេះ។ ខ្សែគិតចាកានេះជាដំខ្លាក់
សម្រាប់ ខ្លួនយើង បីន្ទុណាំ។ បីន្ទុអនុញ្ញាតឱ្យខ្សែនិយាយរាល់យើងទេ។ នោះអ្នក
—អ្នកមិន...អ្នកមិនយល់បាន យើងទេ ហើយអ្នកមិនគូយល់រាល់ទេ។ ដូច្នេះកំ
ពុរាយម បកស្រាយដី យើងទេ។ កំពុរាយមជាក់កាបកស្រាយរបស់អ្នកទៅ
ក្នុងវា យ៉ាងនោះអ្នក—អ្នកនឹងទៅការនំតែត្រាយ។ ទទួលយកដំបូន្ទានរបស់ខ្សែ
ប្រសិនបើអ្នករឿងខ្សែ តម្លៃនេះ ប្រសិនបើព្រះជាមាស់—ត្រូវបានឱ្យខ្សែពេញចិត្ត
ចំពោះមុខអ្នក។

១១ ហើយអ្នកដឹងហើយចាករបីកសំមួងនិងរៀងរៀងទៀត។ ខ្សែ—ខ្សែបាននៅ
ទីនេះ ជាមួយអ្នកយុរិកហើយ យើងទេ ហើយរាក់ការក្រើមត្រូវ។ ហើយតម្លៃនេះ
រាបញ្ញាកំទ្រួដដឹងបញ្ញាកំរាត្រីមត្រូវ វាតាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល។ យើងទេ? ដូច្នេះ
អ្នកដឹងចាការ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាមាស់។ នោះច្បាស់ណាស់។ យើងទេ វាត្រូវ
បានបញ្ញាកំដល់អ្នក។

១២ តម្លៃនេះ សូមទទួលដំបូន្ទានរបស់ខ្សែ ដូចជាបងបន្ទូនរបស់អ្នក។ កំដាក់ការ
បកស្រាយទៅនីងដីទាំងអស់ដោយខ្លួនឯង។ អ្នកត្រានំពេបន្ទូននិងសំនោក្នុងដឹត
ត្រីស្សានដីល្អ។ ដោយហេតុថា អ្នកនឹងដកខ្លួនចេញពីរឿងពិត នៅពេលអ្នករឿង
វា។ យើងទេ? អ្នក អ្នកនឹងត្រានំពេជាយ៉ាងបែកតែនោះ។ អ្នកមួនដែតគីតីត្រាយពី
សាប់រឿង។

១៣ ហើយអ្នកដឹងខ្លួន ហើយដឹងចាការនីមួយៗ ហេតុការណ៍អាជីវកំបែង។ ហើយរា
កំពុងកើតឡើង។ ហើយខ្សែដឹងចាករជាមួយ។ តម្លៃនេះ ខ្សែត្រានំពេមិននិយាយនោះទេ
វាតីជាព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្សែដឹងចាករជាមួយ។ វាតាមីដែលអស្សារ្យ។
ហើយតម្លៃនេះបានតែមេហើយ ហើយនៅលើហេតុការនេះមិនមានផ្លូវសម្រាប់អ្នក

ដើម្បីមើលភាពទៅ ហើយគឺ...ខ្ញុំ បើនឹង សុមជ្រើយខ្ញុំ ដោយមានគីឡូនេវេក្តុង ដែលខ្ញុំខ្សោះចាប់អ្នក ពីមន៍ា ដូច្នេះគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែកំពុង ជាកំកាប់ក្រសាយណាមួយ បើនឹងដើម្បីខ្ញុំក្នុងនាមជាបងប្រុសរបស់អ្នក។ យើងទេ? យើងកំពុងសែនៅក្នុងសម័យដើម្បីយើង... មែនហើយ យើង...

¹⁴ តុល្យវេនេះ អ្នកគ្រាន់តែបន្ទាបខ្លួន ធ្វើជាគ្រីស្នាន ហើយព្យាយាយមាសែនៅ សម្រាប់ព្រះ។ ហើយត្រូវរស់នៅដោយស្មោះក្នុងជាមួយយើងមិត្តូយការងារ ហើយ ស្រឡាញ់អ្នកដែលមិនស្រឡាញ់អ្នក។ កំពុងយើង... អ្នកយើងទេ អ្នកត្រូវ ធ្វើ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើជាអេចំកំបាំងអ្នក ហើយធ្វើឱ្យក្នុងវិធីការសែនៅព្រះជាម្នាស់ វាត្រូវតែ យើងទេ?

¹⁵ រស្សីលម្បិតិញ្ញ មានវីដីមួយបានកែតែវីដីនៅក្នុងបន្ទប់បស់ខ្ញុំ ដែល ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងមិនអាច—ទុកវាទាល អ្នកយើងទេ។ ហើយដូច្នេះអ្នក...ហើយ ប្រែហែលកាលពីពីសត្តាប័មុន មានអ្នក មួយបានកែតែវីដី វាមិនអាចទៅប្រចាំនោះ ទេ... ដែលបាននៅពេលខ្ញុំសែនៅលើដែនដីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនអាចទៅឆ្លាយពីរ បានទេ យើងទេ។ ដូច្នេះហើយ បើនឹង...

¹⁶ ហើយពួកជាំនី—អ្នកមិនត្រូវដើរឬដីជាដី ដូច្នេះ កំជាកំកាប់ក្រសាយអ្នក ទាំងអស់។ យើងទេ? អ្នកគ្រាន់តែទៅមុខហើយគ្រាន់តែ ចងចាំវីដីដែលអ្នកត្រូវ បានប្រាប់។ សែនៅក្នុងជីតគ្រីស្នាន។ ទៅព្រះវិហាយបស់អ្នក។ ចូរធ្វើជាបន្ទីដី ពិត គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកនៅ ហើយគ្រាន់តែបានប្រាប់ពីត្រូវបានប្រាប់ទៅព្រះគ្រីស្នូ ហើយ ប្រាប់ជល់មនុស្សតាមរបៀបដែលអ្នកស្រឡាញ់ទេ។ ហើយគ្រាន់តែអនុញ្ញាត ឱ្យទីបន្ទាល់បស់អ្នកពេញដោយគីស្រឡាញ់ គ្រប់ពេលដែលជាមួយប្រជាធិបាល។ យើងទេ? ព្រោះ សិន្ទុកមិនធ្វើទេ អ្នកនឹងបង្កើរខ្លួននឹង ចូលទៅក្នុងអ្នកយុទ្ធសាស្ត្រ និងនោះ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកជីជាម្នាក់—អ្នកចេញពីផ្លូវកំណើនក្នុងបានរាយជាំ។ យើងទេ កល់ពេលដែលអ្នកបានព្យាយាយធ្វើវា អ្នកបានធ្វើវាលើយើង។ យើងទេ? ដូច្នេះ គ្រាន់តែ កំ កំពុងយើង ជាកំកាប់ក្រសាយ។

¹⁷ ហើយជាតិសេសនៅយោប់នេះ នៅពេលព្រាណនោះវីដីនៅចំពោះមុខអ្នក យើងទេ កំពុងយើងបានព្យាយាយវា។ អ្នកគ្រាន់តែទៅមុខ ហើយបន្ទាបខ្លួន ហើយបន្ទាប់ទៅមុខជាមួយនឹងសារធ្មតាចុចត្រាប។

18 តុទ្សវិនេះ អ្នកនិយាយថា “បងប្បសប្រាណហំ តីថា... យើងជាក្រោមដំនុះ នៃព្រះជ័មានព្រះជននេះ យើងមិនគូ...”

មែនហើយ ដូចដែលខ្ញុំបានព្យាយាម...មើលនៅទីនេះ ខ្ញុំចង់និយាយថា...

និយាយថា មែនហើយ ហេតុអីខ្ញុំមិនអាច? ខ្ញុំត្រូវតែមាន...”

អត់ទេ។ តុទ្សវិនេះ កំ។

19 ចូលចាំថា ខ្ញុំនិយាយនេះដើម្បីប្រយោជន៍របស់អ្នក។ យើងឡើទេ ខ្ញុំនិយាយដូចេះដែលអ្នកនិងយល់បាន ហើយកើតីខ្ញុំ តុទ្សវិនេះ ចូលស្តាប់នូវគីឡូដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នក។ យើងឡើទេ? យើងឡើទេ?

20 តុទ្សវិនេះ នៅទីនេះ តុទ្សវិនេះនេះ តីជាការប្រកាសមួយ ហើយនោះ តីថា យើងនឹងហេរាប់ជាការស្តាប់ ការប្រកាស យើងឡើទេ។ ហើយនៅក្នុងនោះ មានវិធី យើងឡើទេ ហើយមានការព្រមាន និងអ្នក អាចកើតឡើង។ ដូចជាដារនៅក្នុងដែលអ្នកយើងឡើទេ វាអាចធ្វើសិសពីការអារក្រកប្រពៃណិតិសពីការអារក្រកប្រពៃណិតិសពីការអារក្រកប្រពៃណិតិ... វាទូលបានសារបស់វា យើងឡើទេ។

21 តុទ្សវិនេះ បើនេះតុទ្សវិនេះ ជាទាប់រៀង ចំពោះមនុស្សដូចកែវមានសាសនា ខុសផ្តុំនិងអំបួរជាប្រើប្រាស់បានកើនឡើង លើការបង្ហាញវិញ្ញាបណ្ឌៈ ហូតដែលមនុស្សចំងារសំដើរឡើងនៅក្នុងបណ្តុំនៃរឿងមួយ ចេញទៅក្រោម ហើយបាប់ធ្វើមួយឡើងឡើត ចលនានេះ ហើយអ្នកដឹងទេ និង—និងរឿងនេះ។ យើងឡើទេ? អ្នកមិនចង់ធ្វើវាទេ។ យើងឡើទេ? តុទ្សវិនេះ សូមចាំថា ចូលនៅតាមរបៀបដែលអ្នកនៅ។

22 ហើយអ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញ...” អត់ទេ។ សូមប្រយ៉ាត្រ យើងឡើទេ។

23 សូមមើលនៅទីនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នកនូវរឿងមួយ យើងឡើទេ។ តីអ្នកដឹងទេនៅទីនោះ តើមានសំឡេងកប់មីនកុងបន្ទប់នេះទេ? តាមសំឡេងពីតិករបស់មនុស្សដែលចូលមកតាមលបកអនិច្ឆ័យនិច្ឆ័យនិច្ឆ័យ។ ហេតុអី? តើអ្នកមិនពុកភាពសំឡេង។ ព្រៃហើយ? ពុកភាពលកកាមរយៈទីនេះ តុទ្សវិនេះ។ មែនហើយ មានទម្រង់និងរូបការយោបស់មនុស្សមានចលនា តាមរយៈបន្ទប់នេះ តុទ្សវិនេះ។ តើវាប្រើប្រាស់? មែនហើយ ហេតុអីបានជាអ្នកមិនយើងឡើពុកភាព? យើងឡើទេ?

ពួកវានៅទីនេះ សំឡែងពិភាក្សាបច្ចាសំទេរុងរបស់ខ្ញុំ។ មែនហើយ ហេតុអូរបានជាអ្នកមិនធ្លាក់? យើដូចទេ? វាគ្រោះតែរាយប្រហាមឱ្យមួយជាមុនសិន ដើម្បីបង្ហាញរាជា។ យើដូចទេ? តើមួរនេះ អ្នកយល់ទេ?

²⁴ តើមួរនេះ កំបកគ្រាយអីសោះ។ ប្រសិនបើព្រះចង់ខ្សោយអ្នកដើរអូរមួយ ត្រូវដែនឹងបញ្ចូនវាទេអ្នក។ យើបញ្ចូទេ? ដូច្នេះ គ្រួសតិត្រាការ វិវ៉ាមាំពិត្រាការដើម្បីនេះ។ ការនៅរាយជាប់ អូរមួយបានវិកេត្តិធម៌។ ហើយកទ្វូរនេះគ្រាន់តែពិត... អ្នកយល់ខ្លួចដែនឹងមាននិយមាតើអ្នកទេ? ហើយគ្រាន់តែ... កុំព្យូរយាមធ្វើខ្លួនដើម្បីរាយជាគ្រើសាន ពីព្រោះអ្នក—អ្នកយកខ្លួនអ្នកចេញពីព្រោះ។ ហើយអ្នក—អ្នក—អ្នក...

²⁵ ប្រសិនបើអ្នករារបាយលំរាបាន នេះគឺជាការទាញឲ្យឱ្យឯើង យើបញ្ចូទេ? អ្នក—អ្នក គ្នាកំពុងបាននៅថ្ងៃមុន។ យើបញ្ចូទេ? អត្ថែង សុមចាំបាតា វានឹងមិនមានការក្លឹងបន្តំដូចអ្នកដើម្បីនេះទេ។ យើបញ្ចូទេ? ដូច្នេះ នោះគឺជួចចាប់ដែលអ្នក—គ្នាកំដើរកទ្វូរនេះ។ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ ចងចាំរ...

²⁶ អ្នកយើបញ្ចូទេ តើមួរនេះ មានអូរមួយកើតឡើងនៅក្នុងបន្ទប់នេះ មានអូរមួយនៅទីនេះ។ មាន—មានពិតនៅក្នុងបន្ទប់នេះ ទេរក សំឡែងព្រោះ។ យើបញ្ចូទេ? បីនៅតីអ្នក... អ្នកមិនរារប់... ប្រសិនបើអ្នកមិនអារម្មណ សំឡែងដូចជាតិជាយគ្មានអីដែលត្រូវបានបញ្ជាផ្ទៃ តើអ្នកនឹងរួចសំឡែងខាងវិញ្ញាណាដាយោងណារ?

²⁷ តើមួរនេះ អ្នករារបាយដើរ ថានរណាម្នាក់កំពុងប្រៀងបែបនេះនូវបេទខ្លះ។ ពួកគេប្រើបាលជាឡិននោះទីនោះ យើបញ្ចូទេ។ បីនៅនោះពេលដែលវាតិជាការយកចំគ្រើសាល់ដែលវាគ្រោះបានគោរយប្រហាមន្ទាប់មកវាតុល់ឱ្យនូវការបកប្រាសាយពិត ហើយបង្ហាញ បញ្ញាកំរាយដោយបង្ហាញប្រាការ។ យើបញ្ចូនឹងដែលខ្ពស់មាននៅម៉ោង?

²⁸ តើមួរនេះ ព្រះវិញ្ញាណាក់នៅព្រោះ នោះពេលដែលវានិយាយតាមរយៈព្រះបន្ទូលពិត រាបបញ្ញាកំខ្លួនឯង ដើម្បីបង្ហាញនូវការបែកចំនៅក្នុង ចាប់ពីក្រោះ។ តើអ្នកយកទេតើមួរនេះ? ក្រោមដំនីនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អីដឹង? មិនអីទេ។

តើមួរនេះ ចូរយើងអធិស្ឋានម្នាច់ទៀត។

²⁹ ព្រះវិបិតានៃស្ថានស្អីគឺ យើងហេរិនឹង...បើកតម្លៃសៀវភៅនេះ នឹងជាកំដ្ឋូរក្នុងរឿង—ការព្យាយាមប្រគល់នូវដែលទ្រួចដែនឹងមាន បានហើយឱ្យយើងនៅក្នុងអាណាព្យាបាយនឹងវិញ្ញាណារ។ ហើយកទ្វូរនេះទូលបង់អធិស្ឋានថាប្រោះទ្រួចដែនឹង ដូយ

ទូលបង្កុងការបេក្ខសាយព្រឹមគ្រឿចចោះសំណួរទាំងនោះ។ អាចនិយាយបានថា—ចាត់ក្បាត់—ពួកវាតីដើម្បីធ្វើប្រជាដុំនាម។ ពួកវាគិតលំខ្លួរកគ្រោះការយល់ដឹង។ ហើយទូលបង្កុងអធិស្ឋានចាត់ទ្រង់នឹងប្រទានដល់ទូលបង្កុង ចាត់ទូលបង្កុងនឹងចាត់រាយកែវការនៃប្រជាក្រសួងបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីទ្វូរកគ្រោះអាចយល់បាន។ មានការយល់ដឹងដើម្បីរួមច្ញាស់នៅដើម្បីសិរីឱ្យរីងនឹងកិត្តិយសនៃព្រះ តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តុ។ អាម៉ែន។

៣០ តម្លៃនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយអញ្ញាំង។

³¹ ហើយខ្ញុំគិតថារឿងនេះនាថីនេះបានគ្រប់គ្រងខ្សោតទាំងនេះ បុន្ថែក
រិទ្ធិនានេទ មើលទៅ ហើយនឹងកីដាបងឯង—បើកូណា ហើយខ្ញុំគិតថា
ខបករណីបញ្ហាការសេវាដានប្រើដើម្បីនៅនេះ។ បុន្ថែកូណាដានគោប់ច្បាក់នៅក្នុង
ធ្វើការយើករាប់ទៅការសំបងបួននៅក្នុង—នៅក្នុងបន្ទប់នោះ បន្ទប់ចតសំឡែង
ហើយពួកគេនឹងដើរបានរាយ បញ្ហាប់ខ្សោតហើយនឹកពេលណាគំណលមិន
ត្រូវឃើប។

³² យើងទេ ខ្សោតមានកុងពន្លិកចូលសព្វពិភាក្សារ៉ាត្រប់ទីកំន្លែង
យើងទេ គ្រប់ទីកំន្លែង។ វាបូលទៅកុងគ្រប់ប្រភេទនៃភាសានិងអ្នីទាំងអស់។
ដូច្នេះមានរឿងដែលយើងចង់និយាយនៅទីនេះ យើងនឹងមិននិយាយនៅកំន្លែង
ផ្លូវទេ អ្នកយើងទេ នោះហើយជាមួលហេតុដែលយើងបញ្ចប់។

៣៣ តុល្យវនេះ ការធ្វើយសំណ្ងាត់ គឺជាពីរដឹងមួយយា ដូច្បែះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំតុល្យវនេះ...នៅក្នុង—នៅក្នុង...នៅក្នុងបច្ចុប្បន្ននៃពីរដឹងនេះ ភាគចិត្តនៃពួកវា ភាគចិត្តនៃបំជុកតីជាសំណ្ងាត់ នៅខាងក្រោះ... តុល្យវនេះ គ្រប់រសំណ្ងាត់ ពួកវាទូនេះមិនមានសុវត្ថិភាពកំពុងកំពុងទៅនៅក្នុងសារឡើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទៅ បុច្ចែកពាកទាំងសុង ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងព្យាយាមធ្វើយពួកវា។ ហើយពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនឹងឯចចាប់ជាត្រូវបានប្រាប់។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ភាគចិត្តនៅពីរដឹង។ បុច្ចែកពាកទាំងសុង គឺអំពីការសំខីអធិស្ឋានហើយអ្នកលើ និងអ្នករងទុក។ និង—និងអ្នកដែលជាបញ្ហាចុចចោនោះវាបន្ទូលទៅហើយ ជូនូនេះវាមិនបានពាកកំពុងអ្នកយប់ពេលណាមួយដែលត្រូវធ្វើយ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេ ខ្ញុំត្រូវបានគេផ្តល់ឱ្យមួយបាត់នៅក្នុំ—នៅក្នុំ គឺអំពីពីរដឹងដូច្បែះ នៃព្យាយាម និងនឹងដើរដឹង។ ប៉ុន្តែប្រហែលជាប្រសិនប់ហើយដើរដឹងមានពេល យើង

នឹងព្យាយាមដើរឱ្យពួកវា ឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។ ឥឡូវនេះ៖ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំដើរឱ្យ
ខស ហេតុអើ នោះត្រូវចាំថា វាតីត្រាបំណងចង់ធ្វើឱ្យមានកំហុសទៅ។

³⁴ តើអ្នករាល់ត្រាមានអាម្ចាត់ណាមួយទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន” — អីដឹង] អាម៉ែន។ តើនេះមិនមែនដូច្នេះទេ... និយាយអាំពីស្ថានសុគ្រោះត្រីស្អាយសុវិ
កន្លែងដើម្បីរាយ ពេលដែលដោដៃអស្សាយ!

³⁵ តួនចំណោមពេលដែលទាំងអស់ដែលខ្ញុំនៅខាងក្រោមនៅទីការនៅរាជធានី
ឧបាសម្ព័ន្ធ ខ្ញុំមិនដែល មិនដែលស្រាង៖ តួនពេលណាមួយនេះព័ន្ធកិច្ចបស់ខ្ញុំ
ធ្វើការក្នុងអាណាពក្រោនក្រោះ និងអាណាពក្រោខាងវិញ្ញាណណា ដូចដែលឆ្លាប់មាននៅ
ពេលនេះ៖ លើសពីនេះទៅឡើត្រូវកំណែដោយដែលខ្ញុំឆ្លាប់ធ្វើក្នុងគ្រប់ពេលនេះ
ព័ន្ធកិច្ចបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំណាមួយ។ គ្រប់ទីកន្លែង ដូចនេះ។ ភាគប្រើនៅ
តើនៅលើការព្យាបាល។ នេះតីជាការលាតត្រជាងនៃការពិត ដោយប្រវិញ្ញាណណា
តែមួយ ព្រះវិញ្ញាណរាជតម្លៃយ។

³⁶ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដើរឱ្យដឹងទាំងស្រុង ហើយបានធ្វើដោយនៅក្នុងមួយ បុ
ច្ចេះទៅញ្ចាំអាហារនៅក្នុងអាណាពក្រោះ ហើយខ្ញុំនៅម្ខាក់ដឹង ពិតជាបេលដែលដែលដៃ
អស្សាយ។

³⁷ ហើយតុល្យវិនេះ៖ ភាម។ ទាំងពេលព្រឹក បុពេលព្រឹកបន្ទាប់ខ្ញុំ... ប្រហែលជា
ប្រសិនបើយើងអាហារដ្ឋានកាត់ទាន់ពេល ខ្ញុំនឹងអងិស្សានសម្រាប់ អ្នកយើងនៅព្រឹកនេះ៖
ប្រសិនបើសំណុរទាំងនេះមិនយុរពេក។

³⁸ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំតុល្យព្រាកបន្ទិច យើងទេ។ គំនិតមនុស្សអាហារបាននៅតែ
បុណ្ណោះ។ យើងទេ? ហើយនៅពេលអ្នកទៅដែលកន្លែងអង្គុយមួយយ៉ាង ស្តីក
ដោយត្រូវមានបស់ព្រះ និងបង្កាល់ពន្លឹះព្រះនៅទៅនោះមុខអ្នក អ្នក—អ្នកមិនអាម
នៅបានយុរពេកទេ អ្នកយើងទេ។ មនុស្សមិនអាម មិនអាចច្បាត់បាន។

³⁹ ដូច្នេះហើយ តុល្យវិនេះ៖ សំណុរទាំងនេះពីតិជាបាលូណាលាស៊ែ។ ខ្ញុំសូមការកសិរី
និងប្រាជ្ញានរួមដឹងដែលមនុស្សបី។ ឥឡូវនេះ៖ សម្រាប់ទីមួយ។ ហើយខ្ញុំនឹង
ព្យាយាមដើរឱ្យពួកវា។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ—ខ្ញុំដើរឱ្យមិនបានព្រឹមព្រះទេ សូម
សូមអ្នក—អ្នកអំពេះទៅសិរីខ្ញុំដឹង។

⁴⁰ ហើយប្រសិនបើអ្នកមានការបកប្រាស់ដូច ហើយធ្វើបើតិកបស់អ្នក។
ត្រូវហើយ គ្រាន់តែទៅមួលបន្ទុងទេ។ កាតិ៍ងមិនឈឺចាប់ទៅ ព្រមទាំងមានបើសពី
មួយបុរីនឹងពួកវាដែលបាក់ដោយអ្នកដើម្បីការសេរាប្រាជៈទៅ។ វាគ្រាន់តែជា...

⁴¹ សំណុកភាគច្រើន តីត្រូវបានស្មោះ នៅថ្ងៃកម្លាំងទៀតនេះ...បុ នៅលើការ
លើកទ្វីដែលក្រោមជំនួយ ដូច៖ យើងទេ រាជាសំណុកនៅមីនេះ ដែលនឹងមកដល់
ហើយនឹងកើតឡើង ជាងនៅក្នុងផ្ទៃការង្រៀងទៀត។ ពីព្រោះ យើងអគ្គនៃជាតិ
សម័យក្រោមជំនួយ—នៅក្នុងការបេរីវនបស់យើងនៅក្នុង—នៅក្នុងសៀវភៅ។ យើង
ជួរពីនេះ ទៅទៀតនៅក្នុងពេលនៃការភ្លាសហេរបស់មួយសែនបូនមិនបុបាន់
នាក់។ ឥឡូវនេះទីមួយនៅមីនេះ៖

173. តើព្រៃបុច្ចាវីដីល្អាសនឹងជំងារណាក់ នៃម៉ាចាយ ២៥ ជាមួកបុរី—ក្នុងក្រមុប្បាធណក្នុងក្រមុ? យើងទេ? ហើយសិរីព្រៃបុច្ចាវីដីល្អាសនឹងជំងារនេះ ជាមួកបុរី ក្នុងក្រមុ តើក្នុងក្រមុនេះនៅឱណាស?

⁴² យើងទេ តម្លៃរោះ ព្រហ្មចារីទាំងប្រាំនាក់នេះ... មានដប់នាក់ក្នុងចំណោម
ពួកគេ អូកដឹងទេ ដែលបានចេញទៅ យើងទេ។ ហើយនេះតើនៅទីនេះ មានតែ
និមិត្តសញ្ញាណូយ បូបស្ថាណូយប៉ុណ្ណោះ យើងទេ ដែល—ដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អូក។
យើងទេ មានដប់នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ពីព្រោះមានប្រើបានជាងដប់។ នោះ
គឺ គ្រាន់តែជាក្នុងខាងក្រោម—ត្រូវព្រហ្មចារីដែលមានប្រាងមានប្រុង
នៅក្នុងចោងក្រោមពួកគេ។ ស្ថិតិយោងមិនមានប្រុងនៅក្នុងចោងក្រោមរបស់គោទេ។

⁴⁴ វាគ្រាល់តែជានិមិត្តសញ្ញាមួយនៃព្រៃប្បុចទាំ អ្នកមើលទៅនេះស្ថិត្រប្បុចនឹងដែលបានទៅ ជាមួយនឹងប្រធាននៅក្នុងចង្វៀងរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគឺជាប៉ាប៉ាណាកវន្ទន៍ ក្នុងក្រោមៗនោះ។ ហើយចំពោះខ្លួន តាមការយល់ដឹង...

⁴⁵ ហើយតម្លៃនេះ អ្នកសមាតល់ដើរបាន ពួកគេតីបានព្រហ្មចារី នៃម៉ោងចុងក្រាយ។ មកដល់ក្រស់នាទីនោះ មានពេលប្រាំពីរ។ ហើយនៅក្នុងម៉ោងទីប្រាំពីរ

ពាក់កណ្តាលអគ្គារត្រ ដូចដែលយើងកំពុងនៅតេឡូវនេះ៖ យើងទេ។ តេឡូវនេះ៖ នៅក្នុងម៉ោងពាក់កណ្តាលអគ្គារត្រ ស្មើព្រៃបុរាណីទាំងនេះបានភ្លាក់ឡើងអចចេងដូរ សេស៊ុត ហើយចូលទៅក្នុង អំឡុងពេលដែលស្មើព្រៃបុរាណីកំពុងដេក...

⁴⁶ “តេឡូវនេះ៖ ផ្ទុកនេះនៅទីនេះ៖ ប្រាំនេះ៖” ប្រសិនបើនាម៉ោងយើនសំណួរ តើមាននៅយ៉ាងម៉ោង “តើមានតំបន់តាក់ទេ?” ហើយយើងទទួលបានសំណួរ ជាថ្មីនេះទីនេះ៖ ប្រែហូល—ប្រាំពីរពាន់ ជាផើម។ តេឡូវនេះ៖ នាម៉ោយ ត្រាស់តែ ជានិមិត្តសញ្ញាមួយ ផ្ទុកនៅពួកគោះ។ ហើយអូទាំងអស់ដែលបានភ្លាក់ឡើងនៅក្នុង យុគចុងក្រាយនេះទីនេះ៖ ជាអ៉ាងទីប្រាំទី នោះ៖ ... “ប្រសិនបើគ្មាន បុន្ឌន៍—បុន្ឌន៍ ប្រាំដែលបានភ្លាក់ នៅពេលនាម៉ោយលក្ខុណ្ឌបានលើកឡើងលើ បានចូលទៅក្នុង ក្បានក្បាម៖ ជាផើម ក្បានកំណែៗ៖? តេឡូវនេះប្រសិនបើពួកគេខ្សោនឯង...”

⁴⁷ នោះមិនមាននៅយ៉ាងនៅតំបន់តាក់ទេ។ ពីរពាន់ ពួកគេកំពុងគេង គ្រប់ សម្រួលតាមដែលយើងបានមកក្នុងសុខាប្រឈម៖ យើងទេ។

⁴⁸ នោះសម្រួលបស់—បុល ជាទោកនៅក្រោមដំនុំនៅក្រោងអរកែស្សី បុល បានបងើតក្រោមដំនុំនេះ៖ ជាអូកនៅសារទៅកាន់រាជការ សូមចាំថា បុល បងើតក្រោមដំនុំនៅឱរ ហើស្សី ភ្លាយជាអូកនៅសារទៅកាន់ក្រោមដំនុំនោះ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណា គង់នៅក្នុង ស្រុកនៅត្រូវនាម៉ោង៖ ជាវិញ្ញាណាសិង្ហី និងគោតីជាទោកនៅក្រោមដំនុំនេះ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណា បុល ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនៃសម្រួល នោះ៖ មនស្រាប់ពាន់នាក់បានដេកលក់នៅក្នុងសម្រួលនោះ។ ត្រូវហើយ?

⁴⁹ បន្ទាប់មក មកដល់សម្រួលបន្ទាប់ ហើយជាទេលដែលដែលក្រោមដំនុំបាន តាំងទីលីលំនៅនៅក្នុង—នៅក្នុងយុគដែនីត វិញ្ញាណាគោបានចេញទៅ ការងារ ពលកម្ម និងការលេប៖ បង់ និងចូលរួមដើរបស់ពួកគោះ របៀបនៅដែលដែលដេកលក់ នៅក្រោមទុកបុគ្គល និងអូទាំងអស់។ ពួកគេកំពុងដែលដែល យើងទេ។

⁵⁰ បន្ទាប់មក ហើយសម្រួលបន្ទាប់បានមកដល់ លុធើក៉ាន ដែលជាយុគសម្រួល កំណែទម្រង់។ នៅទីនោះ បានទៅប្រកបដោយប្រាញ្យបំជុំ ដោយលើចកលបស់ មនស្សី ប្រសិនបើអូករត់សម្បាល់ មនស្សីបានចេញទៅជាមួយរា ហើយនៅពេល ដែលគាត់បានទៅ គាត់បានបំនុំមកពាល់ដូចជាប៉ូនបស់គាត់។ នោះជាការ រួមបញ្ចូលបស់គាត់នៅក្នុងផ្ទុកដូរឡើងឡើត យើងទេ។ យើងទេ? ប្រសិនបើគាត់ គ្រាន់តែនៅជាមួយប្រាញ្យបស់ព្រះ គ្រាន់តែកំកទម្រង់និងដកខ្លួនចេញ...បុន្ឌន៍តី

គាត់បានធ្វើដី? បន្ទាប់ពីបុសនោះដែលមានសារនោះគឺ លួយដើរ បន្ទាប់ពីការស្វាប់បស់លួយដើរ ពុកគេ មានអង់ការលួយដើរណា

⁵⁶ យើងទាំងមុលគ្រាន់តែរុដាមួយគ្នា។ ហើយយើងបានយកអ្នវិធីដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលនៅទីនេះ។ ពួកគេបានស្រស់ណ្ហាប័ន្ទូនបី យើងទៅតី “តីការទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលណា? តើមានទីសម្ងាត់អ្នពីការយោងមកបស់ទ្រង់? ហើយអ្នវិធីដែលជាទីបញ្ញាប់ នៃពិភពលោក?” ហើយទ្រង់យោងចុះមកភ្លាម... ហើយយើងបានទាញរូបគេ គ្រប់គ្នា នៅក្រោមរឿង កែមួយ។ តើវាតាមី? គ្រាន់ប្រាំពីរ។ ហើយអ្ន? យើងទីមិនស្អាត់។ នោះហើយ។ ពួកវាមួយបានចូលមកភ្លាម។ ខ្ញុំបានប្រើបង្កើរ ពួកវា ត្រីមត្រី ត្រួចចូរបែងកិច្ច។

⁵⁷ ហើយខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំបានសរសេរកាលពីយប់មិញ ហើយបានចូលទៅទីនោះ ហើយបានទៅ... ខ្ញុំបានត្រួចចូរបែងកិច្ចការពីការបង្កើតក្នុងបន្ទូនខ្ញុំដែលខ្ញុំបានដឹងថ្មី—នៅខាងក្រោមនោះ។ មែនហើយ ខ្ញុំបានយើងទីនេះដែលខ្ញុំជាក់នៅកំនែងរឿងនៅទីក្រុង ដូចនេះ។ ខ្ញុំបានផ្តល់ការពីរួចរាល់ ទៅកិច្ចការពីរួចរាល់ ទៅកិច្ចការពីរួចរាល់។ ខ្ញុំតិតចាត់អ្នកចាប់បាន។ អ្នក តើអ្នកចាប់រាយបានទេ? យើងទេ?

⁵⁸ ខ្ញុំបានសរសេរចុះនៅទីនេះ: នូវអ្នវិធីដែលខ្ញុំនឹងសរសេររាំពីរឿងនេះ: ម្នាក់រឿង ហើយសរសេររាយនៅទីនេះ។ ជាក់—ជាក់ទាំងពី ៤ ១១ បុ ៤ ៦ បុអី... បុងនិង ១១និង—និង—និងនិង ១១ ដែលវាមិនមែនជូនដូចម្ខោះទេ វាតីជូនយគ្គា ខបន្ទាប់នៅក្រោមរាយ។ យើងទេ? ហើយនោះជាក់—ចាមីយ វាងជំងឺកត្តាត និងសង្គម អ្នក យើងហើយ។ នោះហើយជាក់នៅក្នុងរាយ។

⁵⁹ ជូន: ខ្ញុំសរបាយចិត្តណាស់! ខ្ញុំគ្រាន់តែបន្ទូនដូចជា —ខ្ញុំ...ខ្ញុំតីករាយនឹងការវិក្រាប់ការបែកសម្រួល។ ជូនដូចខ្ញុំ—ខ្ញុំបានជាក់រាយ នៅទីនេះ។ អ្នកយកនៅទីនោះជាមួយខ្ញុំដើម្បី បុចិច ហើយខ្ញុំជាក់លើខ ១១ ទាំងពីរកន្លែង នៅពេលដែលវាមិនត្រូវបាន។ ខ្ញុំតិតចាត់ជាក់ជំនួសឱ្យ ១១ សប្តាប់ ម្នាក់រឿង។

⁶⁰ បុគ្គលិកទូរសព្ទនេះអ្នកបានយើងទីរួចរាល់តីរួចរាល់ប្រុបគ្នាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះយ៉ាងណា? តទៅវានេះ: កុំបំឡាតងរឿងនោះ។ ពួកវាប្រុបទៅនឹងទីប្រាំមួយ ហើយបង់ យើងទេ។ ហើយមិន—មិនការបែកក្រាមចុះមកដល់ទីប្រាំមួយ ហើយបង់។ គ្រាន់តែ “ភាពស្រីមស្រាត់នោះស្អាត់” នោះហើយជាក់នឹងដែលវាបាននិយាយចែងចា “ជីតិនិងស្អាត់កន្លែះម៉ោង។”

៦១ ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ នៅក្នុងវីដីទាំងនេះ យើងព្យាគេ ខ្ញុំ...ខ្ញុំនឹងក្រែប្រែប់
ហើយធ្វើយើងទាំងនេះ។ ព្រមៗយើងចាស់នូវនឹមួយាអុងសេចក្តីអធិភាពយ មាន
រយៈពេលរៀងអាទិត្យ អ្នកយើងព្យាគេ នៅ—នៅលើសំនួរនឹមួយៗ ហើយអ្នកគ្រាន់តែ
ធើរបញ្ចរកអីធ្វើដូចមួយឡើតោ បើនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមែនចង់ធ្វើបែបនោះទេ ព្រមៗខ្ញុំចង់
ស្ថាក្រប់ត្រា តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។

៦២ ត្រូវព្យាគុចារីទាំងនេះ យើងព្យាគេ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងទី..នោះគ្រាន់តែ
ជាដែនកន្លែងពួកគេបុណ្យណារៈ នៅក្នុងសម័យកាលនោះ យើងព្យាគេ។ សម័យកាលនឹមួយ
៧មានព្យាគុចារី។ យើងព្យាគេ? ត្រាត—ត្រាត...

ទៅតាមការនៃក្រុមដំនុំ។ “ទោកាន់ទោរតាន់ក្រុមដំនុំអារកសុំរូ” យើងព្យាគេ?

៦៣ នៅទីនោះ សំបុត្រសរសរទៅពួកដំនុំអារកសុំ ប្រែបង់បែទៅ ត្រូមយ
ត្រូវបានបើក។ នោះជាដីដែលយើងកំពុងនាំក ព្យាយាមយកវាទោកាន់
អ្នកទាំងអស់ត្រា (យើងអីដែលខ្ញុំមាននីយេទេ?) ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វ
ព្រះហប្បទំយ៍។

៦៤ តើពួកគេមានអីមុនគេ? សម័យកាលក្រុមដំនុំ។ ត្រូវហើយ? វីងបន្ទាប់តី
សារទោកាន់យុគសម័យក្រុមដំនុំ។ អ្នកទាំងអស់ត្រាយលប់ច្បាស់ហើយពេលនេះ?
យើងព្យាគេ?

៦៥ ជាចំបុង យើងមានសម័យក្រុមដំនុំ ហើយទូលបានប្រភើតិសាស្ត្រ បានដី
មកក្រុមប្រើក្រានីស្សែនិងមុននីស្សែ និងអីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចស្វែងរកបាន
តូងប្រភើតិសាស្ត្រ ហើយបានរកយើងព្យាគារការកសាយក្រីមក្បែងន ព្រះបន្ទូលតី
ពិតជាមួយនឹងប្រភើតិសាស្ត្រ។ ហើយនាំរាគទល់សព្វថ្ងៃ នៅឡើងខីសេនេះ។
ហើយអ្នក—អ្នកមិនចាំបាច់ការិះប្រភើតិនីមួយៗ នៅឡើងនោះទេ វាកំពុងបង្កើតប្រភើតិសាស្ត្រ
តុល្យនេះ យើងព្យាគេ នៅទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកបានបង្ហាញពីអីដែលនឹង ស្ថិត
ក្នុងសម័យកាលនេះ។

៦៦ ឥឡូវនេះយើងត្រូលប់មកវិញជាមួយនឹងព្រោ ហើយបើកត្រានោះ។ ព្រះបើក
ត្រានោះសម្រាប់យើង។ តើនោះជាឪី? ទីមួយ មានអ្នកនាំសារម្នាក់ សម័យកាល
ក្រុមដំនុំ។ បន្ទាប់តីត្រានំប្រាំពីរ។

⁶⁷ តុល្យវនេះ យើងកៅយើញរា អំពីពុកលួយដែលកើតមាននៅក្នុងគ្រាប្រមិនិត្ត តើ ប៉ុន្មានទៅទំនើមនឹងបានបង្ហាញឡើងទៀត តើនឹងមានអ្នកើតឡើងលើវា ឬ យើញទេ? ដោយសារតែនៅចុងបញ្ហាប់នៃគ្រាប្រមិនិត្តនោះ តើនឹងមកជាអំណោយ ជាចំនាយ ដើម្បីបង្ហាញឡើងទៅនៅខាងក្រោម យើញទេ? តើអ្នកធ្វើតាមវាទេ? ក្រុមជំនួយ និយាយថា “អាម៉ែន។” ឬដឹង? មិនអីទេ។ តុល្យវនេះសូមកត់សម្ងាត់ពីរបៀប ដែលគ្រានីមួយា...

⁶⁸ បន្ទាប់មក ខ្ញុំមកទីនេះ ហើយសំណួរទាំងបីនោះបានស្មារព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ពី កនឹងកើតឡើងនៅពេលណា ដែលចាមិនមានចូលត្រួតបើចូលយកទៀតនោះ? តើនៅពេលណាដែលនឹងក្រុងដែក មជ្ឈមណ្ឌលសាសនានេះចេញផ្លូវដី និង មួយឡើតក្រុវបានបង្កើតឡើង? យើញទេ តើនៅពេលណា?“ មេប្រជាម្ល័យ ព្រះគ្រឿស្ស កើនឡើង! យើញទេ? ហើយចេញទៅដូចបីដី? ព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូល ប្រជាម្ល័យ នឹងព្រះបន្ទូល។

⁶⁹ បន្ទាប់មកវាត្រាកំចុះនូវយោបាយនឹងអ្នកឱ្យដូចតុល្យ ហើយវាបានទៅជាពលរដ្ឋធម្មសត្វគោ។ យើញទេ? នោះជាលើកទីពីនៅទីនេះ។ ហើយព្រះយេស៊ូវ ត្រូវដែលបន្ទូលជូន នៅក្នុង ម៉ាចាយ ២៤ យើញទេ។ បន្ទាប់មកយើងចុះមក ពីនោះទៅក្នុងលើចេកល ពីអ្នកកំកម្មប្រឈឺ សត្វសាបោរាបានចេញទៅដូរវា។ នោះជាអ្នកដែលបានកើតឡើង។ តុល្យបន្ទាប់យើងចូល ទៅកាន់គ្រាទីបូន នៅពេលដែល មេប្រជាម្ល័យ ព្រះគ្រឿស្សភាពក្រុមប្រឈឺដី ហើយមានលេខៗថា “សែចកីស្សាប់”។

⁷⁰ តុល្យវនេះចូរម៉ែលនូវអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវបានបន្ទូលថា “ទ្រង់នឹងបានទៅនាងទៅក្នុងក្រុង ហើយចេមទាំងសម្ងាត់បំកុនុងរាបស់នាងឡើតដឹង។” នោះគឺជាសេចកីស្សាប់ ដើរឡើង។ នោះគឺជាប្រឈឺតែស្ថាដំឡើងពី និងកាតុលិក សញ្ញានៃការស្វែប់នៅលើ ពុកគេម្មាក់។ យើញទេ “នាងនឹងក្នុងនាង នឹងក្រុបំផ្តាញ។” ដូច្នេះប្រសិនបើអ្នក ពីងដ្ឋាកណើនិគិតាយបេស់អ្នក អ្នកគូចាកចេញពីរាជទម្រង់ប្រកើត។

⁷¹ ហើយពេលដែលវាមកដល់គ្រាទីប្រាំពី ព្រះយេស៊ូវបានឈប់នៅទីនោះ។ ទ្រង់បានបើកគ្រាទីប្រាំមួយដោយបន្ទូលថា “ព្រះចេន្ទនឹងប្រឈឺទៅជាបាយម កាត ងិះត និងអ្នកឱ្យទាំងអស់។” ឱ្យទាំងនេះនឹងកើតឡើង។ យើងមកគ្រង់នេះ ហើយ បើកគ្រាទីប្រាំមួយ។ បន្ទាប់ពីគ្រាទីប្រាំមួយឡើងបានបើក បន្ទាប់មកបូរទៅខាងស្តាំ វិញហើយបង្ហាញឡើងដូចត្រា។

72 ហើងហើយ ជាមួយនឹងកំន្លែងបីធ្វើដូចនៅក្នុងបទគម្ពី បានចងចាំករណ្យ ជាមួយនឹងអិរិយាណ៍។ យើងទេ? មើល។ កំន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវ ត្រង់មាន ព្រះបន្ទូលដូចេះ កំន្លែងដែលគ្រៀងហើយគម្ពី វានោះក្រុងបានលាក់ទុកមុនត្រីនេះ ដែលដី ហើយបន្ទាប់មកការបើកសម្រេចនៅថ្ងៃនេះនៅទីនេះ៖ ជាកំរាត្រង់នោះ៖ ត្រាប់ ទាំងបីជាមួយគ្នា។ ហើយបីនាក់ជាសាក្សី។ ដូចេះវាគាតាការពិត។ វាពិតជាទិត្យ។

73 ឥឡូវនេះ៖ ស្រីព្រៃបុច្ចាវីចាំងនេះដែលមកតាមទីនេះ៖ ពួកគេជាមួកដែល ដែកលក់ ហើយរាយកាយទាំងមួលព្រៃបានហដ្ឋីតេឡើងមួយគ្នានៃក្រុមនោះ៖ នោះ ធ្វើឡើ... យើងទេ ដើម្បីបង្កើត—ស្រីព្រៃបុច្ចាវីដែលសង្ហែនដោយ ហើយព្រៃបុច្ចាវីមិនឆ្លាត គឺជាមួកដែលបានចាប់ផ្តើមនៅទីនោះនៅពេលដំណាកលគ្នានឹងមួកព្រៃបុច្ចាវីន ប្រាង៉ា ជាមេប្រជាសង្គមព្រះត្រីស្តី ហើយពួកគេគឺជាមួកដែលព្យាយាមទិញប្រឈង។

74 ឥឡូវនេះក្រោនទៅក្រោមកម្រិលទីនេះ៖ “បើយើលបាត់តីវាបូតិតខ្លោះប៉ុណ្ណោះ គ្រប់ទីកំន្លែងដែលមួកមេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចឈរនៅទីនេះ៖ ហើយសិរាយរឿង ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងបន្ទប់នោះ៖ ខ្ញុំប្រាប់អួកចុះ៖ វានឹងធ្វើឱ្យក្រុណាលម្អិតរួល។ បុំនែនរបៀបដែលមួករីងធ្វើវា នៅពេលដែលមួកយល់អូធនទាំងអស់នៅទីនេះ៖?

75 ហើយបន្ទាប់មក មួយធ្វើងទៀត នៅពេលដែលមួកចេញឆ្លាយពីមនុស្ស បន្ទាប់មកវាតាប់ផ្តើមហើយអាម៉ែកអាម៉ែកកំបាំង។ បន្ទាប់មកមួកយើងបានដែលមួកមិន ហើននិរាយទៅការកំបាំង ធនដែរ។ មូលហេតុតី មួកយើងបានដែលមួកវិញ និងអាច ពួកគេនឹងបានប៉ុណ្ណោះ។

76 ឥឡូវមើលអូីដែលអំណោយទាននៃការព្យាបាលដ៏គួចនេះបានធ្វើ តីវាភីធ្វើឱ្យ ក្រុមដំនុំយល់ច្រឡើង យ៉ាងណាយ។ គ្រប់គ្នាមានអាមូណា គ្រប់គ្នាមាននេះ៖ ហើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ (ព្រះដឹងថាការពិត) ខ្ញុំបានដឹងថាការពិតមិនត្រីមក្រុវទេ ព្រះ ត្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំដូចេះ។ យើងទេ? បុំនែនវាតាការក្នុងបន្ទូល ដើម្បីតែបានមនុស្ស ចោល។ ឥឡូវនេះ៖ ក្រុងហើយ។ ឥឡូវនេះ៖ បុំនែន មួកយើងបានដែលមួក ទាំងនោះបានទេ។ វិជ្ជុបំជុតគ្រាន់តែទុកវាតាល។

77 ហើយមួកនៅចំការទាញឱ្យទេ? តាក់បាននិរាយថា “កំប្រាប់នៃរណាសោះ ឡើយ។” តើខ្ញុំបាននិរាយថានោះជាមី? តើមានបុំនែននាក់នៅចំរៀំវា? ប្រាកដ ណាស់។ ចងចាំថា ឈរនៅទីនោះ៖ ព្យាយាមពាក់ធាយទុកនោះនៅក្នុងសំបុរកដើរ

គុចនោះ តាមនិមិត្ត? ឡើងមានបន្ទូលថា “អ្នកមិនអាចបង្កែវភេទនេះទេ ការអស្ឋរាយបានទេ”

⁷⁸ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះនឹងភ្លាយជាការទាញឡើដី ហើយវានឹងមិនត្រូវបានដីដួច សូមធ្វើយ៉ាខ្ញុំដោយព្រះគុណវ៉ាន្តព្រះ។”

តុល្យវិនេះ—តុល្យវិនេះយើង—យើងកំពុងឆ្លាក់ចុះនៅត្រាចុងព្រាយតទៅតុល្យវិនេះ។ វានឹងមិនយុរពករហូតដល់កំន្លែងបន្ទះអ្នកមិនភ្លាយជាក់នៃដំនឹងទេ។ ខណៈ ពេលដែលអ្នកយើងបានដីឡើងទាំងនេះចូលមក ហើយមនុស្សទាំងនេះចូលមក អ្នកគូវតចូលមក ដែរប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់ចូលទេ។ យើងបាន?

⁷⁹ តុល្យវិនេះ “ប្រមូលផ្តុំនៅស្ថានសុទ្ធដែល ការិកមាននៃយុលិោសពីនេះ ទៅឡើតា ដើម្បីការយោ។ នៅស្ថានសុទ្ធដែល ប្រសិនបើអ្នកពិតជាប្រមូលផ្តុំនៅក្នុង ប្រាប់គ្រីសុវត្ថិភាពរឿងដីគូរឱ្យកើយខ្លាច។”

⁸⁰ ឈរកូរ...ទៅរាជាណព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នកគូវតចាបាអ្នកគ្រាន់តែចង់ផ្តល់ស្រកហើយ ក្នុងការឡើតា នោះ មិនមែនវាទេ។ វារឿងឱ្យអ្នកខ្សាច់អ្នក ស្រីស្សាប់។ យើងបាន? ជូនដូច អ្នកយើងបានទៅនោះ—មានភាពខុសល្អក្នុងគ្មានដោយគ្រាន់តែការយិន ការរារាំងដែលរាយិនអីទេ ហើយត្រូវចុះមកការនៃពីរពិតា យើងបាន? យើងបាន? មានកំន្លែងដែលកើយខ្លាច។ វារឿងគូរឱ្យកើយខ្លាច។ មិនមែនអ្នកខ្សាច់បាន បាត់បង់ឡើយ បើនេះពិតជានៅថ្ងៃពេលមុខទៅរាជាណ និងព្រះវិញ្ញាណាមិសុទ្ទខ្លួនគាត់ ឈរនោះទៀត។

⁸¹ តុល្យវិនេះ វានឹងភ្លាយជាដួកវិនិកុនក្នុងក្រម៉ា។ នោះហើយជាតីដែលនឹងកើតឡើង យើងបាន អស់អ្នកដែលដែកលក់។ ហើយយើងមែនមិនយើងទាំងប្រជុំ... អធិស្តាន តទេនោះ: ឡើងនឹងប្រចានការព្យាយាលមនុស្ស តាមយោះកំន្លែងដែងទៅនេះដាក់របៀប នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ប្រព័ន្ធឌែលខ្សោយការដែលយោះ កំន្លែងទេនៅលើការសែត—អីដឹង? អធិស្តាន តទេនោះ: ឡើងនឹងប្រចានការព្យាយាលមនុស្ស តាមយោះកំន្លែងដែងទៅនេះដាក់របៀប នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

តុល្យវិនេះ តើវាមិនអីទេបី? [បងបូននិយាយថា “អាម៉ែន។”—ឯណី។] សូមអរគុណ។ មាននរណាម្នាក់ដើរលើអ្នកយោះ? [បងបូសម្នាក់និយាយថា “មានខបករណ៍ចំពោះខ្លួននៅលើបន្ទាត់នោះរួចឲ្យនាស់។”] ខបករណ៍ចំពោះខ្លួន ត្រូវឲ្យពេកជាក់សម្ងាត់ខ្លាំងពេកលើវា។ យើងបាន? មិនអីទេ គ្រាន់តែបី។

យកការសំណុរាលិនិច្ឆ័ត្តិយានេវបែងក្រាស ហើយធ្វើ វាបច្ចុប្បន្ននៅទៅ សូម កត់សម្ងាត់សំណុរាលិនិច្ឆ័ត្តិយានេវបែងក្រាសប៉ារ៉ា

174. តើអ្នកជ្មាយដំណឹងលួយពុទ្ធនេវបែងក្រាសកម្មប្រឈម?

82 “នៅក្នុងម៉ោងនេះ៖ ជាការពិត មាននៅយោច ម៉ោង។ ប្រាកដណាស់ តាមគ្រប់ មេដ្ឋារាណយ។ កំផ្ទាល់បូរិចិសដោនីឡើយ។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវយាងមកនៅពេល ព្រឹក សូមអធិប្បាយនៅថ្ងៃនេះ៖ ជូចជាកាន់ខែមានដប់ឆ្នាំទៅមុខឡើត បុន្ថែត្រូវរស់នៅ ជូចវានៅថ្ងៃនេះ៖”

83 កំ—កំរីល់ចុះទៅដឹងគុណរោនេះ។ នោះហើយជាអ្នកដំណឹងលួយខ្លួន កំរីកអ្នកអំពីការ យើងពីទៅ។ កំបែចំពេញលំ ស្អក។ កំផ្ទាល់បូរិធមូទាក់អស់។ បុន្ថែត្រូវបានបើ អ្នកកំពុងធ្វើអ្នកមួយខសបុរីរាជក្រក់ សូមបូរិចិស យើងទៅ ត្រឡប់មកព្រះវិញ។ បន្ទ ការបញ្ចីជ្មាយដំណឹងលួយបស់អ្នក ជូចដំណឹងលួយបស់អ្នកកំពុងធ្វើ។

84 ប្រសិនបើអ្នកកំពុងសាងសង់ផ្លូវៗម្នាយ ជាក់ប្រកំដំបូល។ ហើយព្រះយេស៊ូវ យាងមកនៅថ្ងៃនេះបូរិចិស សូមអ្នកក្រោះត្រង់នឹងការត្រួកពិច្ចុប្បន្ន៖។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុង សាងសង់ព្រះវិហារ សូមបន្ទូលសង់ឡើង។ ខ្លួចជាក់លុយបស់ខ្លួន ដើរដំបូលនៅ៖ ជាធមានរកយើងវានៅក្នុងហេរបែស់ខ្លួន។ យើងទៅ?

85 ជូចុះគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែបន្ទ បន្ទជូចដំណឹងលួយបស់អ្នកមាន។ អ្នករាល់ត្រាយលំទៅ ត្រឡប់នេះ៖? ត្រូវដំនឹងនិយាយចា “អាម៉ែន។”—និង។] សូមបន្ទទៅមុខ ជូចដំណឹង អ្នកមាន។ ត្រឡប់នេះ៖ តី—គ្រាន់តែកំលើប៉ារ៉ា កំធ្វើអ្នក...គ្រាន់តែទៅបន្ទជូចដំណឹងលួយបស់ខ្លួន។ ជាបន្ទូលបញ្ចីព្រះអម្ចាស់។

86 ត្រឡប់នេះ៖ ជាទាបារណ្ឌ ប្រសិនបើអ្នកជា—ប្រសិនបើអ្នកកំពុងធ្វើការ ឱ្យមានសិរី ហើយអ្នកដើរការីនៅដប់ប្រាំនាទីទៅឡើតទៅបូលប់សម្រាក។ “មែនហើយ” អ្នកនិយាយចា “នៅ ត្រូវដំបូលប់ប្រាំនាទីឡើត ជូចុះខ្លួនបំបាត់ជាទៅ អង្គុយចុះបាន។” សូមអ្នកបន្ទក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំនាទីនោះ។

87 ប្រសិនបើអ្នកកំពុងដំស្រួរសារីបស់អ្នក។ អ្នកកំពុង ដើរដំឡើង សូមបន្ទដើរការ។ និយាយចា “មែនហើយ ត្រាននរណាម្នាក់នឹងសុពុករាជៈ?” នោះមិនមានវីខសត្រាទៅ។ ដើរក្នុករាជចេញ ទោះយ៉ាងណាក់ដោយ។ យើងទៅ? បាន។ គ្រាន់តែបន្ទជូចដំណឹងលួយប៉ារ៉ាជាបន្ទូល។

⁸⁸ ខ្ញុណានទទួលសំបុត្រពីនរណាម្នាក់នៅថ្ងៃមុន។ មានគេបាប់គេចា បាននិយាយថា “ពេលដែលកាតីជិតមកដល់ហើយ។ លក់កសិដ្ឋាន។ ឥឡូវនេះអ្នកនឹងមិនត្រូវការ អាហារដែលអ្នករស់នៅក្នុងកសិដ្ឋាននោះទេ” បាននិយាយថា “ព្រាតវាបានចូលដល់គ្រាសហស្សីត្រូវនឹងចាប់ផ្តើម ហើយអ្នកនឹងមិនត្រូវការរាយទេ។ ដូច្នេះអ្នកត្រាន់តែទៅមុខ... ហើយខណៈពេលដែលគ្រាទុកដែននាក់តុងបន្ទ ក្នុងរបស់អ្នកមិនត្រូវបានសង្គ្រោះទេ ដូច្នេះ ត្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យរួចគេ... ចូរឱ្យ—ចូរឱ្យក្នុងធ្វើកសិដ្ឋាន ដែលជាកំនួនដែលពួកគេរាយចិត្តឱ្យដើរបានពីរ ប៉ុន្តែអ្នកចាំងអស់ត្រាលកកសិដ្ឋានរបស់អ្នក” និង—និង បុរីមួយដួចនោះ។ ហើយ អូ ពួកគេមានវារ...

⁸⁹ ខ្ញុណាននិយាយថា “អូ ខ្ញុមិយោ!” ប្រសិនបើខ្ញុមិយោច្បាប់នឹងយាងមកនៅថ្ងៃស្អែក ហើយខ្ញុជាកសិកម្នាក់ ខ្ញុណានដែលបានការពារបំផុសខ្ញុនៅថ្ងៃនេះ។ ប្រាកដណាស់។ ប្រសិនបើថ្ងៃដែលខ្ញុជាការពារបំផុសខ្ញុនៅថ្ងៃមិញត្រូវការពួកគូកច្បាប់បំផុសខ្ញុ។ ត្រូវហើយ។ ប្រសិនបើថ្ងៃដែលបានការពារបំផុសខ្ញុនៅថ្ងៃមិយោ។ ប្រសិនបើថ្ងៃដែលបានការពារបំផុសខ្ញុនៅថ្ងៃមិយោ។ ប្រសិនបើថ្ងៃដែលបានការពារបំផុសខ្ញុនៅថ្ងៃមិយោ។ អ្នកណាបានសោរីពីវា ខ្ញុណានទិញទ្វានមី។ តាត់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវក្នុងសោរីពីវា’ ខ្ញុណានទិញទ្វានមី។ តាត់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវក្នុងសោរីពីវា’ បានប្រាប់ត្រូវជ្រាវលូបស់តាត់។ បាននិយាយថា ‘ខ្ញុនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវក្នុងសោរីពីវា’ ព្រោះការបើកឡើងអាចនឹងមកដល់ អ្នកដឹងទេ។ បានបន្ទ ថា ‘ខ្ញុនឹងលើលក្ខ្យាកររាយទៅរួចគេហើយ។’ ត្រូវជ្រាវលូបនឹងខកខានវា អ្នកយើប្បាយទេ។ អូ! កំពុងកំពុងបំបុរាណលំ មែនទេ? ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែនោះហើយជារបៀបស់វា យើប្បាយទេ យើងមិនត្រូវធ្វើដីនោះទេ។

⁹⁰ យើងត្រូវភ័យជាតិ—ជាតិត្រូវនាផីនឹងបំណុក់ យើប្បាយទេ ដែលខ្ញុមិយោបានគេជាតិ ឱ្យធ្វើការនៅថ្ងៃនេះរហូតដល់នាទីចិចិដ្ឋារក្រាយ។ ខ្ញុមានការងារដែលត្រូវរដ្ឋី ហើយ ខ្ញុនឹងត្រូវរកយើប្បាយទៅស្មោះគ្រាប់នៅក្នុងមុខតំណែង។ ប្រសិនបើថ្ងៃដែលបាននិយាយថា ‘ខ្ញុណានឹងបំបុរាណលំ មែនទេ?’ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែនោះហើយជារបៀបស់វា យើប្បាយទេ យើងមិនត្រូវធ្វើដីនោះទេ។

⁹² អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាកាលហំ ប្រសិនបើថ្ងៃដែលបាននិយាយថា ‘ខ្ញុណានឹងបំបុរាណលំ មែនទេ?’ អត់ទេបាន!

⁹³ នៅជាតុកនាទីរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងឈរនៅទីនេះ អធិប្បាយ នៅពេលទ្រង់យាង មក និយាយដូចតានីនឹងខ្ញុំ។ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលបញ្ជីដៃរាយមក ខ្ញុំនឹងគ្រាន់តែ ផ្តាស់ទីទៅខាងស្តាំបេញបាមួយទ្រង់ យើងទ្រូវទៅ។

⁹⁴ ប្រសិនបើខ្ញុំកំណុងដីកដីទ្រង់ ខ្ញុំនឹងដីកបន្ទាល់តាមដែលអាចធ្វើឡាន។ ពេល ទ្រង់យាងមក ខ្ញុំនឹងទម្ងាក់ចប់ហើយចុះទៅ។

នៅថ្ងៃដូចបីលីទេ? ប្រសិនបើពួកគេដីក—តាស់ដោយចបកាប់ ពួកគេ គ្រាន់តែបន្ទាល់ការដីក។ ពួកគេដីនូចឆ្លាត់ដូចបីលីតីប្រែបោលជាជប់នាទីជាង ហើយពេត្ត នឹងបន្ទីឡើងនៅថ្ងៃដូចបីលីទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែបន្ទាល់ពេត្តបានៗចំបើង ទៅការដីកកំណើង ហើយបេញបាមួយ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មកគេទម្ងាក់ចំបើង ហើយបេញបាមួយ។ យើងទ្រូវនៅពេលដែលពេត្ត បន្ទីឡើង បន្ទាប់មកគេទម្ងាក់ចំបើង ហើយបេញបាមួយ។ យើងទ្រូវទៅ។ នៅការហើយជាការ គ្រាន់តែបន្ទាល់ប្រមូលចំបើងរហូតដល់បន្ទីសំឡេងពេត្ត។ គ្រួរហើយ។

[សំឡេងមួយគ្រូបានពុពិភីដែលនៅដីក—នៅដីក] សំណ្ងាត់: “តាមការបីក...” តើវារីកឱ្យទៅឡើង? ហ៊ា? វា—រាបដីកសំលែងរាំខាននៅទីនេះ។ សំណ្ងាត់ មួយ:

175. យោងតាមការបីកគ្រាន់ព្រំ—ពីព្រំ លោកមួយសេនិង អនីយ៉ា គ្រួត ស្ថាប់។ ចុះហេណុកវិញ?

⁹⁵ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ យើងទ្រូវទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ... បើខ្ញុំមិនដឹង ខ្ញុំគ្រាន់តែបាប់អ្នកបុរិណាងោះ ថាទ្រូវមិនដឹងទេ។ យើងទ្រូវទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំអត់—ខ្ញុំមិនដឹងថ្មីយើងអស់ទេ មិត្តឱ្យយើង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនដឹងទេ។ ហើយបើខ្ញុំមិនដឹង ខ្ញុំនឹងបាប់អ្នកថាទ្រូវមិនដឹង។ ប្រសិនបើខ្ញុំ ដឹង... ខ្ញុំនឹងមិនបាប់អ្នកទៅរហូតដល់ខ្ញុំដឹង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

⁹⁶ ខ្ញុំតែងតែធ្លាប់អំពីរឿងនោះ ឱនខ្ញុំធ្លាប់។ មានហេណុក... ខ្ញុំយើងមួយសេបាន មក ហើយអរីយ៉ាកំត្រូវបំបាត់អ្នកវិញ ហើយគេគ្រូបានគេសម្ងាប់ យើងទ្រូវទេ ប៉ុន្តែ តុល្យនេះ។ ហេណុកគ្រូបានបីកឡើងមុនពេលដោយ។ ខ្ញុំតែងតែគិត ហើយធ្លាប់ ដោយ ឱនខ្ញុំថា “មែនហើយ ចុះ ចុះវាយ៉ាងម៉ែងដែរ?”

⁹⁷ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មក នេះគឺជាការល្អដោមពេមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន គឺរឿងនេះ។ តុល្យនេះ: សូមកត់សម្ងាត់ មួយសេបានបហូមីព្រះគ្រឹះមកសែសិបន្ទាំ បុរិណាងោះ។ យើងទ្រូវទេ? គាត់គឺជា—គាត់អាយុមួយយ៉ែម។ ប៉ុន្តែម៉ែន្ទាំ... សែសិបន្ទាំ

ដែល ខ្ញុំមាននំយចា គាត់ទទួលបានកាមេប់រំបស់គាត់។ ត្រូវហើយ? សែសិប ឆ្លាំទីពីរព្រះជាម្ញាស់ បានយកវាបេញពីគាត់។ ហើយសែសិបឆ្លាំទីបីគាត់បានបម្រើ ព្រះ។ យើងហើយ។ បើនេះហេណុកបានដើរបានយើងដោយឆ្លាំនៅថ្ងៃពេះព្រះ និង គ្មានកំហុសសោះ។ យើងហើយ? យើងហើយ? ដូច្នេះ មូសគ្រួច្រួចប់មកបម្រើមួនទៀត គាត់នឹងអរបីយ៉ា។

⁹⁸ តុល្យវិនេះ៖ នោះខ្ញុំមិននិយាយចាំត្រូវនោះទេ យើងហើយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យអ្នក នូវការគិតមួយ យើងហើយ។ តើនិយាយចាំដូរណាតា ខ្ញុំក៏អត់ដឹងដើរ។ ខ្ញុំពិតជាមិន អាចប្រាប់បានទេចា—ពីមានអ្នកកៅឡើងនៅទីនោះ បុរីដែលព្រះនឹងធ្វើ។

176. តើអ្នក—ជាលោះបស់...ដែលនឹងមាននោះលើប្រជាធិបៈ នៃវិណាតេះ ៣:១២?

⁹⁹ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ បាន។ ទ្រង់មានបន្ទូលចា “ជាក់លោះតីឲ្យពុកគេ។” ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងចាប់ជាដាម្នីទេ យើងហើយ។ វាប្រាំបានដឹងនៅពេលយើង ទៅដឹងលំទីនោះ បើនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងចាប់ជាដាម្នីទុល្យវិនេះ យើងហើយ យើងហើយ ព្រៃនឹង ទៅធ្វើដូច្នេះ។ យើងហើយ? ទ្រង់បានជាក់លោះតីឲ្យដល់ពុកគេ—ដែលពុកគេទីប៉ែក ស្ថាល់ ខ្លួនគេ។ យើងហើយ?

177. តុល្យវិនេះ៖ បង្រួស ប្រាណាហំ ពីមានបទគម្ពិរណាដែលអនុញ្ញាតការរួប អាណាហ៍ពិតាហ៍បន្ទាប់ពីលែងលោះទេ? នេះមានសារ៖ សំខាន់ណាស់។

¹⁰⁰ វានិយាយចា “សំខាន់។” មែនហើយ នោះហើយជាមួលហេតុ...វាមិនពាក់ព័ន្ធ ទេ។ ដែលបានកាមេដែលខ្ញុំអាចមើលយើងហើយបង្វួនប្រួស ស្រីរបស់ខ្ញុំ នៃណាកំដោយ។ វាក្នុងទេ ឬ៖គ្រាកំកែដឹងគូបស់អ្នកស្ថាប់។ ដោយសារព្រះគម្ពិរណាន ចំងចា “យើងចងចាប់នឹងគេដែលបានគោរពនៅវេស់។” យើងហើយ?

¹⁰¹ ដូច្នេះ៖ ដែលបាន—នៅឆ្នាយដូចជា “បទគម្ពិរណាមួយ?” នោះហើយជាដាម្នី ដែលប្រាណាបានស្តីនៅទីនោះ៖ “ពីមានបទគម្ពិរទេ?” យើងហើយ? “ពីមានបទគម្ពិរ ទេ?” គ្មានទេកាមេដែលខ្ញុំអាចរកភន្លឺងមក យើងហើយ គ្មានទេកាមេដែលខ្ញុំអាចរក ភន្លឺងមក។

ពីព្រោះ បូលបាននិយាយចា គូស្ម័គ៉ែ—ដែលរៀបការហើយ “ប្រសិនបើដែរ ស្ថាប់ទេហើយ ទីប៉ែកមានសេវីកាតេទៅរៀបការជាមួយអ្នកណាកំដោយ ដែលគេ ចង់បានក្នុងព្រះអម្ចាស់។” បើនេះហូតដល់ពេលនោះ បើនេះចាំមើល អ្នកយកវាចា

“ក្បាសដល់សេចក្តីស្មាប់មកបំពេក។” នោះហើយជាការ អ្នកចានស្ថូចលើផ្លូវនោះ អ្នកយើងទេ។

¹⁰² ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថាគាន់ទេ។ នៅរវាងនេះ បើសិនជាមាន... ប្រសិនបើអ្នករាយឱ្យខ្លួន ហើយ ការពិភាក្សាដី—មិនអីទេ។ បើនូវចាំពោះខ្លួនខ្លះ—ខ្លះកម្ធិនយើងទេ។

178. តើ “ពេចចុងប្រជាពលរដ្ឋ” និងស្រាទាំងបាយជូនខ្សោយ។ មាននឹមួយៗដណ្ឌនៅក្នុងវិធីណៈ ៦៩៖?

¹⁰³ វាតីជាព្យៃវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ។ យើងទេ? យើងទីបំពេញដកតែដឹងនោះ។ ប្រហែលមានអ្នកខ្លះ៖ អ្នកដឹងទេ មកយើតបន្ទិចសម្រាប់សារ ពួកគេ...មែនហើយ ជីតីខ្សោយរាតាកដេដឹងទៅតុក អកយើងទេ។

“តើកំណើបអូចប្រឈម និងស្រាទាំងបាយផ្លូវឡើយ។” តើប្រឈមនិងស្រាទាំងបាយមាននឹមួយចាត់ដី?

¹⁰⁵ តុល្យវនេះគ្រាន់ទៅគិត។ ពីអ្វីដំឡើកមួយដំនុះ? ការបើកសំម្បង។ យើឡូទេ? ដូចេះ: ស្រា ស្រាទី នឹង...តុល្យវនេះ: មិល។ ប្រាងនិងស្រាបានទៅរូបគ្នាដោយកុងការបុជា បានទៅជាមួយយក្សាត់កុង—នៅកុងព្រះវិហារធ្វាយបង្កោ។ តុល្យវនេះ: សម្ងាត់ និមិត្តសញ្ញាប្រុមគ្នា ដូចបំជាមួយគ្នា។

¹⁰⁶ ប្រសិនបើអ្នកមានការចុះសម្រួលត្រា អ្នកមិនទៅ ហើយយើត្រូវខ្សោះមួលនៅក្នុងដែលស្រាវជ្រ័យបានដូចជាកុងការថ្វាយបង្កើ។ ប្រសិនបើអ្នកយល់ពាន—របស់ ត្រីវិន ហេតុអីវិនិយាយនៅទីនេះ។

¹⁰⁷ តិច្ឆូវរែន៖សុមកត់សមាតល់បែងដឹងនេះ។ ប៉ុន្តែតិច្ឆូវរែន៖ អ្នកយើងទៅ ប្រជ ពេងពេជ្រ វិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ យើងរកយើងដឹងនោះនៅឯណែនកាល។ ហើយ យើងរកយើងរាយក្នុង សញ្ញាញាស។ យើងរកយើងរាយក្នុងអស់តាមយោះ គម្រោងបានចូលចិត្ត។

¹⁰⁸ ហេតុអ្នកជានជាយើងលាបប្រជាបីអ្នកជា? យើងលាបប្រជាបីអ្នកជា? ព្រោះវា ជានិមិត្តូបនៃការបង្ហរព្រះវិញ្ញាបណ្ឌរិសុទ្ធមកបីពួកគេ។ យើប្រឡេ? ម្យាងម៉ែត្រ ព្រហ្មចារីដែលមានប្រាក្តា មានប្រជាបីព្រហ្មចារីលើយើងត្រានប្រជាបីវិញ្ញាបណ្ឌ យើប្រឡេ។ តម្លៃវិនេះ វាតីជាប្រជាបី ហើយបន្ទាប់មកតីស្រាប់—វាតី...ប្រសិនបើប្រជាបីតំណាង ឱ្យ តំណាងខ្សោយព្រះ។ ព្រះជាវិញ្ញាបណ្ឌ។ យើប្រឡេ?

¹⁰⁹ ព្រះជាប្រះបន្ទូល។ “កាលពីដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ។ ព្រះបន្ទូលបានភ្លាយជាសាប់លាយ ហើយនោះគឺជាប្រះ។” តម្លៃវិនេះ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលតម្លៃវិនេះនៅក្បែង... សិតនោះទីនេះក្នុងទម្រង់ធ្វើជាតិតម្លៃវិនេះ ស្រាគតីជាទីកូចបន្ទោះ បុការបើកសំអ្នូងដែលបង្ហាញពីការបកស្រាយនៃព្រះបន្ទូល នោះ ដុល្លាមុករដ្ឋី អ្នកយើប្រឡេ។ ខ្ញុំដើរ ពួកគេគ្រាន់តែនិយាយ “ខ្ញុំមិនដែល យើប្រឡាតែទីមុន! ខ្ញុំដើរ! សូមចាយសិរិណុ!” នោះជាតី? យើប្រឡេ ជាកំព្រោច យើប្រឡេ នៃការបើកសំអ្នូង។

¹¹⁰ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ រហូតដល់ថ្ងៃមុន កំអង្គយនោះទីនោះដែរ។ យើប្រឡេ? តម្លៃវិនេះ នោះគឺ “តីប្រជាបីនិងស្រាប់...?” នោះគឺ “យើប្រឡាតែអ្នកមិនយើទេ។” នោះគឺអ្នក ជីសេស់ខ្លួន។ ហើយនោះគឺជាអំឡុងពេលនៃ សម័យកាលដងដីត សម័យកាលទីបី នៃពួកជា។ សូមកត់សម្ងាត់។ ហើយនោះក្នុងនោះ “នៅសប់ពេលនិចចិបុំណូនាគេះ តែ កំបង្គុចរាប់។”

¹¹¹ ហើយខ្ញុំធ្វើចា ប្រសិនបើអ្នកយល់—គ្រាទីបី នៅលើខ្លួនអាត់ នោះអ្នកនឹង... អ្នកនឹងរកយើប្រឡាតែទីនោះ ជាកំន្នូងដែលយើងបានទន្លេលម្អិត បុន្ថែក្នុង សែបគ្រឿលម្អិត ជាដាង។

179. បងប្រុស ប្រាណបំ តីស្សែវការដីករបស់ក្នុងផ្សេង និងជាស្សែវការដីករ តីជាបៀវការអម្ចាយប្បូរុស?

¹¹² ប្រាកដណាស់ យើប្រឡេ ពីព្រោះនោះជាកំន្នូងដែលការប្រាសិរោះទាំងអស់ ត្រូវបានសារលក្ខនៈក្នុងស្សែវការនេះ។ យើប្រឡេ? លេខាងបស់ពួកគេគឺនៅក្បែង... អ្នកនិយាយចា “មែនហើយលើរបស់យើងប្រោបានកត់ក្នុងស្សែវការដីករបស់ក្នុងផ្សេង បងប្រុស ប្រាណបំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានកត់នោះលើនោះ នៅយេប់មន។” អត់ទេ អ្នកមិនបានទេ អត់ទេ អ្នកទីបីតែដឹងចាតីជាក់ នៅទីនោះ យប់

ថ្វីមុនគីជាតា...យើងទេ ព្រះណែនីបស់ពួកគេគីជានសរស់មុនកំណើតដែនដី។ យើងទេ? នោះហើយជាសៀវភៅកៈទៅមួយ យើងទេ។

180. ឥឡូវនេះ បងប្បុស ប្រាណហាំ តីវា—គីជាតារពិភ័ទដែលចាំ និងជាតិយុជាត្របូបកំពិមុក កំងពីព្រះគីស្សយាងមក នឹងបានសង្ឃ្រោះ? ហើយតីអ្នកណាតាតូកម្មយុសនុវត្តមិនុបុនាននៅតាក់នោះ? តីពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនដែលបានដោចំណាតោយព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធ? ហើយបេសកម្មបស់ពួកគេគីជាត្រី?

113 មានសំណុរាលិខ្សោយនៅក្នុងម្មយ នោះទីនោះ។ បីនែនោះទីនេះ ទីម្មយគី—វាដាតារពិភ័ទដែលចាកល់សាសន៍យុជាដែលកំងពីសម័យព្រះគីស្សយាងចូលមក ដែនដី គីត្រូវបានសង្ឃ្រោះ?

114 អត់ទេ។ ត្រានវីនិងត្រូវបានសង្ឃ្រោះទេ មានតំនុកដែលមានលេខាជាតុងសៀវភៅការដីក្នុងថ្វីមួយប៉ុណ្ណារៈ មុនពេលបង្កើតដែនដី សាសន៍យុជាប្រុសសនឹងថែទេ។ យើងទេ? បីនេរីយា សៀវភៅការមានអាចីកំពាំងនោះ ហើយសៀវភៅការគ្រាន់តែលាកត្រូជាងវាប៉ុណ្ណារៈ មិនមែនត្រូវបានសង្ឃ្រោះបស់ម្នាក់ទេ បីនែនូវកីដែលអាចីកំពាំង នៃសៀវភៅការគីខណោះពេលដែលវាកំពុងហាលេយុខៈទាំងនោះ។ ទីបំផុតអ្នកយល់ឱ្យនោះតុទ្ទីនេះ? យើងទេ?

115 សៀវភៅការមិនបានថែងចាំ “ឥឡូវនេះ” លី ដុល នឹងត្រូវសង្ឃ្រោះទាន់ពេលក្នុងសម័យកាលក្រោមដំនុះ បុ—បុរីអំន នៅឯណា” បុ—បុអ្នកណាកំដោយ។ អត់ទេ វាមិននិយាយអត្ថិជ្ជទេ។ វាក្រាន់តែបង្ហាញពីអាចីកំពាំង លាតក្រូជាងនូវរាក់កំពាំងនៃអ្នកដែលជាបីឃើញនោះ។ បីនែនូវយើង ឱ្យឯក ឱ្យឯក ឱ្យឯក នោះហើយជាត្រីដែលខ្ចោននិយាយកាលពីយប់មិញ។

116 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយចាំ “មែនហើយ ខ្ញុំមិនចាំបាច់សាកល្បងវាទេ។ បងប្បុស ប្រាណហាំ បាននិយាយចាំ មានតំម្លាក់ប៉ុណ្ណារៈដែលត្រូវបានសង្ឃ្រោះ ចេញពី ដែរីសានិលី។ យើងទេ? ឥឡូវនេះ” យើងទេ វាកំពុងបង្ហាញឱ្យឯក ឱ្យឯកប្រជុះ។ នោះ—នោះ—នោះមិនមែន នោះ—នោះមិនមែនទេ។ វាប្រហែលជាមានមនុស្សបាននៅតាក់បានសង្ឃ្រោះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគ្រប់គ្នា ពួកគេបានសង្ឃ្រោះ យើងទេ បីនែនូវខ្ញុំមិនដឹងទេ។

បើនេនេះគឺជាថីដីដែលខ្ញុចចង់ដើរការ “ខ្ញុជាអ្នកនោះទេ” អ្នកត្រូវដើរជួចជាសម្បាប់ អ្នកទាំងអ្នកមិនដើរទេ នោះមានអ្វីខសជាមួយនឹងអ្នកទាំងនេះ អ្នកមិនប្រាកដថា អ្នកកំពុងដើរក្នុងទេ។

¹¹⁷ តើអ្នករារបៈ—ដើរឡើងទៅទីនោះនៅចំពោះមុខសេចក្តីស្សាប់ផ្ទប់មេបេចបាន នៅពេលដែលអ្នកមិនប្រាកដថាអ្នកបានសង្ឃារៈបុរាណតែ? យើងទេ? ធ្វើជួចមេបេច តើ អ្នកចុះទៅទីនេះ៖ ហើយនិយាយទៅការនៃបុរាណពីការអ្នកកំពុងនេះ៖ ដែលដោកនៅទីនេះ៖ ពីការកំពុងហើយបង្ហិបន្ទាន់ឡើងចាំ “នេះគឺជាព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអ្នកស៊ា ចូរ ដើរឡើង! ព្រះយេស៊ីគ្រឿស ធ្វើឱ្យអ្នកជាសេះស្រីយ៍”?

¹¹⁸ តើអ្នករារបេរាណដោយរៀបណា រាយការយើងដែលត្រូវតារកំពើចាន់នោះ៖ បាន ជាកំពើនោះនោះ៖ បានស្សាប់ ហើយស្សាប់របៀប៉ោងហើយ ហើយដោកនៅទីនោះ៖ ត្រូវតាកំហើយ វិនហើយនិយាយចាំ “ព្រះអ្នកស៊ាមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ ចូរក្រាត ឡើង”? អ្នកត្រូវតែដឹង ពីអ្នកដែលអ្នកកំពុងនិយាយប្រាសីរាងទាំងនេះ យើងទេ?

¹¹⁹ មែនហើយ និយាយចាំ “សេចក្តីស្សាប់ទាមទារអ្វីទៅគ្រប់យ៉ាងទេ ការបេរាណហើយ” បាន បើនេនេះពេលណា ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះជាអ្នកស៊ាត្រូវបានបើកសំឡែង ហើយ អ្នកដឹងថាការជាព្រះដែលជាប្រើប្រាស់បូរី សាច់ឡើងទេ ហើយហើយ។

¹²⁰ ឥឡូវនេះ៖ បាន ជនជាតិយុជាទាំងនេះមែនមែន...មែនមែនជនជាតិយុជាទាំងអស់នឹងបានសង្ឃារៈទេ។ អត់ទេ បាន ពួកគេនឹងមិនបានសង្ឃារៈទេ តី មានតែអ្នកដែល... ពេលប្រចង់កំពុងមានបន្ទូល បុ—បុសាលនីយុជា “សាសន៍ យុជា” គ្រាន់តែជាថីយុជានេះដែលប្រព្រឹងបានផ្តល់ឱ្យពួកគេបន្ទាប់ពីពួកគេចាកចេញ... ខ្ញុំ ដើរការ “សាសន៍យុជា” នៅឯុទ្ធសាស្ត្រ ចាប់ដើមហេរាបុរាណគេចាំ “សាសន៍យុជា” ជាគុងគេ។ ពីព្រោះ កូលសម្ព័ន្ធយុជាប្រព្រឹងបានគេយកទៅទីនោះ។ ហើយពួកគេប្រព្រឹងបានជាកំណែនេះ បុជា “សាសន៍យុជា” ឥឡូវនេះ៖ ដោយសារពួកគេចុះមកពីស្រុកយុជា ហើយពួកគេបាន ទទួល លើក្រុងសាសន៍យុជា។

¹²¹ បើនេះ ឥឡូវនេះ៖ អីស្រាវអលតីខសគ្នា។ អីស្រាវអល និងសាសន៍យុជា តី ខសគ្នាទាំងប្រុង។ សាសន៍យុជាប្រប់ប្របេរិប្របេរិប្របេ—រាប់សាសន៍យុជាមិនមែនជនជាតិ អីស្រាវអលទេ យើងទេ។ អត់ទេ តាត់គ្រាន់តែជាបានជាតិយុជាបុណ្ណាបោះ។ បើនេះ ពេលនោះ៖ អីស្រាវអល...បូលមិនដែលនិយាយចាំ ជនជាតិយុជាទាំងអស់នឹងបាន សង្ឃារៈទេ។ តាត់បាននិយាយចាំ “អស់ទាំងអីស្រាវអលនឹងប្រព្រឹងបានសង្ឃារៈ”

ហេតុអ្នី? ឈ្មោះបស់អ្នីស្រាវអល នោះ—ហើយជាមួយៗបស់ការព្រាសណ៍ៗ កន្លែងមកតាំងពីដើម។ យើងត្រូវទេ? ហើយអ្នីស្រាវអលទាំងអស់នឹងត្រូវបានសង្ឃារ៉ា បុំន្តែមិនមែនយុជា—លទ្ធផូជាទាំងអស់នឹងត្រូវបានសង្ឃារ៉ាទេ យើងត្រូវទេ?

122 ដូចត្រូវនឹងសាសន៍ដែលដោ វានឹងមាន... មានរបៀបនៅដី—មនុស្សរបៀបនៅ នាក់ បាន របៀបនានាក់នៅក្នុងអង្គភាពទាំងនេះ។ ហើយពួកគេហេរ “ក្រុមដំនឹងត្រីស្ថានបស់ព្រះត្រីស្ថា” និងកាមួយៗទាំងអស់បែបនេះ។ នោះគ្មាននៅយើង ឬសោះ។ មិនមែន... នោះមិនមាននៅយើងទៅក្រោមតីនឹងត្រូវបានសង្ឃារ៉ាទេ។

មនុស្សនឹងយាយថា “តុទ្ទេនេះ៖ អ្នកត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិបស់នេះ៖ បុន្ថោះ តុង អង្គភាព អង្គភាពកំណើលកំមួយ។ ប្រសិនបើឈ្មោះបស់អ្នកមិនមាននៅក្នុង សៀវភៅរបស់យើង អ្នកមិនបានសង្ឃារ៉ាទេ។” តុទ្ទេនេះ៖ នោះជាការខុសផ្តុង។ យើងត្រូវទេ? នោះជាការខុសផ្តុង។ យើងត្រូវទេ?

123 មានវិធីតំបន់តាត់ដែលអ្នកអាចបានសង្ឃារ៉ា ហើយ នោះគឺ មិនមែនគាត់ មានបំណុល ប្រគាត់ដែលធ្វើរា ជាកាត់ដែល... សំបុរាណនេះ វាតីជាប្រព័ន្ធដែលបង្ហាញ សេចក្តីមេត្តាបាន។ ហើយព្រះ តាមរយៈការដើរមុនបស់ត្រូង់ បានកំណត់ទុកជាក្រុមដំនឹងមួយទៅការនៃសិរីស្ថានបស់ត្រូង់ ហើយនោះហើយជាអ្នកដែលបានសង្ឃារ៉ា។ ត្រូវហើយ។ តុទ្ទេនេះ៖ ជំនួយបស់អ្នកគឺបានបុំប្រាប់នៅទីនោះ។

124 អ្នកនឹងយាយថា “មែនហើយ ជំនួយបស់ខ្លួនត្រូវបានបានប៉ុន្មាននៅទីនោះ។” ហើយកៅមីលជីតិប្រអេទណាបានដែលអ្នកកំពុងរស់នោះ។ អ្នកយើងត្រូចបានអ្នកមិន សមនឹងនោះទីនោះទេ។ យុច្ចាបស់អ្នកគឺខុស។ អ្នកសង្គរនៅលើខ្សោចជំនួយសិរី ចិត្ត។ រលកក្នុងដំបូងនឹង ពោះវាបាល។ អូ-ហូ។

125 សូមរាយព្រះបន្ទូលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងអ្នីមួយ។ “ក្រុមដំនឹងរបស់ខ្លួន បង្ក្រោះឯុទ្ធសាស្ត្រនោះទេ។” រាប់បង្ហាញឯុទ្ធសាស្ត្រនោះថាអ្នកមិនត្រូវបានបានប៉ុន្មាននៅទីនោះទេ។ អ្នកធ្លាប់នៅក្នុងខ្សោច។ អូ-ហូ។ ហូងហើយ។ ដូច្នេះតុទ្ទេនេះអ្នក យើងហើយគឺតុទ្ទេនេះ។

និងមួយសែនបូនមីនបូនពាន់នាក់ តើពួកគេជាអ្នកដែលបានកំណត់ទុក ជាមួន?

126 ហូង ហើយ។ នោះជាអ្នីស្រាវអល អ្នីស្រាវអលខាងវិញ្ញាបាយ។

¹²⁷ ក្រាន់តែគិតថា នឹងមានពួកគេបំលាននាក់ទៅទីនោះ។ ខ្ញុមិនដឹងមនស្សីបុំនាននាក់ទេទីនោះតែទូរស័ព្ទ៖ ខ្ញុមិតថាដាក្រមទាំងមូល បើផ្តើពួកគេនឹងមិនមែនទាំងអស់គ្មានសហគ្មាន៖ ដោយសារពួកគេនៅក្នុងស្ថុកឃុំជាបាន។ យើង?

មានអ្នកដឹងទេថាតីឡូរមានប៉ុន្មាននៅខេត្តនោះទេ? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្មានភកគេប្រហែលជា...បន្ទាប់ពីការយៀតបៀវនបន្ទាប់នេះថាប់ធ្វើមកឱ្យនឹងឡើង...ពួកគេកំពុងកកកកក្លាងដោយ... អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមានខំឃ្លាត់មួយនានាថីពីរការ នៅការតាមដានបើចាមួយខ្ញុំតុល្យវីនេះ៖ នៅ—នៅការនៃព្រះវិហាយឃើញវីនេះ—ព្រះវិហាយវីនេះ—សេចក្តីសត្វា ដែលស្ថិតនៅ...

¹²⁸ រាជ្យកាន់តែជារឿងចាស់...អូ ខ្ញុំធ្វើតិចនៅនេះ។ រាជាណចាប់ផ្តើម...ពួកគេនៅ
ទីនោះនៅក្រប្រឹក។ កំណៈទោម្រងហ្មត្ថុដៃ។ វាតិជាកំណៈទោម្រងហស្ថេហ្មត្ថុដៃ តី
ព្រះនិហាអសបកុតិសញ្ញា។ តិចនៅនេះ បើមានអ្នកអង្គយនៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពី
មូលហេតុ។ អ្នកនេះតែប្រកាន់យក លទ្ធផលហើយ ការពេចចាស់នោះ ហើយ
នោះជាមូលហេតុដែលអ្នកនៅទី...ស្ថិតិភូនកំណៈទោម្រងហស្ថេហ្មត្ថុដៃ។ ដូច្នេះ អ្នក
អាចនឹងប្រើលើការបែងចាយការណ៍ នោះ—ហើយជាអីដុលនៅទីក្រាយវារ ព្រះអ្នក
កំពុងបរង្កែវនឹងការបែង្រៀនដូចត្រួតនិង ហេវខលបីកចាស់។ អ្នកសូរត្រួតដារុលហស្ថេ
អ្នកប្រសិនបើរឿងនោះមិនត្រឹមត្រូវ។ យើងទេ? ដូច្នេះ តិចនៅនេះ សូមកត់សម្រាប់
រឿងនេះ។

មួយសែនបុណ្យមិនបុណ្យពាន់នាក់ តុកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុន ត្រូវបានដោចជាបាយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ?

¹²⁹ បាន មែនហើយា នោះពិតជាត្រីមត្រូវធមាស់។ ត្រីមត្រូវា គទ្ធភ្លេនេះប្រសិនបើមាន...គទ្ធភ្លេនេះប្រសិនបើខ្ញុំ...

មិនបានធ្វើយសមនឹងអ្នក ហេតុវី ប្រហែលជាចុះ...ខ្ញុំអាចខុស យើងទៅ បុណ្ណោះ
នៃជាប់ណោះដើរដែលណូបំផុតគរបស់ខ្ញុំ អ្នកយើងទៅហើយ។ នេះគឺជាកីវិធីដែលណូបំផុត
តាមចំណោះដើរបែកសំខាន់។

181. បង្កើស ត្រាងហំ ដូចជែលអ្នកបានផ្តល់កាត់ប្រឆាំងកាត់...នៅលើអត្ថបទ
ពុជាស់... (អូ-ហូ! ខ្ញុមិនដែលកាត់សំគាល់ដីដៃនេះទេ មួយនេះ: ភ្ញាក់មក
បើឱ្យទំឡុ) ...គ្រាប់ពុជាបស់សញ្ញាពស់នៅឯណ្ឌប៉ុណ្ណោះ: តើវាសម្រេចស្ថារសំណ្ងែរ

នេះទេ? មិត្តភកិធបស់ខ្ញុំបានសុញ្ញខ្ញុំពន្យល់លោកប្បដី ៥:១ ហើយខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។ តើអ្នកនឹងធ្វើយខ្ញុំបានទេ?

¹³⁰ វា—វាតីជាការបេញពីប្រជានបទ។ ប៉ុន្តែ ទោះយ៉ាងណាត ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង ព្យាយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។ ដោយមានជំនួយពីព្រះ។ តោះមើលគេង្ហាន៖។ ទុកធ្វើខ្ញុំដីខាត់វា បន្ទិច។ ខ្ញុំគិតថានោះជាកំឡូងដែលនានានិយាយថា “ខ្ញុំបានកុនប្បសពីព្រះអម្ចាស់។” ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើតីជាកា។ ខ្ញុំគិតថាអវ៉ានាប៉ានានិយាយនៅទៀនោះ។ ខ្ញុំនឹងពិនិត្យម៉ែន ឱ្យប្រាកដ។

¹³¹ ពីព្រះ ខ្ញុំបាននិយាយថា នៅយប់មុន ប្រាំពីរ... ជំនួសឱ្យ... ប្រាំពីរយដំនួស ឱ្យប្រាំពីរពាន់។ ដូច្នះវាដើរីខ្ញុំក៏យ៉ាងណាស់ យើង្ហេទ ហើយអ្នកគ្រាន់តែត្រូវម៉ឺន។ ហើយសត្វរវនាគ្រប់ទិសទី អ្នក—អ្នកដឹងអំពីវា អ្នកយើង្ហេទ។ បានបីដីហើយ។

អំដាមក៍ស្ថាប់អវ៉ានាប្រព័ន្ធ ហើយនាងមានទំងសំបុត្រិតបានកាតី នូវប្រាកាសនិយាយថា អញ្ចប់បានកុនប្បសមួយ ដោយព្រះយេហ៌វ៉ាទ្រង់ ព្រាសប្រទាន

¹³² តម្លៃវនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងធ្វើយសំណ្ងារមួយទៅបងប្បស បូបនសិរីបស់ខ្ញុំ។ ហើយតម្លៃវនេះ ចូចចាំថា មិនមែនបោះឆ្នោតកែវិញទេ អត់ទេ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមជូយអ្នក អ្នកយើង្ហេទ។ ខ្ញុំស្របាប៉ែអ្នក ហើយខ្ញុំស្របាប៉ែមនុស្សដែលប្រែបលជាអ្នកវិញទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនគិតថាបុគ្គលនេះវិញទេ។ ពួកគេបាននិយាយថា “ជួយខ្ញុំ” យើង្ហេទ ព្រោះនានសូវិជ្ជករ តែគោគាន់តែមិនសូប់ចិត្តជាយកព្រះវិញ្ញាបាត ដើម្បីដឹងពីអ្នកដែលក្រោនិយាយទៅការអ្នកដែលបានស្វាកគេនោះ។

¹³³ តម្លៃវនេះ នាងកំពុងនិយាយនៅទីនេះនូវឯកដែលជាសំណ្ងារ ដោយមិនសង្ឃ័យចាប់កែនិយាយថា “អវ៉ានាបាននិយាយថា នាងបានកុនប្បសពីព្រះអម្ចាស់។”

¹³⁴ តើអ្នកគិតថាគិត្តអារម្មណកែតទេ? ដើរយើងដោយរៀបណា ប្រសិនបើកមិនបានមកពី ព្រះអម្ចាស់ តើត្រូវបុខសែ? តើអ្នកបានបញ្ជី—យុជាលីអីណូវិយ៉ែកចូលម៉ោង ដែលដី? ប្រាប់ខ្ញុំម៉ឺន។ គម្រោងបែងចាត់បានកែតិដា “កុននេះសេចក្តីនាស់។” គ្រាន់តែស្មោគចា ធ្វើដូចជាមួករកុងក្រោច្ញាត យើង្ហេទ។ យើង្ហេទ។ យើង្ហេទ? តម្លៃវនេះ អ្នកយើង្ហេទ ពួកគេមិនអាច—មិនអាច... តីវា។

¹³⁵ សូមកត់សម្ងាត់ ប្រសិនបើអ្នកចង់យកទុកវាតាបច្ចេកទេសហនៃមេឡូមឡៀត។ មីល។ អវកាតាននិយាយនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់យកវាតាកាសារនៅទីនេះ។ វាគ្រោះបានសរសើរដៃច្បាប់វាគ្រោះបានលាក់ពីគ្នា អ្នកប្រាស់ និងអ្នកប្រុងប្រយ័ត្ន។ ឬ វា នៅទីនេះ របៀបដែលវាគ្រោះបានបង្រៀនគឺព្រះជាម្នាស់ជាអ្នកដែលនានាបងឱ្យគ្នាបុសនេះ។ ហើយទៅដំឡើងព្រះវិញ្ញាណ ហើយមិនអាចធ្វើវាតានទេ។ យើងទេ? តម្លៃនេះមិននៅទីនេះប្រសិនបើអ្នកចង់កត់សម្ងាត់។ “អញ្ញបានកន្លែប្រុសមួយ—ជាយត្រោះយេហូវ៉ាទ្រីជាប្រាសប្រទាន។” យើងទេ អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យវាស្អាប់ទេ...បើនេះវាគ្រោះអាមានការកសាយត្រីមក្តុះ យើងទេ។ បាន មែនហើយ។ អត់ទេ បាន បើដូច្នោះមែន វិញ្ញាណ...

¹³⁶ ហើយយើងតែងតែធ្វើតាមធម្មជាតិនៅខំពុកម្នាយរបស់យើង។ អ្នកដឹងហើយ។ មីលទាហរនោះ ដោយដូច្នោះម្មជាតិ។ អតិថិជន ហើយ អំដាមជីជាកុនរបស់ព្រះ និងជីជាបុគ្គិសនបស់ព្រះ គ្រូរហើយ ជាក្នុងបុរុយនៃការបងឱ្យគេតែបស់ព្រះ ដែលមិនអាចមានចំនួនអារក្រាសណា—មួយពីរទេ។ អារក្រាសិនព្រះបានគេស្អាត់ជួង។

¹³⁷ ឯធម៌ហេតុវិញ្ញាណជាការអីនេះជាអ្នកកុហក ជាយាតក និងអ្នីទាំងឡាយទៀត? តើវាមកពីកនៃនឹងណា? គ្រាន់តែសូខ្មែនឯងនូវសំណុះនោះ។ នោះគឺជាគ្រាប់ពុជរបស់សត្វ ពស់។ យើងទេ? តើព្រះគីមិននិយាយដូច្នោះទេបុ? មិនបានបស់វាចាំងអស់ត្រូចុះមក។ ត្រូចុះវានេះ វាបានភ្លាយជាមួយ។

¹³⁸ តើពិភពលោកជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកណា? អារក្ស។ តើអ្នកណាគ្រាប់គ្រួងវាតម្លៃនេះ? អារក្ស។ ត្រីមក្តុះណាស់។ អារក្សគ្រាប់គ្រួងដឹងជី។ វាបានប្រាប់ព្រះយេស៊ូវ៉ា បាននិយាយថា “មីលថាពីរស្អាតប៉ុណ្ណោះ ពេញដោយសិរិទ្ធេ ទាំងអស់? ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកប្រសិនបើអ្នកដឹង ថ្វាយបង្គំខ្ញុំ។” យើងទេ វាគីជាអ្នកគ្រាប់គ្រួងវា។ តម្លៃនេះវាគាត់ម្នាស់វា។

¹³⁹ តម្លៃនេះ: មើលឲ្យ: កុនបស់រាយានប្រាង្នា កុនបស់អារក្ស។ ឬ យកកន្លែបស់ការអីនេះប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹង ហើយនាំរាយកចុះតាមនួយគ្រូល ហើយអ្នកដឹងថាពួរគេជាបុសឆ្លាតគ្រប់បង្គំត្រូងបំនោមពួរគេ។

¹⁴⁰ បុង្គននៅពេលវាបានសម្ងាត់អីបិល ហើយព្រះជាម្នាស់បានប្រគល់រាយក សេរីពិញ្ញា ប្រគទន់មនសុសុចិត ដែលគ្រូរបានលោះ បានស្អាប់ ហើយស់ទៀដឹងវិញ្ញា ហើយពីទីនោះ...តម្លៃនេះមើល។ មិនមែនមកពីពុជជួង មកពី

ធម្មជាតិទេ គេស្សាប់។ តម្លៃវនេះអ្នកបានបើកបិត្ត? យើងទេ? គ្រាប់ពុជទីមួយ នៃធម្មជាតិ គ្រាប់ពុជ គ្រាន់តែណូជម្ងាតា វាសំដែរឡើក្រុមជំនាំសម្រេចនឹង ឬ ហិល។ ដើម្បីក្បារខ្សោនកំដែលចុះមកនោះ ម្នាក់នោះស្សាប់ដើម្បីទ្វាក់ទៀត ឡើងបាន អ្នកយើងបើយ។ ដូច្នេះ ត្រូវការកើតជាថ្មីអ្នកឡើងទៀត។ អ្នកយល់ទេ? ក្រុមជំនាំ និយាយថា “អាម៉ែន” — អីដឹង? ជុច្ចេះអ្នកយល់បើយ យើងទេ។ យើងទេ?

¹⁴¹ អ្នកគឺជាប្រហែលដីលូតតែខ្លះ។ ដូច្នេះសុម្រីពេមនុស្សធម្មជាតិ កើតមកបុ—បុ អ៊ដាម ជាទីពុករបស់គ្មាន បង្ហាញពីនិន្ទាការធម្មជាតិនោះ។ នឹងមិនជំណើរការ ទេ មនុស្សធម្មជាតិមិនយល់ពីធម្មជាតិបស់ព្រះទេ។ ដូច្នេះ មានបុសម្នាក់មកពី ធម្មជាតិ ហើយស្សាប់ ដើម្បីស្សាប់ឡើងវិញ ហើយត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង ការ ស្សាប់—បេស់—អីលិល និងការជំនួសដោយ—ដោយសេត។

¹⁴² ហើយម៉ឺលថាគើតឱមនុស្សប្រហែលណា តម្លៃវនេះ ដែលវិញ្ញាណានោះបាន នំមក ការបន្ទាបខ្ពុន ជាកសិក អ្នកគង្វាលថ្វីម។ ម៉ឺលអីដែលមកពីប្រាប្រា នៃពិភពលោកនេះនៅទីនេះ ឬសំណាត់ អ្នកសាងសង់ នឹង—និងជាមួយនឹង លោហធាតុ និងគ្រប់ប្រហែលនៃការពេញតនិងរក្សាលើអ្នកឡើង។ ម៉ឺលកំន្លែងដែលពួកគេ បានងរូស ចុះតាមផ្លូវ ចុះនោតីនោះ ហើយព្រះបានបំផ្តាញមនុស្សគ្រប់គ្នាតី ពួកគេម្នាក់ទៅ ហើយបានសង្គ្រោះមនុស្សបានបាប។ តើព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនមាន បន្ទូលទេបេ នៅក្នុង ច៉ាមាយ ៥ “មនុស្សស្ថិកបុគ្គនិងគ្រឹងដើមរកក”?

¹⁴³ ដូច្នេះ បាន កុំបាយអី។ ពួកគេមិនមានដើម្បីយើងដើម្បីយើង។ យើងទេ? ពួកគេមិនដើរជាតុក្នុងបុសបេសការអីនទេ។ បីនៅលើយើងមានខ្សោយនៅលើ ជីវិះ នោះប្រសិនបើអ្នកចង់ពួកពន្លូលលម្អិត។ យើងទេ? អត់ទេ។

¹⁴⁴ ហើយខ្លួនយើងពួកគេមានបំណែកម្បយនៅក្នុងក្រដាសនៅទីនោះ ជាកំន្លែងដែលវិញ្ញាសាស្ត្រតម្លៃវនេះនិងបង្ហាញថា “អវ៉ាមិនដែលពួកដោយទេ នានា ពួកគេមិនដើរជាតុក្នុងបុសបេសការអីនទេ” យើងទេ? ខ្លួនយកក្រដាសនៅទីនោះទៅដូច្នេះតម្លៃវនេះ យើងទេ។ “វាតីជាដែន្មូន្មូន។” តើមនុស្សបានចោរយុប្បន្ន...នោះជាគំនិតខាង សាច់លាម យើងទេ។

“ហើយ តាមពិត មួយសេចិតដែលផ្សាយកាត់ទីកនោះ គាត់បានផ្សាយកាត់សម្រេ ម្បយបាននាំអ្នកដែលផ្សាយកាត់នាយសម្រេស្សាប់។ នៅទីនោះមានដើម្បីក្នុង

ម្មយ សម្រួលពេញដោយដើម្បីត្រង ជាកំនែងដែលទីកម្មានម្មងនោះក៏ ស្រុកចុះខ្លះ។ ហើយម្មីសេចានដើរដូរកាត់នោះ ហើយដើរតាមនោះ។ ហើយរួចរាលិតិសុអូសូដកំពានទទួលយកវា។ អ្នកបានយើត្រឡើងនោះ។ ព្រះវិហារគ្រិស្សអូសូដកំពានទទួលយកវា នោះហើយគឺជូនចេះ។

¹⁴⁵ ឱមនុស្សអើយ អ្នកមិនអាចយើត្រឡើងពេលនោះ ជាមេប្រជាំងព្រះគ្រិស្សនោះទេ ហើយឡើងទាំងមូលជាក់នោះទៀតេ? ប្រាកដជាក់។ បាន មែនហើយ។

បង្រួស ប្រាកដហំ សុមអធិស្សានសម្រាប់ក្នុងកូចបេសខ្ញុំ... (មែនហើយ នោះជាសំណើសំអធិស្សាន ខ្ញុំយើត្រវា។) សុមអធិស្សានសម្រាប់ថ្វីប្រួស កូចបេសខ្ញុំ ដែលយើត្រឡើង គ្រឹងផ្ទាសាយ។ តាត់នោះសណ្ឌាតារ វិវី។

¹⁴⁶ ព្រះអម្ចាស់យេត្តិវិរិយ មនុស្សកំសត់នោះទីនេះមិនដែលសរសរក្សុងនៃយេតិតប្រយោជន៍ទេ។ នាងយើត្រឡើងដកគ្រឹងគ្រុណឈើសន្ទាក់ដឹងចេញ ពីក្នុងប្រួស នៅយើប់មុន។ នាងដឹងថាទីដីជាព្យាបៈ ដីអស្សាយ ហើយយើងច្បាយការអធិស្សានបេសយើងសម្រាប់ក្នុងប្រួសកូចបេសនោះ។ នោះក្នុងព្រះនាមតែព្រះយេត្តិវិរិយ សុមឡើងប្រួសកូចបេសនោះ បានព្យាបាលឱ្យជាសេស្តីយ។ អាម៉ែន។

¹⁴⁷ នោះពេលដែលនរណាម្នាក់សរសរីម្មយ វាមិនតតប្រយោជន៍ទេ។ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេមាន... មិនចាក់ស្អាប់ទៅសមញ្ញប៉ុណ្ណាសម្រាប់យើង ហើយតើក ព្រឹងប៉ុណ្ណាក់ដោយ បុំនុំ—បុំនុំមានអូម្មយនៅពីក្រាយរា អ្នកយើត្រឡើង ត្រូវនោះក្នុងប្រួសកូចបេសនោះ អូម្មយ។

182. តើអលីយ៉ាដែលមកអធិប្បាយដែលសាសន៍យុជា តីជាបុរសពិតជាអ្នកដែលសោន្ននោះលើដែនដីនេះ បុគ្គារតែនឹងត្រូវយើត្រឡាតាមបេសអលីយ៉ាក្នុងបុរសម្នាក់ដោយទៀត?

តុល្យនេះ នោះហើយជាតុំ—ខ្ញុំខ្សោចក្នុងការនិយាយ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ យើត្រទេ? មែនខ្ញុំ អានវាម្មងទៀត។

តើអលីយ៉ាដែលមកដូចជាយើងដែលសាសន៍យុជា(អូ បាន) តីជាបុរសដែលសោន្ននោះលើដែនដី បុគ្គារតែនឹងត្រូវយើត្រឡាតាមបេសអលីយ៉ានៅក្នុងមនុស្សខ្លះ បុរសខ្លះ?

148 តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើខ្មែរធ្វើយុទ្ធសាស្ត្រ នៅខ្លួន អាមេរិកអូរ៉ូបាបីហេណុល ការ យើងព្យាយេទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាមេរិកយុទ្ធសាស្ត្រទេ យើងព្យាយេទេ ឬដឹងពីមួយគត់ ដែលខ្ញុំដឹងគឺត្រាន់តែ តួដបទគីឡូ និយាយចាប់នឹងជាអ្នកទៅ ហើយតម្លៃវនេះ វាប្រែបាលជាថា... តម្លៃវនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើជាបុទ្ធដែរ... តម្លៃវនេះខ្ញុំសូមនិយាយភាពមួយ យើងបនេះ។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាទីខ្មែរតែ បងបុនស្ថាប់នៅបីខ្មែរតែនឹងក្រុមហ៊ុនបានកំពែងការណ៍ ជាកិត្យាណាពេលនេះ... បែបណី សេទេ? តើតួដបាលសំអាលីយ៉ាសណិតលើអាលីសប្បី? យើងព្យាយេទេ វិញ្ញាណាបាលសំអាលីយ៉ា។ ហើយគាត់បានធ្វើជូនជាអាលីយ៉ាធ្វើដ៏ យើងព្យាយេទេ ដូចៈ ខ្ញុំប្រសិនបើខ្ញុំ... ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាមេរិកយុទ្ធសាស្ត្រការពិតទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ យើងព្យាយេទេ ខ្ញុំស្មោះត្រាន់ជាមួយ អ្នក។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

183. បងបុស ប្រាណហំ សូមធ្វើយសំណុរាលិសម្រាប់ខ្លួនបានទេ អំពីពីធម្មណ្ឌ ដើម្បីមិនមែនទីកែ? ម៉ាចាយ ២៨:១៩ ហង្គេវន “ព្រះវិហិត ព្រះរាជបុគ្គា និងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។” ហើយពេទ្យស នៅក្នុងកិច្ចការ ២:៣៤ “នៅក្នុងព្រះនាមនេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។” តើនៅពេលណាគដែលការធ្វើសំប្បីនេះ កើតឡើងនៅក្នុងកិច្ចការនេះ សារក? តម្លៃវនេះ ខ្ញុំធ្វើ “នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។”

149 មែនហើយ បងបុនបុសស្រី ដែលបានសរសរវបានទៅទីនោះ—គ្មានការឆ្លាតសំបុរាយកើតឡើង យើងព្យាយេទេ វាភី... ហើយពេទ្យសបានធ្វើជូនអ្នកដឹងដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ តម្លៃវនេះ យើងកណាមក ហើយនិយាយថា “បុរីបុរីនាមបាលសំព្រះវិហិត ព្រះរាជបុគ្គា និងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធចុះ” ពួកគេបានធ្វើឱ្យដែលពេទ្យសបាយមិនឱ្យធ្វើប៉ុន្តែដែលព្រះនាមបន្ទូល មិនឱ្យធ្វើ។ យើងព្យាយេទេ? តម្លៃវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា...

150 យើងគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែបំណាយពេលបន្ទិច កំនួនដែល ខ្ញុំចែងបង្ហាញអ្នកអ្នកមួយនៅទីនេះ។ សូមកត់សម្ងាត់ តម្លៃវនេះសូមកត់សម្ងាត់ ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ បុគ្គលនោះ។ ខ្ញុំនឹងជាក់សម្ងាត់ប៉ុន្តែទីនេះ។ តម្លៃវនេះ មើល នេះគឺជាប្រះវិហិត នេះជាប្រះរាជបុគ្គា នេះគឺជាប្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ជូនជាប្រុកធ្វើឱ្យ

ភាពជាបីអង្គ ពួកគោរដឹងថាពួកគោរជាបុគ្គលបីជាត់ដោយខេត្តកពិត្យា ពួកគោរដឹងវា យើងទេ? អញ្ញីង ឥឡូវ ឲ្យខ្សោះ...

¹⁵¹ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុង ម៉ោង ២៨:១៩។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ថា “ផ្លូវទៅបញ្ហាបញ្ហាលួចមានសិស្សរោន្រោគប់ទាំងសាសនា” ត្រួត...” អត់ទេ សូមអក់យោទាសា ខ្ញុំកំពុងដកស្របដែកចូករកទឹករោន៖ បុរោក្នុងកិច្ចការពេលខ្ញុំធ្វើ អត់ទេ លូក ២៨:៤៩ ខ្ញុំកំពុងដកស្របដែកចូករោន៖” ត្រួតមានបន្ទូលថា... ឲ្យខ្សោះនានាក្នុង ឲ្យខ្សោះ ហើយបន្ទាប់មក... ព្រះចេះចូលខ្ញុំបាននិយាយចាត់ពេលខ្ញុំបាន យើងទេ ហើយបន្ទាប់មក... ឲ្យខ្សោះចូលខ្ញុំបាននិយាយចាត់ពេលខ្ញុំបាន មិន... ខ្ញុំចង់បារកដាច់ខ្ញុំព្រោះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្មាល់ចំណងដើរនៃអ្នកដែលអ្នកកំពុងនិយាយ នៅទីនោះ បើនេះខ្ញុំចង់បានតែអ្នកដែលបង្រៀនបន្ទូល។ ចូចាប់ផ្តើមនៅខេត្តទី១៦ ឬ ២៩។ “ឯកសារសិស្សទាំង១១នាក់អង្គូយញ្ចាំសាត់ នោះ...”

ឯកសារសិស្សទាំង១១នាក់ គោរពស្ថិកការណើខ្សោះ ដល់ខ្ញុំដែល ព្រះយេស៊ូបានប្រាប់។

កាលពេលយើងទេ នោះកើច្ចាយបង្កែង ពេមានអ្នកខ្លះមានសេចក្តី សង្ឃឹម។

ឯកសារសិស្សទេ បង្រៀនយាងមកមានព្រះបន្ទូលនឹងគោរ គ្រប់ទាំង អំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំនៅបើស្ថានសូគ់ ហើយលើដែនដីដី... គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំនៅបើស្ថានសូគ់ ហើយហើយដីដី ដីដី។

¹⁵² តើអំណាចនៃព្រះនេះឱ្យណា? តើព្រះនេះឱ្យណា? ប្រសិនបើគ្រប់អំណាច ចូលឱ្យតិស្ថានសូគ់និងអំណាចទាំងអស់ដែលមាននៅលើដែនដី ឥឡូវនេះព្រះ នេះឱ្យណា? បន្ថែមទេនោះ យើងទេ នោះហើយជាអ្នកដែលកំពុងនិយាយ ដល់អ្នក។ គ្រោះហើយ។

ឯកសារសិស្សទេ បង្រៀនយាងមកមានព្រះបន្ទូលនឹងគោរ ប្រមូល ធ្វើបុណ្យរោងមុជទីក្រុង ដោយនូវព្រះនាមព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុគ្គា និង ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌរិសុទ្ធបុះ។

¹⁵³ ឥឡូវនេះ នឹកខាងព្រះត្រូវឱ្យកដើរនោះ “ខ្ញុំធ្វើបុណ្យរោងមុជទីក្រុងនាមនេះ ព្រះវិបីតា ក្នុងព្រះនាមនេះព្រះរាជបុគ្គា ក្នុងព្រះនាមនេះព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ

បិសុទ្ធ។” នោះគ្មានសូម្បីពាណនកក្នុងហុលិះ។ យើងទេ? ត្រួចមានបន្ទូលថា “ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យដើម្បីទីក្រុងផ្លូវជាយន្តរំពោះនាមព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និង នេះ...” មិនមែននៅក្នុង...ហើយជាក់ណែនកំមុខនឹមួយ។ នាមមួយ! មិន នៅទីនេះទេ មិនបាននិយាយថា “ធ្វើបុណ្យដើម្បីទីក្រុងផ្លូវគេក្នុងនាមព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាប បិសុទ្ធ។” យើងទេ?

¹⁵⁴ តើឡើវនេះខ្ញុំចង់ស្មូម្បក។ តើខីពុកជាមួយនោះទេ? ព្រមដែលនិយាយថា “អភ់ទេ។”—នរដឹង។ តើបុត្រាដាមួយបុ? [អភ់ទេ។] តើមានខីពុកប៉ុន្មាននាក់នៅ ទីនេះ? ដែលម្នាក់ក្នុងចំណោមម្បកមានមួយនោះថា “ខីពុក”? តើមានកុនងប្រុសប៉ុន្មាន នាក់នៅទីនេះ? តើមានមនុស្សនៅទីនេះប៉ុន្មាននាក់? យើងទេ? ចុះអ្នករាល់ត្រាមួយណាដែលជាក់ណែនកំមុខនឹមួយ។ “ខីពុក” “កុនងប្រុស” ឬ “មនុស្ស”? យើងទេ?

¹⁵⁵ ដូចជាស្ថិស្មាក់បាននិយាយនៅពេលមួយ នាងបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណ ណាប់រំ ក្រោមឯករាជាណរិសុទ្ធគឺជាមួយមួយ។ រាជបុត្រលោក។”

¹⁵⁶ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាន មែនហើយ។ ខ្ញុំជាមនុស្សម្នាក់ បុំន្លូរមួយនៃបស់ខ្ញុំ មិនមែនជា “បុត្រលោក” ខ្ញុំជាបុត្រលម្នាក់ យើងទេ។ ខ្ញុំមួយ វីរីម ប្រាណបាកំ បុំន្លូខ្ញុំជាបុត្រល។”

ព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធគឺជាបុត្រល។ នោះហើយជាអ្វីដែលជាហើយ រាជមិនមែនជាមួយនោះទេ រាជអារបុត្រលនៃព្រះ។ យើងទេ? រាជចំណាងដើរនៃបុត្រលិកលក្ខណៈ បស់ព្រះ តើត្រួចជាអ្វី។ តើឡើវនេះ—តើឡើវនេះប្រសិនបើ...

¹⁵⁷ ត្រួចមានបន្ទូលថា “ជូឡេ: ចូរទៅបង្កែវត្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យ ដើម្បីទីក្រុងផ្លូវជាយន្តរំពោះនាមព្រះវិបីតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាប បិសុទ្ធ។” មិនមែន “ជាយន្តរំពោះនាមព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាបាប បិសុទ្ធ។” ឬ “មិនមែន “ជាយន្តរំពោះនាមព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាបាប បិសុទ្ធ” ហើយ “នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាប បិសុទ្ធ។” ហើយប្រសិនបើ “ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាបបិសុទ្ធ” មិនមែនជាមួយនោះទេ ចុះព្រះនាមអ្វីពី?

158 និយាយថា ប្រសិនបើវាតា “ណែនាំ” ដែនហើយ តើមួយណា? អ្នកចង់ហោល់ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេថា ណែនាំមួយ តើវាទែនាំអី? បើចង់ហោល់ថានាំ ណែនាំមួយ តើណែនាំមួយណាដែលអ្នកចង់ធ្វើបុណ្យដ្រម្ភធម៌ទីក “ព្រះបិតា” ឬ “ព្រះរាជបុត្រា?” វាតាងករចន៍: យើងទេ។

តុល្យវិនេះ: យើងត្រឡប់មក—ទីនេះវិញក្នុង... ហើយនោះជាចំពួកចុងក្រាយនៃ ម៉ាចាយ។

159 ដូចខ្ញុំតែងតែទស្សន់។ ប្រសិនបើអ្នកអានពីផែស្អែហាលើយិនិយាយថា “ចននិងម៉ាកបានសំនៅយ៉ាងមានសុភាពផ្តល់” យើងទេ កាមកពីអ្នកអត់—អ្នកមិនដឹងថាបាននិងម៉ាកបានណាមានទេ។ ត្រឡប់ទៅទៅដំបូងរបស់អ្នកវិញ។ សូចរដល់ថាគើតឡាក ចននិងម៉ាកបានណាមានទេ? យើងទេ?

160 តុល្យវិនេះ: នោះហើយជាអីដែលអ្នកកំពុងធ្វើនៅទីនេះនៅក្នុងម៉ាចាយ។ អ្នក ត្រាន់តែអាន ផ្ទុកចុងក្រាយរបស់វា។ ត្រឡប់ទៅ ម៉ាចាយ ជំពួកទីមួយ ហើយ អានអីដែលជាសាថ់រឿង។ នោះជាចំពួកចុងក្រាយរបស់ម៉ាចាយ និងខត្តី ចុងក្រាយ។

161 ដូចជាអ្នកបានយកស្រែរកមួយ ហើយនិយាយថា “ចននិងម៉ាកបានសំនៅជាយ៉ាងម៉ាកបានសុភាពផ្តល់ជាផ្ទៃងហេតុ។ នោះតើជា ចនផ្សេននិង—និង ម៉ាក អរីដី ទៅទៅ? នោះជាចំពួកបានហេតុរីហើយនៅទីនេះទេ។ ពីផែមួយគត់ដែលត្រឡប់ធ្វើ ដើរីឱ្យ ប្រាកដ តីត្រឡប់ទៅទៅដំណឹងនិង អានវា។ យើងទេ អ្នកមិនអាចយកទាំងដំឡើទីនេះបានទេ។ អ្នកត្រូវដាក់អីទាំងអស់។ រឿងមួយគ្នាដើម្បីបង្កើតជាប្រកាស។

162 តុល្យវិនេះ: សូមត្រឡប់ទៅ ម៉ាចាយ ជំពួកទី១។ ហើយវាចុះទៅគាមពង្រករាជ ចុះមកជំពួកទី១។ បន្ទាប់មកចុះទៅ ខទី ១៨ ហើយបាននិយាយថា “តុល្យនេះ: ការប្រសុទ្ធបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឹសុគិត់នោះកើតឡើងដូច្នេះ។ តើវាគ្រឹសុគិត់?

163 តុល្យវិនេះ: ខ្ញុំចង់ស្អាមអ្នកទីមួយ។ តុល្យវិនេះស្អាប់មួងទៀត។ អ្នក អ្នកហោកវារៈ តើនេះជានាមណា? ព្រះ... [ក្រមជំនុយិនិយាយថា “ព្រះរីបិតា”—អីដី។] ព្រះ... [“ព្រះរាជបុត្រា”] ព្រះ... [“ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធា”] តុល្យវិនេះ: តើមួយនេះ?:? [“បិតា”] តើនេះជានាមណា? [“ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធា”] តើនេះជាអី? [“ព្រះបុត្រា”] បុត្រា។

ព្រេរហើយ។ តម្លៃនេះយើងយល់វាតម្លៃនេះ។ តម្លៃនេះគឺអ្នកចាន់ដាម្ចី នេះគឺជាព្រះមួយណា? [“ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ”] ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ ព្រេរហើយ តម្លៃនេះ មិនអីទេ។

ដើម្បីកំណើតព្រះយេស៊ីវិគីសុ នោះបានកែតមកយ៉ាងដឹង...
ម៉ាក មាតាថ្មី កាលដែលយើស៊ីសែបបានដណ្តើងនាយកហើយ នោះ
នាយកាន់គី ដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ អនុដែលបាននៅជាមួយគ្នា...

¹⁶⁴ ក្រោមដំនុះនិយាយថា “ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ” — ធមធ្ឈាសាស្ត្រ តម្លៃនេះ ខ្លួនគឺជាអ្នកបាននិយាយជាបានព្រះជាបិតាបេស់ទេ។ តម្លៃនេះមានអ្នកឱ្យស្រោចនៅទីនេះ ទ្រង់មិនអាចមានខិតកិនិចចេញទេ។ អ្នកដឹងទេ? យើងទេ? តម្លៃនេះមានអ្នកឱ្យមួយខុស។ តម្លៃនេះ គឺមួយណាក្នុងចំណោមបុគ្គលទាំងនេះ ប្រសិនបើពួកគេជាបុគ្គលបីនាក់ គឺមួយណាចាមិនមានអ្នកឱ្យចូលចិត្តក្នុងចំណោមពួកគេ? ព្រះគម្ពីកំងសោរីនេះ យ៉ាងឆ្លាស់ថា “នាយកព្រះបានគេករយើងចាប់មានកុំដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ” ព្រះជាប្រជាធិបតេយ្យមានអ្នកឱ្យចូលចិត្តនៅទីនេះ។ និងព្រះយេស៊ីមានបន្ទូលថា ព្រះជាប្រជាធិបតេយ្យបេស់ទេ ហើយយើងដឹងថាប្រជាធិបតេយ្យជាប្រជាធិបតេយ្យបេស់ទេ។ អ្នកដឹង ទ្រង់មានខិតកិនិចចេញទេ? តម្លៃទ្រង់ជាក្នុងមិនស្របឆ្លាប់ ប្រាកដណាស់ តម្លៃនេះមិនកំណើងដែលអ្នកយល់ដោយខ្លួនឯង? តម្លៃនេះ៖

ឯុទ្ធស័យ បុរាណ ជាមនុស្សសុទ្ធិត.. គាត់មិនចង់បើកឃើងនាយកទ្រួត
ដឹងទេ បានជាកាត់គឺតិចទំនួរនាយកចេញ ដោយសំងារតិវិញ។

កាលដែលគាត់កំពុងកំគិតកិត្តិភាពនោះ...

¹⁶⁵ ចូរចាំថា គាត់គឺជាមនុស្សល្អម្នាក់ តម្លៃនេះ។ ហើយព្រះបាស្ត្របេស់ព្រះអម្ចាស់គី ឈ្មានដែលបានតម្លៃនេះ អ្នកដែលកំណត់ខុកជាមួននឹងចាប់រាយ។ យើងទេ?

ស្រប់គោមានទេគាត់នៅព្រះអម្ចាស់ លេចមកទន្លេលំសង្វើ ប្រាប់គាត់ថា...

គឺមួយអាណាពាយព្រះគីមិនបេស់អ្នកទេ? ក្រោមដំនុះនិយាយថា “អាម៉ែន” — ធមធ្ឈាសាស្ត្រ។ មិនអីទេ។

...ថា យើស់សប ពួជហ្មងដាកីខីយ កុច្ចូលាប់...នឹងយកនាងម៉ាក ជាប្រព័ន្ធអកទេរីយៈ ដើរបុគ្គភ័ណ៌ដែលមកបានប៉ែង...ផ្លាសាយ...

¹⁶⁶ “ព្រះវិបីតា”? តើខ្ញុំអានវាអុសទេ? [ក្រុមដំនុំនិយាយថា “បានទៅ” — ធម៌] ត្រាកដណាស់។ “នោះហើយជាតីដែលមាននៅក្នុងនាង” មិនមានវីទាវអស់ជាមួយនឹងព្រះជាប្រះវិបីតា នោះគឺជា “ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទៅ” ហើយតុល្យវីនេះយើងដឹងថាប្រះជាបីតាបស់ទ្រង់។ តើវាប្រើទេ? [អាម៉ែនទៅ] ដូច្នេះតើវាតីដី? តើព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធគឺជាប្រះវិញ្ញាណរាបស់ព្រះទៅ។ ហើយហើយ អ្នកបានយល់វាតី យើញទេ?

¹⁶⁷ ព្រះជាប្រះវិបីតា នឹងជាប្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ គឺជាបុគ្គលំកម្មយ ប្រុមិនអញ្ញីងទេ គឺត្រូវដោលខាងក្រោមកំពើ—អ្នកច្បាប់មកតី—អ្នកច្បាប់មកតី—អ្នកច្បាប់មកតី—អ្នកច្បាប់មកតី—ប៉ុណ្ណោះប៉ុណ្ណោះប៉ុណ្ណោះ? យើញទេ? យើញទេ? ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នឹងប្រះជាប្រះវិបីតា គឺជាប្រះវិញ្ញាណខ្លួនឯង។

នាងនឹងប្រសុទ្ធបុគ្រាង... (រាយកិច្ចេនេះ) ...ហើយអ្នកច្បាប់ច្បាប់យកព្រះនាម ថា...

ឬ? [ក្រុមដំនុំនិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវៗ” — ធម៌] “នាមរបស់ទ្រង់” “[ព្រះយេស៊ូវៗ] តុល្យវីនេះសូមចាំ។

...ព្រះនាមទ្រង់ថា យេស៊ូវៗ: ព្រះបុគ្គនោះនឹងធ្វើយសក្រោះវារស្តីទ្រង់ទូទៅ...រួចពីបាប។

ការទាំងនោះតីមក ដើម្បីទ្រូលបានសំណងសំបុរាណកី ដែលព្រះអ្នកសំប្រើដោលព្រះបន្ទូល ដោយសារហកក ដែលព្រះបន្ទូលមកដល់ ចែងថា

មើល នាងប្រហុលានីងមានគក់ប្រសុទ្ធបានបុគ្រាង ហើយព្រះនាម បុគ្គនោះប្រើហកថា...អរម៉ាញ្ញុមេល ដែលប្រើថា ព្រះអង្គទ្រង់គឺជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ។

¹⁶⁸ តើព្រះនាមព្រះជាតី? តើព្រះបីតាដាប្រះនាមបុ? ព្រះជាបុគ្គ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ? [ក្រុមដំនុំនិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវៗ” — ធម៌] ព្រះគីឡូតាននិយាយ ព្រះយេស៊ូវៗគឺជាដាហាមបស់ទ្រង់។

ពេលនោះអ្នកដែលនៅទីនេះព្យាយាមជំដឺត្សាមុងហើយម្នាច់ទៀត នៅក្នុង ពានសម្រាត់ បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបាំ បានវិលវេចប៉ូរីដៃផ្សេង បាន បុំន្តែតាត់នឹងមិនរំលែនធម្មយនេះទេ។” បាននិយាយថា “នៅទីនេះវាបង្ហាញពី មនុស្សបើ ផ្សេងត្រា យ៉ាងតាមខ្លះ។” បាននិយាយថា “ម៉ាចាយ ជំពូកទី៣! នៅទីនេះ យុធបានឈរអធិបញ្ញាយ ព្យាពងបុគ្គារាយអមក ឡើងយោងឡើងទៅទួលបុណ្យ ដ្ឋាមុជទីកា។ ឡើងបានចូលទៅក្នុងទីក ក្រោបានលោកយុធបានធ្វើបុណ្យដ្ឋាមុជទីក ឱ្យ ហើយបានឡើងចេញពីទីក។ ហើយ មើល ‘ផ្ទើមយបានបើកចំបាច់ប៉ូឡើង។’ ហើយមានបន្ទូលថា ‘មានព្យាពិភាគណាបិសុទ្ធបានយោងមកពីស្ថានស្តី ដូចជាសត្វព្រាបចុះមក។ និងមានសំឡែងពីស្ថានស្តីជាមួយមានបន្ទូល។’ នេះជាបុគ្គារាយ ដែលត្រូវបានបន្ទូលប៉ូប៉ូ...’” មានបុគ្គលីបី ក្នុងពេលពេកម្មយ។” ឬ ខ្លះ អើយ!

¹⁶⁹ បាន។ វាគ្រាន់តែទៅបង្ហាញថាមនុស្សដែលត្រូវបុណ្យដ្ឋាមុជទីក និង មិនក្រោបានហៅទៅការសមុទ្ធដាម្ភបានមុខងារជាអ្នកបាយីព្យោះ ត្រានការងារក្រោចូលឲ្យបើជិក ឡើយ។ ក្រោយបើយ។

ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចយកមនុស្សរាក់នោះ តុម្បវនេះ ជាយជំនួយពីព្យោះ ហើយចង ព្យាកទេនៅក្នុងចំណាត់បែបនេះ វានឹងធ្វើឱ្យក្រាលបែបសំពូកគោលបាន។ មើល ខ្ញុំ មិនខ្សោលអីទេ...

មិនមែន ខ្ញុំមិនមាននៅយោចា “ខ្ញុំ” វាក្នុងប៉ែទមិនត្រូវបានទេ សូមអក់យកទោសឱ្យខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំមិនបានមាននៅយកពីព្យោះអម្ចាស់។ ខ្ញុំមិនមានទេ តុម្បវនេះ។ ខ្ញុំមានអាមេណុកថារោងពិនិត្យខ្ញុំនៅលើនោះ យើង្វេទ ដូចេះ ខ្ញុំមិនចង់និយាយបែបនោះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសុំទោស។ ខ្ញុំធ្វើថា ព្យាពិភាគណាបិសុទ្ធអាចបើក សំឡែងដល់បុគ្គលនោះនូវការចំណាំខ្លះ។ សម្រេចនោះប្រសើរជាង។ ហើម។

១៧០ វាគួចជាការលែកគ្រូខេបករណ៍ម្មយ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើម្មយខស។ ហើយ អ្នកអាចប្រាប់វាបាន ក្នុងនាមជាគ្រឹះស្ថានម្នាក់ អ្នកបាននិយាយអ្នីខស។ ឡើងមិនសញ្ញរោះទៅយកពីព្យោះទេ។ យើង្វេទ ដែលជាក់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ យើង្វេទ? ខ្ញុំមិននៅក្នុងប្រភព ទាំងអស់ទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ... មិនចង់ក្រាយជាល្អនៅបុរីសោះ។ ត្រីមពេទ្យដែល អនញ្ញាត ឱ្យនឹងធ្វើការងារ។ ឡើងធ្វើជាសំលេង។ ក្នុងពីជាសំឡែង ស្ថាត់ សំឡែងនោះពីព្យាយាយវា ដែលផ្តល់សំឡែង។

¹⁷¹ តុទ្សរៀនេះ មើលនៅទីនេះ។ បុសនោះបកស្រាយព្រះបន្ទូលខស។ យើងទេវារី...ចូរចាំថា វាគ្មោះបានលាក់ពីគ្មានបស់អូកប្រាង និងអូកប្រឈមប្រយ័ត្ន តែគ្មោះបានបង្ហាញដល់កុនងគ្រឹង។”

តុទ្សរៀនេះ នេះគឺជាបុគ្គលម្នាក់ តីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ត ដែលលួយនៅលើដែនដី។ តុទ្សរៀនេះ ស្ថានសុគិតិ ពិតិណាស់ មានបិយាកាសខាងលើ។ តុទ្សរៀនេះមែន “ហើយយូរការន កត់គ្រា...”

¹⁷² តុទ្សរៀនេះមនុស្សនោះគ្មោះតើនិយាយថា “នេះគឺជាព្រះជាព្រះវរិតា ហើយនៅទីនេះគឺ ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបុរាណ ដូចជាសត្វព្រាប ហើយនេះគឺជាព្រះជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតជាមនុស្សបី។” វាជាស។

¹⁷³ យូរការន យុរោនទីនេះ ដឹងថានេះជាក្នុងចៀងមេ យូរការនានានិយាយថា “ខ្ញុំយើងព្រះវិញ្ញាណហបស់ព្រះដូចជាក្នុងចៀងមេ...” មានព្រះជាព្រះវិញ្ញាណ ដូចជាសត្វព្រាប ខ្ញុំមាននំយអភិ៍ង។ តុទ្សរៀនេះមានរឿងដូចគ្នាដែលខ្ញុំបាននិយាយ នៅយែប់ រឿងទៅតី អូកយើងទេ ដំនឹសឱ្យប្រាំពីរយ...យើងទេ? វិញ្ញាណនៃព្រះ។ នេះគឺជាក្នុងចៀងមេនៅទីនេះ។ និងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ព្រាប គឺជាព្រះ។ “ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ចុះពីស្ថានសុគិតិ និងសំឡេងមួយចេញពីស្ថានសុគិតិដោយមានបន្ទូលចា។ នេះជានោកុនស្បែនក្រាមបញ្ជី ជាទីពេញចិត្តអញ្ញណាស់។”

“អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសុគិតិ និងដែនដីគ្មោះបានប្រគល់មកខ្ញុំ។” យើងទេ? យើងទេ? យើងទេ? នោះជាអ្នកដែលតុទ្សរៀនេះគឺទេដឹងជាព្រះនាមអ្នក? ក្រុមដំនី និយាយថា “ព្រះយេស៊ូវគី” —អ្នកដែលបានបង្ហាញជាបុរាណបាន។

¹⁷⁴ ដូច្នេះ ដរបណាថ្មីស្តីព្រះគ្រឿងក នៃព្រះបីរឿងគ្នា នោះជាសាសនានិយម! នោះមិនគ្មោះបានបង្ហាញជាបុរាណបានអនុម័តនៅក្នុងបន្ទាប់ ដែលជា មេប្រជាក់ព្រះគ្រឿស្ត។ ស្ថានអូកបានដែលស្ថានអូកចេង អូកទ្រីស្តិណាមួយ។ នោះមិនដែលបានមកទេ មានតែ តាមរយៈគោលលទ្ធផលសំនួរក្នុងសំតំបុណ្ណាតារ។ ហេតុនេះហើយទីបានចេញមក ជាមួយម៉ាទិនុណ្ណោធិ នោះហើយជាមួលហេតុដែលរាបនូជាមួយ ចនាគសលី ហើយបានចាក់ចុះទៅក្នុងសម័យពេនទីកស្ស។

¹⁷⁵ នៅថ្ងៃដែលថ្ងៃពេទនទីក្នុងបានចេញមក ពួកគេបានទទួលប្រក “ព្រះយេស៊ូវ តែមួយគត់” តើអ្នរែន៖ វាអសរុះពីយា តើព្រះយេស៊ូអាមធីជាបិតារសប្តាហ៍ដោយរបៀបណា? យើងទេ? ដូច្នេះវាគោរពៗរបញ្ជី។

¹⁷⁶ ប៉ុន្តែ វាគ្រោះបានសន្យាតំបាត់ពាណិជ្ជកម្មជាប់។ យើងទេ? នោះហើយ ជាបេលដំណាក់ដើម្បីស្រាយអាម៉ែកចាំបាច់ទាំងអស់នោះបញ្ជី។ យើងទេ?

¹⁷⁷ “ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធ” គឺជាដាហរបស់ព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវតីស្ថុ។ ចូរមើល ដារទាំងបី! ម៉ាចាយបាននិយាយថា “ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធ។” ពេទ្យសបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវតីស្ថុ។” តើនេណាបិតា? “ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលនៅព្រះអម្ចាស់ថា ‘សុខ ទ្រង់ផែងខាងស្តាំទូលបង់។’” តើព្រះនេះ? ព្រះបិតា ព្រះបុត្រា ព្រះយេស៊ូវវិញ្ញាបិសុទ្ធ និមិត្តសញ្ញាណដែលបេញពីព្រះ។ “ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធ” គឺជាដាហទាំងបីរបស់បុគ្គលនៃព្រះ ព្រោះបង្ហាញនៅក្នុង—នៅក្នុង—នៅក្នុងវិដីបីធ្វើដោយត្រូវបូលក្នុណា; បីនេះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។

¹⁷⁸ ហើយដើម្បីធ្វើឱ្យរាសមញ្ញនៅរណាម្នាក់ដែលមិនយល់ វាគួចជាតា មុខងារបី នៃព្រះតែមួយ។ តាមពិតាដាកាលក្នុណា: បីដួងត្រូវនៃព្រះ។ ព្រះសំដែងជាបី ធ្វើដោយការពារបិតា នៅក្រោម ភាពបុត្រា នៅក្រោមការការងារបៀវបែន ព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធ។ ព្រះគីឡូតិទេខោនៅក្នុងបី។ តើអ្នកនៅតំលេខមេប្រជាកំ ព្រះតីស្ថុទេ? យើងទេ? ព្រះ “ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធ” គឺពិតជាតា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវតីស្ថុ។”

¹⁷⁹ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើពិធីបុណ្យប្រមុជីក ព្រះនាម “ព្រះយេស៊ូវ” តែប៉ុណ្ណោះ នោះជាការខុស វាគ្រោះនៅពេល “ធ្វើពិធីប្រមុជីកឡើងអ្នក ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ” នោះ ពិតជាការខុសទាំងស្រុង។ ខ្ញុំ មានជាមួយព្រះយេស៊ូជាបុរីន។ ហើតីវិញ្ញាបណ្តា ប្រទេសឡាតិនពេរពេញទេដោយពួកគេ ព្រះយេស៊ូឡើន។

¹⁸⁰ ប៉ុន្តែនេះគឺជា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវតីស្ថុ” ដែលប្រាប់យ៉ាងឆ្លាស់ចាប់ទ្រង់ជានេណាប។

¹⁸¹ មាន ប្រាណហាំ ជាប្រើប្រាស់ប្រសិនបើអ្នកចង់និយាយអំពីខ្ញុំផ្ទាល់ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំជាតា វិញ្ញោម ម៉ាង្វីន ប្រាណហាំ។ នោះ—ហើយជាតុ។ ប៉ុន្តែ មាន វិញ្ញោម ប្រាណហាំ ជាប្រើប្រាស់ទៀតនៅដីនៅ។

¹⁸² បើផ្តល់ នេះគឺជាការហោដោយថ្មីកទីមនុស្សម្នាក់ តីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឹស្ស យើងទេ ជាមួកត្រូវបានដើសតាំង។ មានតែម្មូយក្នុងចំណោមពួកគោ។ តុល្យវិនេះ នោះ គឺត្រូវរហូម។

ឯកចេះប្រសិនបើមានអ្នីប៉ុន្មែមពីនោះ សូមអ្នកសរសេរសំបុត្របុអីមួយ បុ—បុ ពេលខ្លះនៅពេលខ្ពស់ណាសំណួររដ្ឋីងឡើត។ ខ្ពស់ចំង់ព្យាយាមដើម្បីទូលបាន រឿង នេះ ឯកចេះខ្លួនអាចមើលបានតើយើងអាចយល់បានខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកជំងឺទាំងនេះ ដែឡូក ព្រៃការការអធិស្ឋាន។

184. បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រសិនបើសំណួរនេះមិនសម—ទេ តីមិនសាកសម ទេ។ សូម... មិនធ្វើយ៉ាងបាន។ (នោះជាការណូណារស៊ា ខ្លួនពីរួមចំពោះ ភាគីមាន—តីភាគីមានបែបណាមួនចូលមេក្នុងការសេករដ្ឋីងប្រសិនបើ មានក្នុងក្នុង? សូមអរគុណ។

ពួកគេមិនបានចុះណែនាំទេ តុល្យវិនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនជាក់ណែនាំ វាអីន សំខាន់ទេ។

¹⁸³ បើផ្តល់ មើលម៉ោង នោះពេលដែលព្យារៈជាម្នាស់កត់ណែនាំ នៅលើស្រៀវាគីវិត សេសក្តុនដៃមេមុនពេលបង្កើតដែនដី គ្នានឹងនៅលើលោកនេះអាចបូបរាជច្បាប់ បានទេ ព្យារៈវាត្រូវបានសរសេរដោយខីកខ្លួននៅព្យារៈណាហិតបែស់ព្រះគ្រឹស្ស។ មិនចាត់បុននេះ បុជ្ជបុននោះ បុអ្នីកដោយ វាមេដ្ឋច្នាជដែល។ យើងទេ? កុមារ ទាំងអស់ ក្រុមដីនៅទាំងអស់ អ្នីគ្រប់យកដែលមានគី... ព្យារៈជាម្នាស់ ដោយការដើរ ជាមួនរបស់ទ្រង់។

184. តុល្យវិនេះ យើងមិនដឹងទេ។ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ តីអ្នកអាចបញ្ជាក់បានទេជាមួកនៅទីនោះ?” អត់ទេ លោក។ ខ្លួនអាចបញ្ជាក់បានទេ។ ព្យារៈអាចបើរីខ្ពស់ម្រាប់យើងមួយ។ បុខបករណ៍ បុអ្នីដៃងឡើត ហើយបើរាជាមយ្យ៉ា បង្រួចច្នាត។ បើផ្តល់ខ្លួនដោយសេចក្តីជំនួយ ចាត់បានសង្គ្រោះ។ មិនមែនដោយសារ ចំណែកដឹងទេ ខ្លួនបានសង្គ្រោះដោយជំនួយ! នោះហើយជាផ្លូវដែលអ្នកបានសង្គ្រោះ ហើយ។ នោះហើយជាប្រើប្រាស់យើងទាំងអស់គ្នាបានសង្គ្រោះ។

¹⁸⁵ បើផ្តល់ ចូចចាំថា ព្យារៈគឺគ្នានៅកំណត់។ តីអ្នកដើរ? មិនបេះបេះ! មែនហើយ ភាពមិនចេះចេះ ដែលធ្វើឱ្យរួចដែល ហើយ បន្ទាប់មក ទ្រង់គីជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់។ តីអ្នកដើរ? ប្រាបគ្រប់ទាំងអស់មាននីយថា “ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់យើងទាំងអស់។”

ត្រង់មិនអាចត្រាយជា—ត្រង់មិនអាចដឹងគ្រប់ទាំងអស់ដោយគ្មានដែនកំណត់ទេ។ យើងទេ មិនដែលបានដឹងអ្នីមួយសម្រាប់ត្រង់ឡើយ។ ត្រង់ជាបាត់សញ្ញកន្លាត់នៅដែនដឹងនេះ៖ បុញ្ញានដឹងដែលវារំពូចខ្សែក ហើយវានឹងធ្វើឱ្យបានកម្មស់បុញ្ញាន បុញ្ញានដែលពួកគេទាំងអស់បានធ្វើឱ្យបានរួម្រាប់។ ត្រង់ដឹងអ្នីទាំងអស់ដើម្បីដែលអ្នកនឹងដាកដើម ហើយតើវាត្រូវបានក្នុងសុគរបស់អ្នកជាប់ឈ្មារ។ នោះជាការគ្មានកំណត់។

¹⁸⁶ ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើត្រង់គឺគ្មានដែនកំណត់ នោះធ្វើឱ្យត្រង់ត្រាយជាប្រាបគ្រប់ការទាំងអស់។ តើវាត្រូវទេ? ហើយបើត្រង់ជាប្រាបគ្រប់ការទាំងអស់ ព្រមៗត្រង់ដឹងគ្រប់នាទី ម៉ោង ពេល ដល់ការហំបកភ្លាមទៅល្រាប់មីនុយប្រាំពាន់ក្នុងមួយវិនាទី ហ្មតុដល់ពេលដែលវានឹងកើតឡើង។ យើងទេ? យល់តាំងនេះទេឥឡូវនេះ៖ បន្ទាប់មក ត្រង់ជាប្រាបគ្រប់រឿងទាំងអស់។ ហើយនោះជាមួលហេតុដែលប្រង់មានអំណាចទាំងអស់ ដឹងអ្នីទាំងអស់ និងអាចធ្វើអ្នីទាំងអស់។

¹⁸⁷ ឥឡូវនេះចុរាយឱ្យដើម្បីលើ។ ឥឡូវនេះ៖ “ហើយក្នុងទាំងអស់ដែលព្រះ... ម្នាក់ទៅគីព្រះ... នៅពេលដែលពួកគេ...” ឥឡូវនេះ៖ សូមចាំថា កើនីពេលណាបានដែលព្រះយេស៊ូវ... ព្រះគម្ពីបាននិយាយថា...

¹⁸⁸ ឥឡូវនេះ៖ យើងដឹងហើយថា ព្រះយេស៊ូវបានសម្រាប់ នៅថ្ងៃទី ៣០ នៃគ.ស. តើត្រីមត្រូវទេ? ប្រហែលជាតាក់កណ្តាលឆ្លងដែលតាមខ្លួនបានថា គ.ស.៣០។

¹⁸⁹ ឥឡូវនេះ៖ បុន្ថែព្រះគម្ពីបាននិយាយថា ត្រង់ត្រូវបានសម្រាប់មុនពេលដែនដឹងបានហើត។ ហើយឈ្មោះបស់អ្នក នៅពេលដែលស្រែរកវាបស់កុនងចៀំម... នៅពេលដែលកុនងចៀំមត្រូវបានគេសម្រាប់ ដើម្បីណាប់ស្រែរកនេះ... នេះជារឿងដែលស្មារមួយឥឡូវនេះ។ វាប្រហែលជាបណ្តាលឱ្យមានការព្រោះ មើល។ នៅពេលដែល—នៅពេលដែល—នៅពេលដែលកុនងចៀំម... ឥឡូវនេះ៖ ចូចាំថា ព្រះគម្ពីបានចែងថាស្រែរកដើរការបស់កុនងចៀំមត្រូវបានសរស់រួមនករប់ដើម្បីត ដែនដឹង។ ហើយឈ្មោះបស់អ្នកត្រូវបានកត់នៅក្នុងស្រែរកនោះ នៅពេលដែលកុនងចៀំមត្រូវបានគេសម្រាប់មុនក្រៀមនៃដែនដឹង ដើម្បីណាប់លើកុនងស្រែរកនោះ។ យើងទេ? តើអ្នកយល់វាត្រូវនេះទេ?

¹⁹⁰ យើងទេ គ្មានអ្នីលើសពីលំដាប់លំដោយនោះទេ។ វាគំណើករាជរដ្ឋបាល គាយនាទីការដែលបស់ព្រះ យើងទេ ដូចជានាទីការដើរដីនីង។ ឈ្មោះបស់អ្នក

ក្រោចបានកត់នៅទីនោះមុនការបង្កើតដែនដី នៅពេលដែលក្លានយ៉ែមក្រោចបានសម្បាប់ ដើម្បីលាងអ្នីដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅរកនោះ។ ហើយតទ្ធផ្លាត់ ទ្រង់យាងមកមុន ហើយយកស្រៀវការនោះ ដើម្បីធានាការប្រាសណ៍បស់គ្រប់។

ខ្ញុំមិនចង់បាប់ផ្ទើមនៅទីនោះទេ យើងនឹងមិនធ្វើយ៉ាសំណុរាយអ្នីដោយឡើតទេ ថ្វីនេះ។ ត្រូវហើយ។ សំណុរាយ៖

185. តើបាននរក និងបើងដែលដោយឡើង និងស្ថាន់ដ៏ តិចច្បាប់?

¹⁹¹ អត់ទេ។ បាននរក ការបកប្រែនៅក្នុងព្រះគម្ពី ខ្ញុំធ្វើថា... តុល្យរោន់ មាន អ្នកប្រាជុំអង្គុយនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំចង់គោរព។ បងប្រុសរបស់យើងអីដឹងសុន អង្គុយ នៅទីនេះ និងបងប្រុស ឬល និងបងប្រុសជាប្រើប្រាស់ដែលពិតជាអ្នកទៅទី។ ពាក្យ ដែលបកប្រែថា ហាហេស មាននំយ៉ា “ផ្លូវ” តើត្រូវទេ? ពាក្យក្រិកតីសម្រាប់ផ្លូវ។ បើនេនបើងឡើងគឺ អ្នីដោយឡើតទេ។ ដោយសារវា នៅក្នុងវិវាទា: “ទាំងពីរ ហាហេសបែងចាន អស់ គឺ បានចូលទៅក្នុងបើងឡើង។” យើងត្រូវទេ? ត្រូវហើយ តុល្យរោន់ គោះមើល។

186. បើមិនមែនទេ តើបើងឡើង និងបាននរក អស់កណ្តាលនិច្ឆប់?

¹⁹² អត់ទេ បានទៅ។ អត់ទេ លោក។ អ្នីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងគឺមិនអស់កណ្តាល ជានិច្ឆប់ទេ។ អត់ទេ។ អ្នីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង...នោះហើយជាមួលហេតុដែល មិនអាចមាននរកអស់កណ្តាល។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ប្រាប់អ្នកបានអ្នកនឹងដុតក្នុង បាននរកដើម្បីអស់កណ្តាល ខ្ញុំចង់បានបទគម្ពីសម្រាប់វា។ យើងត្រូវទេ? មិនមានឡើង ជួចនោះទេ។

¹⁹³ បាននរកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អាណក្ស និងទេតោបស់វា សម្រាប់មេ ប្រសិនប្រាប់ព្រះគ្រឿសុ និង បករុករបស់វា នោះគឺជាអាណក្ស អាណក្សដែលបាប់កំណើត។ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ការបំផ្តាញនោះ។ ហើយអ្នីក៏ដោយដែល...មាន...

¹⁹⁴ មានកំពើឡើងមួយប៉ុណ្ណោះ: ក្នុងចំណោមអ្នីទាំងអស់ ដែលមានដែនដី ទាំងមួលនិងអ្នីដោយឡើត មានកំពើឡើងមួយដើម្បីអស់កណ្តាលនិច្ឆប់ ហើយនោះជាទ្រះ។ មុនពេលមានអាតុម បុរាណទិចច្រែង បុមុនពេលមានគុពន្លឹះលោហតុ ឬ ទិចច្រែង បុរីទាំងអស់ ទ្រង់ជាទ្រះ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកបង្កើត។

¹⁹⁵ ហើយនោះជាកិដ្ឋិតមួយគត់ដែលអ្នកអាចការព្យាយជាអស់កណ្តាលនិច្ឆប់ គឺការ ទូលាឯវិតអស់កណ្តាលនិច្ឆប់។ ពាក្យក្រិកនៅទីនោះ ខ្ញុំគិតថាគី ហូវ ត្រូវអត់?

ហូវា ហូវា ហើយបន្ទាប់មក ដីភាពនោះ—ព្រះប្រទានដល់អ្នក។ តួនាមជាបិតារបស់អ្នក បិតាចូលដីភីករបស់ទ្រង់ដល់អ្នកតាមរយៈ—សម្រចំអាតាប័ពិពាប័ជាមួយម្នាយ ហើយគាត់ ដោយការនោះ ផ្តល់ សេចក្តីអំណែកនៃការចែកចាយ (ចាប់យកខ្ញុំ) នៃដីភីកដែលផ្តល់ទូក្រូនប្រុស។ ហើយនោះជាបៀបដែលព្រះធ្វើ មានសេចក្តីអំណែកក្នុងការចែកចាយដីភីករបស់ទ្រង់ទៅក្នុង។ យើងទេ? ហើយបន្ទាប់មកអ្នកភាយជាដឹកកនេងត្រែង ដែលជាបុរាណ ដែលជាបិតារបស់ព្រះ។ “ខ្ញុំប្រកតល់ទូ... ដល់ពួកគេនូវដីភីកអប់កាលវ្មានិច្ច។”

¹⁹⁶ “លើកញ្ចកគោទៅឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រាយ។” នោះគឺជាបីដីម្នាយគត់ដែល—ដែល...អ្នកបានទទួលដីភីកអស់កណ្តាល។ ហើយថាជីវិតដីនេះអស់កណ្តាលនិច្ច ស្ថាល់រូបកាយបស់វា ហើយវាគ្ម្យាត់តែចេញមក។ វាអាច...វាមិនអាចទៅក្នុងទេ សម្រាប់វាក្នុងការដោក់នៅទីនោះ។ កាលដែលព្រះវិញ្ញាបាននៃព្រះគ្រឿសុសណ្ឌាត លើរូបកាយ ព្រះវិញ្ញាបានបស់ព្រះមកលើព្រះគ្រឿសុសណ្ឌាត នៅថ្ងៃដីអស្សាយនោះ វាបានដឹង ថា វានឹងរស់ឡើងវិញ ហើយពួកបិសុទ្ធដូចខ្លោះដែរ។ នៅក្នុងខ្លួនបស់ពួកគោ។

¹⁹⁷ ឥឡូវចងចាំ។ ព្រះយេស៊ី នៅពេលដែលទ្រង់សុគត្ត ទ្រង់បានទៅកាន់នរក។ ព្រះបាន ទ្រង់គ្ម្យាត់ទៅទីនោះ ទ្រង់គឺជានំនៅអំពីបាប។ “ហើយទ្រង់បាន អធិប្បាយទៅ ព្រៃនីងដែលនៅក្នុងនរក ដែលមិនបានប្រើបិត្តក្នុងការអភ់ដែននៅថ្ងៃ បស់លោកណុរាយ។” គ្ម្យាត់? ទ្រង់បានទៅបាននរក ហើយអធិប្បាយទៅកាន់ព្រៃនីង ព្រៃនីងដែលបែកចេញពីព្រះ។ ការស្សាប់មាននំយ៉ា ការបែកចេញ ពីត្រូ។” ហើយពួកគោបានបែកចេញពីព្រះជាម្នាស់ មិនអាចត្រូលប់មកវិញ្ញាត់ទេ។ ហើយព្រះយេស៊ីបានទៅធ្វើជាកសុត្តាងថា ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលគ្ម្យាត់ និយាយអំពី—ពួកស្តី។

¹⁹⁸ គ្រាប់ពួកបស់សត្វពស់ យើងទេអ្នកដែលពួកបស់សត្វពស់បានធ្វើ? ជាមួយប្រជាមួយព្រះគ្រឿសុ ខ្សោះតូចប៉ុនីមួយៗ ការបែកចេញ លោះក្របាម។ ពួកស្តីដីភីកបញ្ចប់នៅលើសេះស ជាប្រះយេស៊ីវគ្រឿសុ។ យើងទេ? តើវាតីជាអ្នក? ម្នាយដែលប្រជាមួយនឹងម្នាយរៀនៅតួអ្នកដែលបានវាទេទួរនេះ? អ្នកយុល់បានវាទេទួរនេះ? អ្នកយើងអាចនោះបន្ទាន់ទេ! វានឹងមិនល្អទេប៉ុន្តែ កោះនៅជាម្នាយរៀនេះ។

187. បង្រួស ប្រាកាបំ តើអ្នកដីសេដិបង្រួស គ្រានីម្នាយ បំពេញក្នុង ថែស្សាម្នាយនិចចិត្តី “ការបើកសម្រួលរបស់មនុស្សបាប”?

¹⁹⁹ ចាន់ នោះគឺមិនអីទេ។ នោះគឺដំណាក់ស្រួល។ មិនអីទេ។ នោះហើយជាបុរស នៃអំពើបាប។ បុរសដែលគ្រាន់តែបន្ទាត់ដើរទីមួលហូកដល់គាត់ ជីវិសេស៖ស្អែក ដែលភ្លាមទានគេហោចា “សេចក្តីស្សាប់” ព្រះគីសុយាងចេះមក តាមរយៈ ការបៀប ជាសុចិត្ត ការបាបជាបិសុទ្ធ ដល់សេស៖ស ហើយនោះជាដឹកនោះ។ អីកមើលទេ។

188. ពីមានអ្នកទៅឡើងចំពោះកំណើតជាថ្មីសម្រាប់អ្នកដើរដែលមាននៅក្នុង
និភាសាអង់គ្លេស ប៉ុន្តែមិនមែននៅក្នុងក្នុងក្រោមឱស់ព្រះគ្រឹស្ស? ពីមានអ្នក
ទៅឡើងចំពោះពួកគេ?

²⁰⁰ ដែនបើយ ខ្ញុតិតចា យើងបានពន្លល់វាមួយរយៈមុន។ យើងទៅ? ពួកគេចូលទៅក្បាងគា ទឹត្តព្រឹយ។ ពួកគេត្រូវបានគេធ្វើឱ្យក្បាងក្បាងគ្រាទូដែនទាំ មកដល់ចងក្រាយ បន្ទាប់ពីគ្រាមួយពាន់ឆ្នាំ សម្រាប់ការធ្វើដំណឹងរបស់ពួកគេ។ យើងទៅ? ពីព្រះ ព្រះអម្ពីជានៃចែងចា អ្នកដែលនៅសេល់នៃមនុស្សសំ... “អ្នកស្មាប់ដែលនៅសេល់មិន បានសំរហៀតដល់គ្រាមួយពាន់ឆ្នាំបានផ្តល់ជាតុ” បន្ទាប់មកមានការសំឡើងវិញ ហើយបន្ទាប់មក ចេញមកទាំងមនុស្សសុចិត្តនិងទុច្ចិត្ត ហើយគ្រឿបានជាតុដែលព្រះគ្រឿស និងក្បាន្តក្រម្ម។ ត្រូវបានមកធ្វើដីដល់បាន់ ដីនៃពួកបិសុទ្ធបស់ទូដោយ តើវាក្រោមទេ? ពួករាយមែនបស់ទូដោយ

202 អត់ទេ ពួកគេ—នោះពួកគេ—ក្រោមដំនឹងនុស្សដែលនៅក្នុងនិកាយ នោះគឺ—គីជាត្រីស្តានពិភាក្សា ដែលបានទទួលសារ ហើយពួកគេនឹងមិនដែល យើង្ហារទេ វានឹងមិនដែលត្រូវបានអធិប្បាយដល់ពួកគេឡើយ។ ហើយអ្នក ដែលនៅក្នុងហើយមនុស្សចម្លៃដែលត្រូវបានគេអធិប្បាយទៅ នឹងទៅខាងស្តាំ នៅ

លើកតំពូលនៃក្បាលបស់ពួកគេ លើកលែងដោយ្យារៈបស់ពួកគេនៅលើស្ទឹរការជីតាបស់ក្នុងថ្មីមប៉ុណ្ណោះ។ បានទៅប៉ុន្តែពួកគេនឹងភ្លាយជាមនុស្ស។

203 ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានដំឡើងដោយ្យារៈបស់ពួកគេដែលបានស្អែកដោយដំឡើងដោយ្យារៈបស់ពួកគេ។ “តើអ្នកមិនដឹងថាពួកគេនឹងដំឡើងដោយ្យារៈបស់ពួកគេខ្លះទេ?” ពួកគេនឹងត្រូវបានអធិប្បាយដំឡើងដោយ្យារៈបស់ពួកគេដែលបានដឹងថាបើពួកគេអំពីសារ ថា “មេញពីវា” យើងទេ? ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការពន្លេបាន។ ខ្ញុំមានប្រើនុបានសំនើទៅនឹងនៅក្នុងពីរ...

189. បង្រួស ប្រាកាបំ តើទៅតាទីប្រាំពី ដែលមានវិញ្ញាណបស់អេលីយ៉ា ឬ បុរសដូចត្នានឹងអេលីយ៉ាបានតាត់ឲ្យមេមួយសែនបុនមិនបុនពាន់នាក់ជាបិនបាតិយុជា ចូងអំឡុងពេលបីឆ្នាំកន្លែបន្ទាប់ពីការរឿករាយឱ្យ? ពួកយើងខ្លះណាយទៀតុងរឿងនេះ។

204 អត់ទេ។ តាត់មិនដូចត្នាទេ យើងទេ វាគារបុសពីនាក់ដោយត្នាត៍ អបីសេមកកុងទម្រង់អេលីយ៉ាមិនមែនជាមេលីយ៉ាទេ។ ហើយវិញ្ញាណបស់អេលីយ៉ា មកដល់បុរសម្នាក់ឈ្មោះយុំហានបានឱ្យសមិនមែនអេលីយ៉ាទេ។ ហើយបុរសដែលជាអ្នកនាំសារទៅតាទីប្រាំពី នៅចុងបញ្ហាប់នៃសម្រេចកាលឡើងខ្លួន មិនមែនជាមេលីយ៉ាទេ។ តាត់នឹងជាសាសន៍ដែលបានប្រជាធិបតេយ្យបស់តាត់។

205 អេលីយ៉ា បុរិញ្ញាណបស់អេលីយ៉ា ចូលមកកុង...នឹងទៅកាន់ប្រជាធិបតេយ្យទៅនឹងនោះ តាត់នឹងភ្លាយជាដាកិយុជា យើងទេ ត្និតពួកគេត្រូវបានបញ្ហានៅទៅកាន់ប្រជាធិបតេយ្យបស់ខ្លួន។ នោះជាការហើកសំម្ព័ន្ធបស់ខ្លួន។ មូលហេតុដែលខ្លួនចំនួនមិនអស់បន្ថែម នៅពេលដែលយើងនិយាយអំពីរឿងនោះ ពេលនោះ ចម្លើនឹងខ្លួន ខ្លួនដែលដឹងទេ។ ខ្ញុំត្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដឹង។

206 ហើយខ្ញុំបានទៅដល់ទីនោះ ហើយនានាផីម្នាក់បានចុះមកពីពាងខោះសម្រាប់ដែលបញ្ជូន ជាអ្នកដឹងបញ្ជូនយ៉ាងដែលបញ្ជូនបានសម្រាប់បានដែលយើងភ្លាយប់ស់នៅ នៅទីនោះខ្លួន។ ហើយខ្លួនដែលជាមេលីយ៉ា ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់បង្រីនជាតិស្របតាមរបៀបនៃពីរទៀត។ ហើយនានាបានជាសេស្តីយ៉ា ហើយបានពាងសេស្តីយ៉ា ហើយនានាបានជាសេស្តីយ៉ា

យសកកម្មិត្រា ហើយនៅពេលដែល...នាងមកពីភាគ្និកា ហើយនាងបានបន្ទូលសៀវភៅគ្នាតុចចន់ខ្លួន៖ លើយសកកម្ម។

²⁰⁷ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា “មែនបើយ អ្នកជូនជាយដំណឹងលើគិចិនអីទេ។” បើយខ្ញុំ..ខ្ញុំមិនដែលបានគិតពីរឿងអំពីអ្នកជូនជាយដំណឹងលើទេ។ ដូច្នេះបើយខ្ញុំបានគិតថា “មែនបើយ ព្រការគ្រាន់កៅជាកិច្ចការបស់ព្រះជាមួយសោន្ណោនោះ។” នៅ៖បើយជាតិ..នៅ៖ជាកំនើនបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ៖ ផ្លូវលីខ្លាំង និងពេន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានបន្ទាប់ធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព។

²⁰⁸ បើនឹងចូលយក ដោយបានអង្គីយកឯងការសិក្សា ខ្លួនយកសៀវភៅនៅទៅ។
ហើយវាមានរូបភាពនេះ—នៃពុធសាសនីនៃប្រជាបី ដែលជាតុករីយបំណុលស់ ហើយ
គាត់មានក្នុងគូចសម្បូរណីសន័ែសក់។ ហើយនៅខាងក្រោមត្រូវបានសរស់
ដូចនេះ: “បុរសំស្សកស បុរសំស្សកស តើខុំពុករបស់អ្នកនៅឲ្យណា? យើង
ទេ ពេលនេះខ្លួនសំហើយ ចិត្តមិនសូប់ ហើយខ្លួនមិនសូរួច្សាស់ដែរ។
ប្រសិនបើខ្លួនស្អាត់ប្រាស់យកស្តីនៅពេលខ្លួនត្រូវ ខ្លួនឱ្យយកនាមទ្រង់ទៅប្រាប់
ឯកជាករស្តីរបស់ខ្លួន ដូចខ្លះ: ខ្លួនបានរារាំង

²⁰⁹ ហើយមានអីមួយដែលបន្ថីថា “សូមរានមួងទៀតា សូមរានមួងទៀតា” ខ្ញុំ
បានបន្ទាន់អាន។ អូ អ្នកធ្លាប់មានគ្រប់បែងហើយ។ “អានវមួងហើយមួងទៀតា នៅ
ទីនោះ មានអីមួយនៅទីនោះ។”

²¹⁰ ដូចនេះទីនោះនៅថ្ងៃនោះនៅក្នុងគ្រឿនមិល នៅពេលដែលខ្ញុំចេញពួរត្រូវឱ្យភ្លើ។ ខ្ញុំមិនអាចយល់បាន តើមនុស្សអាចនិយាយភាសាដែលផ្លូវសាករឡើងហើយជាមួយនឹង ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធតិត្រប្រាកដជានេរយ៉ាងណានោះទេ ហើយនៅក្នុងជាម្រោង ព្រះគ្រឿស។ ដោយនិយាយភាសាដែល ជាព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធតិត្រប្រាកដនិយាយ ភាសាដែល ហើយនៅក្នុងជាអាក្រក។ ហើយនៅក្នុំខ្ញុំចេញពួរត្រូវឱ្យភ្លើក្នុងខ្លួនខ្លួន។ បាន ពិតជំនួយ។ ហើយបន្ទាប់មក សុមចំណាំ... នៅពេលដែលបានគេយកនៅទីនោះ។

²¹¹ ជូនេះ ការណាត់មេដីនៃនៅជាកសុគ្រាននៃព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ទទេ វិជ្ជាអំណោយទានម្មយក្សដំណោមអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ទ។ យើងទេ? ហើយអារក្សាបាត់ត្រួតបន្ថីអីទាំងអស់ដែលចូងមាន បានទទួលការ ព្យាពាលដែរភាពនិងអីផ្សេងទៀត។

“ព្រៃមានបន្ទូលថា ‘នៅថ្ងៃនេះមនុស្សជាប្រើប្រាស់នឹងមករកខ្លះ ហើយនិយាយថា ព្រៃអម្ចាស់ តើខ្ញុមិនបានដោញអារក្ស? តើខ្លះ...’” នោះគឺជាការរៀបចំណែនធម្មាន។ “តើខ្លួចបែងដីមិនបានធ្វើការដែឡើងវាត្វុងព្រះនាមទេ ហើយការទំងនេះនៅថ្ងៃនេះ មេប្រើ? អ្នករាល់ត្រាប្រព្រឹត្តការអំពើទូច្ប័តិវីរីយ ចូចាកចេញពីអញ្ញត់។ អញ្ញត់មិនសាល់អ្នកជួយទេ”

- 212 ព្រះគម្ពីជាន់ចែងថា “ក្លៀងឆ្លាក់មកណើមនុស្សសុចិត និងមនុស្សទូច្ចូនយ៉ា
ដួចត្រូវា” ហើយស្បុរៈសាទីដែលដឹងនៅក្រោមនៅក្នុងនៅទីនោះ អាណាពសហ្មាយហើយ
ក្លៀងការឡើង ដោយបានខិកដែលឆ្លាក់មកណើវា ដូចជាក្លៀងបានបញ្ចូនទៅក្រោមបាន
ស្របតាមចំណាំទៅ “តែដោយសារដែលរបស់ពួកគេ អ្នកស្ថាល់ពួកគេ” ប្រសិទ្ធភាពស់
គ្មាន់អាចក្រោមឈរនៅទីនោះបាន ហើយវិភាគយិងក្រោមគេចិត្តវា អាច
ទទួលក្លៀងដូចត្រូវដែលស្បុរៈសារីមាន។

213 ហើងហើយ។ ដូច្នេះ គោរចំស្រកជាការសាធដែលបាន ក្លៀងបន្លំអ្នកបែបយ៉ាង
តាមដែលពួកគេចង់ នៅក្រោមនោះ ត្រូវបានគេហៅថា “អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទូច្ចូនយ៉ា”

214 ដូចខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកកាលពីមុន ស្ថាប់អ្នកដែលខ្ញុំនិយាយ! ស្ថាប់ឱ្យធិត។ យើង
ទៅ ឯះក្រោម ពិនិត្យមើលខ្លួនអ្នក ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលហើយមើលថាគើតអ្នក
នៅផ្តាល់។

215 ស្រីដែលមានសក់ខ្លឹម ចូលឱ្យរាយុត្តិលាស់។ អ្នកកំពុងពាក់ខើចខ្លឹម ដោរាជេច្រាប់
សូមធ្វើដូចប្រសិទ្ធតិតា អ្នកជាបុរសនៅក្នុងកំពុងកំបាន ហើយកោះសាលាអាងទីក សូម
បញ្ជូនប៉ារា ខ្ញុំមិនខ្ចោះថាអ្នកនិយាយសារភាពបុន្តនានៅ ប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុងការអំពី
អ្នកនោះ៖ ហើយនិយាយថា “នេះគឺជាការ ហើយនេះគឺជាការ” អ្នកឈប់ប្រសិរី
ជាង។ សូមក្រោមឈរកមើលឯះក្រោម ពិនិត្យមើលវាគាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ យើងដឹង
បំពេជច្រើន...

216 យើងគូរតែរស់នៅលើសពីសក់ខ្លឹម។ សម្រេចនេះគឺមួយនេះ៖ យើងត្រូលប់មកកែ
អ្នកឈប់ប្រសិរី ដែលព្រះជាមាត្រាសំកំពុងបើកសម្រេចការណាកំបាំង អាចកំបាំង
ត្រូវបានជាកំនៅលើស្រៀរការមុនការបែងដឹតដែលដឹង។ ហើយអស់អ្នកដែលបានគោរព
តាមរឿងគុចចាប់ចំណេះ៖ នឹងចាប់បានវានៅក្នុងរឿងដៃនេះទៀតចំណេះ៖ ឬ
មិនបានទេ វានឹងឡើងបើករាល់គេ រហូតដល់ភាគខាងកើតទល់ពីខាងលិច។
វានឹងក្រាន់តែ...

²¹⁷ ដូចតីខាន បំបែកមនុស្សបស់គាត់។ មានរបៀបមីននាក់ និងពាន់នាក់។ ព្រះមានបន្ទូលថា “វាព្រឹនពេកហើយ។ បំបែកញុកគេមួងទៀត។” ន្រៀងផ្តល់ខ្សោយកត់ឡើតស្ថាមួយដៃដីទៀត។ ហើយ “ពេញកញ្ចក់ មួងហើយមួងទៀត។” ហើយ ចុះក្រាម រក្សាទុកដល់គាត់មានតែមួយគ្មាប់តូច។ ន្រៀងមានបន្ទូលថា “នោះគឺជាក្រោម ដែលអញ្ញាធរដើរដោមួយ។” នោះហើយជាអ្នកដែលបានកើតឡើង។

²¹⁸ ស្រីពេនីទីកុស្ស (មេមកមេមក) អង្គយនោតីនោះ ពុ ហើយបានដីន តាមរយៈព្រះបន្ទូល ថា នោះជាការខុស។ អ្នកគឺតិចថាពុកគេនឹងស្ថូច្រោវបុ? អត់ទៅ បាន។ ជាពួរដែលត្រូវបានដីនការតែមានសក្ខីប្រើប្រាស់ជាង ជាងពេលដែលខ្លះបាប់ដើមដីបុង។

²¹⁹ បាននិយាយថា “អ្នកដែលត្រូវរដ្ឋី...អ្នកគូរតែ...” មាននរណាម្នាក់បាននិយាយ ថា “ហេតុអ្នកបងប្រស ប្រាការហំ មនុស្សចាត់ទុកអ្នកជាបោក។”

តើខ្លួន៖ ខ្លួននិយាយថាខ្លួនជាបោកទេ។ ត្រាននរណាម្នាក់ពុទិនិយាយ អ្នករឿងទេ។ បើនេនខ្លួននិយាយបែបនេះថាប្រសិន—បើអ្នកបានធ្វើជីវិះនោះ ប្រសិនបើអ្នកពិចារណាបាក។...

ថា “ហេតុអ្នកបានជាអ្នកមិនបានមួយពីរបែបដីមីទូលប្រវិញ្ញាណ ហិរិសុទ្ធ និងរបៀបដីមីទូលបានក និងរបៀបដីមីទូលបានអំណាយទាន និង ជំនួយខាងវិញ្ញាណដីអស្សារ្យសម្រាប់ក្រុមជំនុំ?”

តើខ្លួនបានរៀបចំពិតេជ្រាតដល់ពុកគេជាយរបៀបណា នៅពេលដែល ពុកគេមិនបារម្យស្ថាប់អ្នកបីសិដ្ឋានោះ? ហើយហើយ។ អ្នករឿងបើជីវិះនេះ។ ចុះនោះនៅទៅនោះនៅទៅ ហើយជុំសភាបេញ ហើយចាប់ធ្វើមកទៅត្រង់។ អាម៉ែន។ ត្រូវហើយ។

²²⁰ តើខ្លួនពីរដីនិយាយអំពី? សូមយើងមើល។ ខ្លួនមានបំណងចាបេញពី ប្រជានបទនោះ។ សូមអក់យាទេស យើងទេ។ ត្រូវហើយ។ “យើងខ្លះ...យើងខ្លះ បានលាយបញ្ហាលក្តារ។ តើអីលើយ៉ាងឯច្ញានឹង...” មែនហើយអូ-ហូ មិនអីទេ។

អត់ទេ។ អលីយ៉ានេះដែលនឹងមកនៅសាសន៍ដីទេ នឹងជាសាសន៍ដីទេ ដែលត្រូវបានចាក់ប្រអកដំដោយវិញ្ញាណនោះ ពីព្រះព្រះបានបើជីវិញ្ញាណនោះ ដីមីនាំប្រជាដានសេស់ន្រៀងមកបេញពីភាពវិករវាងលំពេល។ ហើយវាបានបម្រើ

គោលបំណងបេស់ត្រង់បានយ៉ាងណូ ដូច្បែះត្រង់យកវាមកវិញ្ញាមានា ដោយសារ យើងទេ...

តម្លៃវនេះ ប្រសិនបី ត្រង់បើប៉ុណ្ណោះសៀវភៅ បានទទួលការអប់រំ នៅ៖ ហើយជាសី ដែលនឹងចាប់បាន។

²²¹ ត្រង់នាំបុរសម្ងាត់ដែលស្រីរកមិនស្ថាល់អីបីស្រីរបស់គាត់ ហើយមិនអាច បញ្ជាសំឡេងបានក្រែង ហើយពាក្យបេស់គាត់អភិះន នៅកាលបារាំងបានចាស់ខ្លះ៖ បុរីមួយនៅខាងក្រោកនៅត្រូវឯកជាមួយ ហើយយកវាទូលហើយឱ្យបានក្នុងតាមគំនិត សាមញ្ញសំខាន់ស្អាតនៅៗ។ ប្រជបុស ប្រាកដហំ ខ្លោស់ដែលបេស់គាត់—អីដឹង ហើយពួកគេយល់រាជធម្មនោះ។ ពួកគេយល់រាជធម្មនោះ។ យើងទេ។ ប្រសិនបីវាមកដល់ ហើយ...

²²² ដូចណាកបុលបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានមករកអ្នកជាមួយនឹងប្រាជ្ញនៃ ការអប់រំនោះទេ បើនេះខ្ញុំមករកអ្នកនៅក្នុងអំណាចនៃការស់មេដ្ឋានវិញ្ញា” វាក្រោកវា ព្រះបីផ្ទាត់កន្លែ៖ ក្នុងការចុះនៅអាកាស់នៅទីនោះដើម្បីគោរពចេញពី ការអប់រំបេស់គាត់។ បានយក—ពេលគាត់សែសិបឆ្លាំ ដើម្បីយកវាបេញពីលោកម៉ូស់។ យើង ទេ? ដូច្បែះអ្នកនៅទីនោះ។ នោះហើយជា...

ខ្ញុំមិននិយាយថារោះមិនធ្វើទេ ... ខ្ញុំមិនគំទ្រកាមិនចេះអក្សរទៅតម្លៃវនេះ បើនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងព្យាយាយម្រាប់អ្នកចាប់រឿងនៅក្នុងការ...ការអប់រំទេ ...

²²³ ប្រាជ្ញនេះដែនដីនេះគឺជាយក្សាត់ ការអប់រំបានភ្លាយជាទិន្នន័យដែល ដំឡើងលូមិនភ្លាប់ចូលបាន។ ប្រសិនបីយើងមិនមានការអប់រំ ពួកយើងនឹងមិន មានសិក្សាសាលាដំឡើងដីនេះដែលយើងមានតម្លៃវនេះទេ។ វាគាមនុស្ស ជាគំនិតសាមញ្ញ តើអ្នកណានឹងស្ថាប់រោបន្ទូល។ បើនេះពួកគេមានប្រាជ្ញនឹងធ្វើ ឱ្យរៀងរៀង ហើយវិសោធន៍ា នៅទីនោះ ទោះបីជា ក្នុងអង្គការទាំងនោះកំណែយ ហរិកដែលពួកគេនឹងនៅជាមួយ វាបីដឹងហើយ។ ពួកគេទទួលបេយកវិញ្ញាបានៗ។ តើអ្នកភ្លាប់យកមនុស្សសិល្បៈ ទៅផ្លូវការជាមួយបុសទាប់ថាកទេ? បុសចោក ទាមនោះ—និងដូចជាក្រុងឈ្មោះដី បុមិនអត្ថិភ័យទៅគីស្តីនោះដូចគាត់។ យើង ទេ? ហើយហើយ។

²²⁴ នោះហើយជាមួលហេកដែលត្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរចេញពីក្នុងចំណោម ពួកគេ នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវពួកម្នានដើម្បីទិន្នន័យកការរូបីករឡើងនោះ។” អ្នក ត្រូវតែមានជំនួយបំនួន ដែលនឹងនាំអ្នកចេញពីទីនេះ។

190. ពើកិច្ចព្រមព្យីកសំជានីយ៍យោល ៤៩៧ ព្រះបានបញ្ហាកំរយ៖ពេលមួយ ស្តាប់នៅពេលណា?

²²⁵ ពាក់កណ្តាលលើនៃវាប្រើបានបញ្ហាកំ តីជាសេចក្តីសញ្ញា នៅពេលដែល ព្រះយេស៊ូវគិស្សទ្រង់គង់នៅលើដែនដីបានរួចរាល់ជាសាសន៍យុជាតា ត្រង់ មិនដែលទៅនៃសាសន៍ដែលទាល់តែសោះ។ ហើយត្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួក សិស្សទ្រង់ថា “កំទៅនឹងសាសន៍ដែលឡើយ។” នោះតីទៅការសងគាតិយុជា តែបូណ្ណានៅ។ យើងទេ? ហើយគាត់បានអធិប្បាយយោះពេលបីឆ្នាំភ្នែក នោះ ហើយជាតាក់កណ្តាលនៃស្តាប់នៅពេលបាន និយាយថាទ្រង់នឹងឡើ។

²²⁶ តម្លៃវានេះ អ្នកចាំថា ត្រង់ប្រើបានបញ្ហាកំយោងមួយចំងមាត់ចំពោះសាសន៍យុជាតា បើនេះទូកបស់ពួកគេបានខ្សោះ ដើម្បីនាំចូលទៅក្នុងលំហបស់សាសន៍ដែល។ តើ អ្នកមិនអាចយើងបានមួយចំងមួយបេទបេប្បី? យើងទេ? ហើយត្រង់បានបញ្ហាកំដោយ អង្គទ្រង់ ជាបោក បានធ្វើអ្នកដែលបោកនឹងឡើ បង្ហាញពួកគេនូវសញ្ញាមួយនៃ បោក។ “ដែល ព្រះបន្ទូលជាត់បានថែងចាំ ប្រសិនបីបុរសម្ងាត់និយាយថា គាត់គឺខាងវិញ្ញាបុរាណប្រជាបក ចូរមើលអ្នកដែលគាត់និយាយ ហើយប្រសិនបី វាកែវតឡើង សូមបន្ទាន់មួយទៀត។” អ្នកដែលគាត់បាននិយាយនឹងកែវតឡើង ជាបន្ទូលបន្ទាប់។”

²²⁷ ដូចជា អ្នកមើលទៅក្នុងព្រះគម្ពី វាបានថែងចាំ “ចូរគោះវានឹងប្រើបានបើក។” ចូរកក នោះនឹងបានយើង ចូរសូមនោះនឹងបានផ្តល់ឱ្យអ្នកមិនខាង។” តម្លៃវានេះ វើ អ្នកនឹងកត់សម្ងាត់ នោះវាបាករ “គោះ។” គ្រាន់តែគោះតិតិយប់យើ។ បន្លប្បស ប្រាណហកាំ គោះនោះប៉ុណ្ណោះទៅការបន្ទាប់—ធម៌។ ស្ថាកំនៅទីនោះ។ ដូចថែរកម្មអ យុគ្តិជិំ អត់មានធ្វើយកបុរាណស្ថិតនោះ គាត់គ្រាន់តែគោះទ្វាយបស់នាង។ និយាយ ថា “ខ្ញុំនៅលើដែរបស់អ្នក។” កំសុងរក ចូរនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំចំងមាន បស់នោះ។ អាម៉ែន។” នោះមិនមែនជាករទេ។ ស្ថាកំនៅទីនោះរហូតទាល់តែ

អ្នកទទួលបានវា អ្នកដឹងចាប់នឹងមកដល់។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានសន្យាថ្មី ដូច្នេះ គ្រាន់តែនៅទីនោះរហូតទាត់តែអ្នកការពារណាទៅ។ យើងទេ?

ឥឡូវនេះ៖ ឥឡូវនេះ៖ នៅក្នុងផ្ទៃកចុងក្រោយ ស្ថាប័នីពេញ ដែលជាអ្នកចុងក្រោយរបស់វា នឹងមានកំឡុងពេលនៅត្រាគ្នុងទន្លេ បន្ទាប់ពីការលើកឡើងនៅក្រោមដំនុះ។ បន្ទាប់មកនៅទីនេះ៖ គឺបីឆ្នាំកន្លែងនៅទីនេះ៖ នឹងត្រូវបានការដល់ពួកគេ ម្នាក់ដោយបានយើង យើងទេ ម្នាក់សិនិងអនុប័ណ្ណ វិវាទ៖ ១១១ ឥឡូវនេះ៖ ចូរយើងមើលបាត់ដាម្ច៉ែនេះជាអ្នក:

191. ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកធ្វើសិសម្ងាក់របស់ទ្រង់ តើអ្នកនឹងឡើងជាកុនក្រោមទេ? (បាន។ អាមេរិក បាន មែនបើយោ វាអាយស្រួល។)

192. បងប្រឈម ប្រាកាប់ តើអ្នកចង់និយាយថាគ្នាំពីរពាន់នាក់ដែលមិនបាន ឬពិនិត្យថាយករាយបាននៅតាក្នុងប្រចាំពីរយេ?

228 ប្រាំពីរពាន់ ជាតីដែលខ្សោចចង់និយាយ។ អត់ទោសខ្សោចសម្រាប់ធ្វើដោនេះ៖ យើងទេ។ ត្រាន់តែ... វាគ្រាន់តែ... វាគ្រាន់តែ... ពេជ្រាប់បន្ថែមការនិយាយ។ ខ្ញុំទីបំពេទ...

ដូចបាន និយាយកាលពីមួយរយៈមុន។ តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់យើងខ្លឹមឱ្យនៅទីនេះទេ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើយេ—បើយុពុកគេបានកត់គ្រារ យើងបានយ៉ែម...”? យើងទេ? យើងទេ? កុនយ៉ែមនៅលើជំនួយដើម្បី? យើងទេ? “សាលកត់គ្រាហុក ដោយយើងទេព្រះនិយាយនៅព្រះយាងមក ហើយកុនយ៉ែម”

229 ឥឡូវនេះ៖ នៅទីនោះ៖ វាបាននិយាយថា “នេះគឺជាកុនសុន្មានក្រាមឲ្យជាផ្លូវក្នុងពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងជាប្រជាធិបតេយ្យដែលបានការពារក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើងនៅទីនេះ៖ នេះជាកុនសុន្មានក្រាមឲ្យជាប្រជាធិបតេយ្យដែលខ្សោចចង់និយាយ។ ព្រះគម្ពីជាបានចែងថា ឥឡូវការ លើកឡើងរបស់យោកបន្ថែមទីនេះ៖ “នេះជាកុនសុន្មានក្រាមឲ្យជាប្រជាធិបតេយ្យដែលខ្សោចចង់និយាយ។” ប៉ុន្តែ តាមពិត ប្រសិនបើយើងនិយាយដូចប៉ុន្មែងនិយាយ នៅថ្ងៃនេះថា “នេះជាកុនសុន្មានបន្ថែមសំខ្លួន ដែលខ្សោចចង់និយាយដូចប៉ុន្មែងនិយាយ។” អ្នកនឹងបង្កើរមក។ យើងទេ? យើងទេ? “នេះជាកុនជាទីសំណួរព្រៃបន្ថែមសំខ្លួន ដែលខ្សោចចង់និយាយដូចប៉ុន្មែងនិយាយ។” យើងទេ? ឥឡូវនេះ៖ យើងនឹងនិយាយវានៅ

ថ្វីនេះថា “នេះជាកុនជាតិស្រុករោងបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំពេញចិត្តស្ថាក់នៅជាមួយ។” យើងព្យាយកដែលបារោចបែកអាយុក។ យើងព្យាយទេ?

²³⁰ ឥឡូវនេះ បាន ខ្ញុំចង់មាននំយចា...អភ៌ទោស ឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំ...ហើយ—និង បងប្លុន អើយ! អ្នកនេះបើខ្សោយអាក់នៅទីនោះ និងមិត្តភកតិ បានស្ថាប់។ ខ្ញុំមិនចង់មាននំយ បែបនោះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាអ្នកបេរីនេះដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំ ជាប្រើនិងដាក់ដែលខ្ញុំ បានអធិប្បាយវា ខ្ញុំបានដឹងថាមានចំនួនប្រាំពីរពាន់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែច្រោនិយាយចា ប្រាំពីរយ៍។ ខ្ញុំមិនបាននំយចាប្រាំពីរយោនោះទេ។ ខ្ញុំបាននំយចា អ្នក...ខ្ញុំគ្រាន់តែ មិនបានអាណាពេជ្រាវ វាបេញពីព្រះតម្លៃ។ វារគ្រាន់តែចូលមកក្នុងគំនិតបស់ខ្ញុំខណៈពេល ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយចាប្រាំពីរយដំនួនឱ្យប្រាំពីរពាន់។ ខ្ញុំធ្វើឱ្យពួកវាអាមេរកកំហុសគ្រប់ពេលដែល។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាកដជាមកតែចេះសោះមែន ជូនដែលអភ៌ទោសឱ្យខ្ញុំដឹង យើងព្យាយទេ? ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើបែបនោះទេ។

193. តើកុនក្រមំបស់ព្រះគ្រឹសុ និងរបាយបស់ព្រះគ្រឹសុដូចត្រូវ?

²³¹ បាន មែនហើយ! យើងព្យាយទេ? ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ យើងព្យាយហើយ ខ្ញុំមិន ចង់ចាប់ធ្វើមកទេ ដោយសារកំខុំបាន...អធិប្បាយអំពីរ យើងព្យាយទេ។ បើនេះខ្ញុំនឹង មិនធ្វើជូនដែលខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្នក។ នៅពេលដែលព្រះបានផ្តល់ឱ្យអំជាមនុះ កុនក្រមំបស់គាត់ ពីផ្តើមដែល គាត់បាននិយាយចា “នាងជាសាច់បេញពីសាច់ បស់ខ្ញុំ ហើយជាផ្ទុកនៃដឹងបស់ខ្ញុំ។” តើវាក្រុមេទេ?

²³² នៅពេលដែលព្រះជាមាត្រាក្រមំបស់ក្រោម ព្រះគ្រឹសុជាកុនក្រមំបស់រ៉ូដែល ព្រះវិញ្ញាណណា បានប្រទានសាច់ឈាមជាកុនក្រមំ ដ្ឋែងក្រុមគោជាល់ ចាក់ពីចំបែងហើយក្រោម សេដ្ឋកិច្ច ឈាម ហើយព្រះវិញ្ញាណកំបានបេញមក នោះបានភ្លាយជា “សាច់នៃសាច់ផ្សេងៗ និងជាផ្ទុកនៃផ្សេងៗ ផ្សេងៗ។” យើងជាសាច់និងជូន កុនក្រមំនឹង ភ្លាយជាសាច់និងជូននៃព្រះគ្រឹសុ ប្រាកដជាមាស់។ ពួកគេគឺជាទុក...នោះគឺជាកុនក្រមំ សំប្តូដ។

194. តើកុនក្រមំបស់ព្រះគ្រឹសុមាន...? តើកុនក្រមំបស់ព្រះគ្រឹសុ មានពេន្ធកិច្ច ធម្មការណ៍កិច្ចរៀងប្រុងប្រយោជន៍?

²³³ ប្រាកដជាមាស់។ នោះហើយជាផ្ទុកដែលកំពុងកំពុងកំពុងនៅពេលនេះ យើងព្យាយ កុនក្រមំបស់ព្រះគ្រឹសុ។ ពិតប្រាកដជាមានពេន្ធកិច្ច។ វាតីជាសារនៃម៉ោង យើងព្យាយ ថា កុនក្រមំបស់ព្រះគ្រឹសុ។ ប្រាកដជាមាស់។ នាងមានដូចជាសាក់ ហេក

គូ អ្នកង្វាយដំណឹងលូ និងគ្រឿងទាញបាល។ តើវាគ្រៀរទេ? នោះហើយជាក្នុងក្រមំបស់ព្រះគ្រឿស។ ប្រាកដណាស់។ នាងមានពីនួកគឿច្បឹង ដំអណាស់ ជាប័ណ្ណគឿច្បឹងនៃម៉ោង។ វានិងមានភាពបន្ទាបខ្ពស់។

²³⁴ ឥឡូវចងចាំ។ ប៉ុន្មាននាក់បាននៅទីនេះ៖ ដំបុង កាលខ្ញុំ...? កាលពីថ្ងៃអាជីវក្ស នូនិងទៅ យើងទៅ តើបានចាំថាគ្នុំអធិប្បាយអ្នីទេ? ភាពរាបទាប។ អូ កំបែងឆ្លង នោះ។ ខ្ញុំនិងឈឺប់បន្ទិច ដើម្បីព្រមានអ្នករៀងគីតីទៀត។ សូមចងចាំ នៅពេលដែលព្រាពជាម្នាស់ទស្សនាយកដំបុងអស្សារ្យនិងគីតីទៀត។ មនុស្សកំពុងសម្រេចដើម្បី ឈឺប់បន្ទិច ដោយប្រាជ្ញាបស់គេ រហូតដល់ខកខាន់យើងអ្នីដែលគីតីទៀត។ ពេលណាប្រព័ន្ធមានបន្ទូលពីអ្នករៀងគីតីទៀត ពិភពលោក សើចចំអភិវឌ្ឍន៍វាតាំង “ក្រុមណ្ឌល នោះ!” ហើយហើយ។

ប៉ុន្មាននៅពេលពិភពលោកដើម្បីរិបារដើរខ្លួនខ្លែស់បាននិយាយ ថា “ក្នុងបន្ទូលដើរ វាអស្សារ្យណាស់!” ព្រមានបន្ទូលថា “មនុស្សលួចដំមួយក្រុម នោះ! ជូនច្បែះ យើងទៅ អ្នកក្រៀរម៉ឺន។ ខ្ញុំមិនចងចាំមាននីយចាបកប្រហែលជាបែបនោះ ពិតជាបែបនោះទេ ប៉ុន្មាននោះជាបញ្ហាបែបដែលវាតីជាតាំង។

²³⁵ ម៉ឺន! នោះគីតីប្រព័ន្ធដើម្បីអស្សារ្យមួយ ឬដីស្តាល់ ព្រមានបន្ទូល។ យើងមានសាលាផីនៅ យើងមានសិក្សាសាលាទា យើងមានបុស ហស់យើងជាម្នាកប្រាជ្ញ! ហកអ្នី យើងស្មោះគីតីនិងព្រមេយប់ក្នុំហើយ។ យើងគីតីក្រោមជុំនុំ។ យើងជាសេវនេរីនៅពីនេះ។ យើងមានក្រុមប្រើក្រារព្រះរិបារនៅទីនេះ។ ទាំងពួកជានិងពួកសាចុសិស្ស និងនិកាយទាំងអស់មកជួបជួគ្រា ទៀតឱ្យជាមួយគ្នា។ ជូនជាយើងទាំងទុងទទួលបាន។ យើងទៅ ឬដីស្តាល់ប្រព័ន្ធដីនោះ។ ចុះចំនួកអ្នកកម្មិនមានការសិក្សាមួយចំនួននៅម៉ាត់ទន្លេ ដែលមានពុកចង្គារនៅលើមុខគាត់ ហើយបាក់ស្សូកចេះម្រាប់យើងម៉ឺន? ប្រាកដណាស់ពួកគេនិងមិនស្តាប់វាទេ។

²³⁶ ប៉ុន្មានពេលគីតីបានចំងចាំ នៅក្នុងចោរឡើតិចំពុកទី៤..ប្រុងពុកទី៣ ខ្ញុំនិងបាក់អ្នកនំសាប់ខ្ញុំទៅមុនខ្ញុំ ដើម្បីរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ខ្ញុំ។ ប្រាំពីរយេងប់ពីរ ផ្លូវមុននៅទីនោះ យុំបាន...អូ ហេរាប់អស្សារ្យអេសាយបានឈរនៅទីនោះ ហើយមានប្រសាសន៍ថា ‘និងមានសំឡេងមួយ។ ពីសកនោះវាកំណែលរហ័សនៅថា ចូររៀបចំ

ផ្លូវច្បាយព្រោះអម្ចាស់ ហើយធ្វើដឹងថ្មីថ្មីថ្មីថ្មីថ្មីថ្មីថ្មី” ត្រូវហើយ។ ហើយបាននិយាយចា...ហើយជា... អូ ជាព្រៃននាក់នៃពួកគេ! បាននិយាយចា “រាល់ទីខ្ពស់ និងត្រូវទម្រង់នាក់បុំបាន”

²³⁷ អូ ពួកគេបាននិយាយចា “នឹងមាន...នៅពេលដែលបុរសម្ងាត់នេះមក តាត់ និងចង្វុលបង្ហាញដោយម្រាមដែលបស់គាត់ ហើយគាត់នឹងធើក្នុងចេញ។ អូ ហើយ កនៃងាបទាំងអស់ ប្រឡាយ និងត្រូវបានលើកឡើង។ ហើយហើយ កនៃងដែល ដែលបង្កុបទាំងអស់ និងត្រូវឱ្យសិរីស្តី។ បងប្រុស យើងនឹងជាបោកនៅត្រប់ រាលទាំងអស់នៅទីនេះ។ ហើយ អូ យើងនឹងធ្វើឱ្យដែលបុរសនេះ មក។” យើងទេ?

²³⁸ ពួកគេកំពុងរីនឹងចាប្រាប់ជាម្នាស់និងយកព្រំបុំបាន ហើយកាលវាតា ច្រករបៀបចុះក្រោម និយាយចា “បុំបាន អ្នកនាំមុខដីអស្សាយបស់ព្រះមេស្តី ខ្ញុំធើយ។” ហើយពេលគាត់ទៅបាត់ភ្នាម គេចាប្រាប់ទុក ហើយពីនឹងកិច្ចគាត់តី ចំប់ហើយ។ ពួកគេបានទម្រង់ការអ្នកដោយឡើត ហើយជាក់វានៅទីនេះនៅក្នុងច្បាប់ សិក្សាសាធារណៈ ហើយនិយាយចា “មិនអីទេ កូនជាទីស្របតាមបស់ខ្ញុំធើយ ឬ ដើម្បីហើយប្រាប់ពួកគេ។” យើងទេ? ឬ ខ្ញុំធើយ!

²³⁹ មើល នៅពេលដែលគាត់មក។ មិនចាមានអីកើតឡើងកែដោយ? បុរស ម្ងាត់នេះមកមិនទាំងដែលស្ថាល់សាលាបស់ពួកគេដួង។ ត្រានសូម្រីកប័ណ្ឌ អាហារូបករណ៍។ អូ! ត្រានពីតីមានបញ្ហាកំអត្ថិត្តសញ្ញាណ។ អត់ទេ។ ត្រាននរណា ម្ងាត់ផ្ទាប់ដីនឹងចាត់ផ្លាប់ទៅសាលាពីនេះនៅថ្ងៃណាមួយក្នុងជិតបស់គាត់។ អ្នកមិនអាចបញ្ជាប់វាបានដោយការនិយាយបស់គាត់ទេ។ គាត់មិនបាននិយាយ សូម្រីកក្នុងនីយោះ...នៃសាសនាមួយ។ គាត់បាននិយាយអំពី សត្វពាស់ ពួមៗ និង ទីរោកសាយ និង—និង—និងអូរចនោះ។ យើងទេ ដើម្បីយើ។ គាត់មិននិយាយ ក្នុងនីយោះនៃការកំណត់បស់សាសនាក្នុងថ្ងៃនោះទេ បុំថ្ងៃនោះ បុំថ្ងៃធ្វើឱ្យឡើត។

²⁴⁰ គាត់មក “សោសាប្រាប់” ដូចដែលយើងហេរវានៅទីនេះក្នុងរដ្ឋ ពិណ្ឌាអាណាពារ។ គាត់ចេញមកពីព្រោះនៅកនៃងណាមួយ។ មិនបានការសក់ ហើយសក់នៅ លើក្នុងបស់គាត់។ ខ្ញុំមិនគិតស្ថានទេបាត់អូតិចំក អ្នកបុពិធីដែលក្នុងបីខេះ ត្រូវហើយ។ គាត់មិនដែលស្វែកខាងទាំងនៅប៉ែនៅពេលយប់ទេ។ គាត់មិនដែលជី:

នៅក្នុងរដ្ឋម្មូយ។ តាត់មិនដែលដុសធ្លាប់គ្នាទេ។ ខ្លួនឯង! តើមនុស្សប្រព័ន្ធអី? ប្រាកដណាស់មិនដែលទេ។

²⁴¹ គាត់បានមកដល់ទីនេះ ដោយវាយទម្រង់តាមទីរហោស្ថាន ដូចនោះ បាន
និយាយថា “ខ្ញុំជាសំឡេងរបស់មនុស្សដែលព្យេករោនក្នុងទីរហោស្ថាន។ ធូរដៃបច្ចេះ
ជាប្រាយប្រាមអ្នកសំបើយើងឱ្យផ្តល់បន្ថែមទៀតជាដឹកជញ្ជូន”

²⁴⁴ ជាក់ពុកគេទាំងអស់ច្បាស់នៅទីនោះជាង ហើយឈរិញនៅទីនោះ ពុកតស្រួល។

245 តាត់មានប្រសាសន៍ថា “មនុស្សដែនលោនពស់ដឹកជើយ! ឯងជាបាលស្ថិតិមិត្តិ” ពួកអ្នកប្រាជ្ញបានងាយកមកហើយពួក “ខីពុកដែបិសុទ្ធ” ជាដើម។ “តើអ្នកណាប្រមានអ្នកឱ្យតែចេញពីសេចក្តីក្រាមដែលនឹងមកដល់ជូនខ្លះ? អ្នកដឹងថាអ៉ែងបស់អ្នកដឹតដល់ហើយ។ កំគិតថា...អ្នកនិយាយថា ‘យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់នេះប្រនោះ’ ខ្ញុំបានបង្ហាញថា ព្រះដែលខ្ចូលឱ្យកីឡាអ្នកដែលអាចបង្កើតក្នុងឱ្យអ្នកបារាំងចេញពីចំនួននេះបាន” និងខ្លះ!

²⁴⁶ តិច្ឆួលនេះអ្នកទៅយកប្រាសបស់គាត់មក ពីសុវត្ថរបស់សាស្ត្រា “ខ្ញុំ
និយាយថាទុប៊ីជាកំណែតិតល់លើហើយ! ដូច្នោះដើមឈើមួយណាដែលមិន
បង្កើតជាលណ្ឌទេ ត្រូវការបំទេដឹកកុងត្រីនឹង! អូ ខ្ញុំទិន្នន័យថ្មីបុណ្យប្រមិជ្ជកញ្ចុ
អ្នករាល់ត្រា ពីការរំប្រើបិត្ត បីនេនទេដែលយាយមក បន្ទាប់ពីខ្ញុំ។ ព្រះចំនួននឹងប្រ
ឡាជាបាយ! ហើយអ្នកនឹង... អូ ខ្ញុំដើរ ទ្រង់នឹងសម្បាតជាន់របស់ទ្រង់ហើយ
ហូត់ចេតា! ហើយទ្រង់នឹងយក—អ្នកមិនដឹកការដោយហើយនឹងដែលមិនអាចទន្លេតែបាន

ហើយត្រង់នឹងយកស្តីសាលីទៅឲ្យអ្នកដើរ។ ត្រង់នឹងព្រៃកស្សា និងស្មូវបែញ្ញីតីត្រា។” និងខ្លួនឯងថា

²⁴⁷ ពួកគេនិយាយថា “អ្នកនេះបុ? ហើ! តើគាត់និយាយអ្នក តើ—អ្ន—តើនៅពេលណា? អូ វាលួចចេញ! យើងមានបុរសនោះនៅទីនោះ បងប្រុសជូន។ គាត់ជាបុរសនឹងធ្វើបែបនោះ បើមាននរណាម្នាក់ក្នុងសម្រេចនេះ។ បីស្សុព ម្នាក់នេះ-និង-ម្នាក់នេះ-នឹងធ្វើវា ព្រះបិតាបិសុទ្ធ ម្នាក់នេះ-និង-ម្នាក់នេះ។” និងខ្លួនឯងថា

ព្រះនៅក្នុងភាពសាមញ្ញ យើងព្រៃកនឹងភាពសាមញ្ញ។

²⁴⁸ អ្នកដឹង ឬដឹងដីបុដលអ្នកដឹង គាត់កំពុងយកនៅទីនោះនៅថ្ងៃមួយ ហើយគាត់បាននិយាយថា “បាន ត្រង់កំពុងយកនៅកណ្តាលចំណោមអ្នក!” គាត់ប្រាកដឈានសំចាត់ជាតាត់ជាអ្នកនៅមួយ។ គាត់ដឹងថាតាត់ជានរណាបាន។ នោះហើយជាមួលហេតុដែលគាត់អាចធ្វើឱ្យពួកគេព្រៃកប៉ែងប៉ែង។ បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ កំពុងប៉ែង ប៉ែងត្រក់នៅទីមួយ បន្ទុ។ អ្នកជាពាណាន អ្នកស្មាប់បង្ហាប់ថាប្រាយបស់អ្នក។ ហើយប្រសិនបើអ្នកបានធ្វើមួយអារក្រក់ អ្នកយកវា...”

²⁴⁹ “តើយើងត្រូវធ្វើអ្នី? តើយើងគ្រូរួបប៉ែងធ្វើអ្នីនេះបុ? តើយើងគ្រូរួបប៉ែងប៉ែងនេះបុ?”

²⁵⁰ គាត់បាននិយាយថា “គ្រាន់តែបន្ទូលជូចអ្នកធ្វើសូចដង។ បន្ទែទៅ នៅពេលខាងមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងជាចំណួនដំឡើង។ ចូរបន្ទូជាតំវា យើងព្រៃក? ទាបានធ្វើយកកំពើធ្វើអ្នកហើយ។ ហើយ—ហើយអ្នកធ្វើវា។ ហើយអ្នកធ្វើដោយ អ្នកគ្រាន់តែបន្ទូនៅដូចដែលអ្នកត្រូវប៉ែង។ ចូរស្មាប់បង្ហាប់ម្នាក់បស់អ្នក ហើយដូចដែលនៅពីរ។”

“លោកត្រូវ តើយើងត្រូវធ្វើអ្នី?”

²⁵¹ “គ្រាន់តែបន្ទូលជូចដែលអ្នកត្រូវប៉ែង យើងព្រៃក។ ប៉ែងមានម្នាក់នៅកណ្តាលអ្នកដែលអ្នកមិនស្មាលប៉ែង។” គាត់បានដឹងថាអ៉ាងនៃសាបេស់គាត់។ គាត់ដឹងថាតាត់ជាប្រើណែនាំបែកតូលនោះ។ គាត់ដឹងថាថ្រង់នៅទីនោះ។ “មួយដែលនៅកណ្តាលអ្នក! អ្នកមិនយើងព្រៃកដែលនៅពីរទេ។ អ្នកកំពុងកែតាមធ្វើង ហើយអ្នកមិនបានដឹងអ៊ីសោះ។” ដូចដែល ហើយ “មានធ្វើងនឹងកែតាមធ្វើង” គាត់និយាយថា “អ្នកយើងព្រៃក ហើយត្រង់នឹងនៅទីនោះ។ ហើយខ្លួនឯងស្មាលប៉ែង។”

252 ហើយជាបងក្រាយ ថ្វូម្មួយ តាត់បាននិយាយថា “មីលដុះ ទ្រង់នៅទីនោះ! គុនចៀម៉ែនភ្នោះដែលដកអាំពីបាបនៃពិភពលោកចេញ!” បាននិយាយថា “ហើយ ពេលដែលបស់ខ្ញុចប់ហើយគួរនេះ។ ខ្ញុបានណែនាំអ្នកខិស្សាល់ទ្រង់។ ខ្ញុបានបងបុះតែងឯកនេះ។ ខ្ញុត្រូវតាមចេញពិធីការ។ ទ្រង់នឹងទទួលយកពីទីនេះ។”

“សហស្សីក្តីនឹងបើក ភ្នាម យើងឡើង—ពេលដែលនៅក្បែរបងីយ។” បន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក នៅពេល...

253 សូម្បីពើយូរបានបាននិយាយថា “តាត់នឹងទៅ អូ តាត់នឹងរុងឱ្យកំន្លែង លាក់ខ្លួន។ ទ្រង់នឹង—ទ្រង់នឹងចេញក្រសួងសាលីចេញពី—ពីអង្គាម ហើយទ្រង់នឹង ដុកតាមចោល។ ហើយចេងនឹងសម្ងាត់កំរាលបស់ទ្រង់ ហើយកងច័ពលបស់ទ្រង់តី នៅក្នុងដែលបស់ទ្រង់!” បុំនួរពីទ្រង់ជាមីនី? ជាមិត្ត គុចខ្លះ...

254 តែម្បួន៖ ពួកគេបានគុសរាល់ដែលអស់ថា “អូ អូកអីយ៍! ទ្រង់នឹងមានលំពេង យាយដល់មួយម៉ាយលី។ ទ្រង់នឹងក្រាកណយនៅទីនោះនៅថ្ងៃឆ្នូត្តិន ហើយ គ្រាន់តែ... នៅលើពេកសម្បយ ហើយយកឲ្យច្រោនាយករាយកំហែនេះ ហើយចាត់ ថ្ងៃកុងនរក។ បន្ទើមិនបាន៖ យើងឡើងដែលបានទ្រង់ទទួលពួកគេទាំងអស់។” ហេតុមី ពុពោះពួកគេបានផ្សែបច្ចេកទាំងអស់ហើយ។

ឈុំដល់ គុនចៀម៉ែនចូចមួយចេញមកកុងចំណោមពួកគេ សូតបុត និងទន្លេនៃក្នុង ឲ្យជិត្យឲ្យដូនេះ និងជួនេះ និងជួនេះ។

255 សូម្បីពើយូរបានបាននិយាយ។ តែម្បួន៖ សូមមិលទៅយូរបាន ជាបោក តាត់មានប្រសាសន៍ថា “ចូរទៅសូមទ្រង់ដុះ។ ពីពិភពជានៅមែនបុ?” បន្ទាបន្ទន រហូតដល់បោរាងនោះខកខានវា បាននិយាយថា “ពីទ្រង់ជាអង្គមួយ បុពីយើង ត្រូវងារជាមួយម៉ែត់?”

256 តែម្បួន៖ ទ្រង់មិនដែលឡើតាត់នូវស្រីរកាសប្រាប់ពួកសិស្សឡើង នៅក្នុង —នៅក្នុង ម៉ាចាយ១១។ ចូរទៅទូលស្មូទ្រង់ នៅពេលដែលពួកសិស្សរបស់ យូរបាន...

យូរបានបានជាប់គុក។ ដូច្នេះ តាត់គុកបានគេយ៉ែតបៀវងរហូតដល់តាត់... ខ្ញុជើងចាក់ជាគោមបើបាននិយាយថា “អ្នកត្រូវបស់ទ្រង់បានទៅពីលី ឬ ឬ៖ នៅទីនោះ” អូកយើងឡើង។ ទ្រង់អារ៉ា... ទ្រង់បានចុះមកដែនដីដូចហើយ

ត្រង់ធ្លាប់នៅលើអាកាស។ បើនែនទោះពេលដែលទាំងយកបស់គាត់ត្រូវបានបញ្ចប់ គាត់ក៏នឹងចុះមកដែលដីពីព្រៃអង្កេត យើងទេ ពីព្រះបានដាក់នៅក្នុងគុក អ្នកយើងទេ។ គាត់មិនគ្រារប្រើស្មាប់សម្រាប់ពួកគេឡើតហើយ ដូច្នោះគាត់ គ្រាន់តែដាក់នៅទីនោះ។ បើនែនគាត់ហេរបានខ្ពស់ជាងគេដោយទៀត។

²⁵⁷ ខ្ញុំសូមបង្ហាញអីមួយដល់អ្នក។ ព្រះបានប្រើគាត់។ ហើយព្រះយេស៊ូវត្រង់ ត្រូវបានអ្នកយើងទេ ព្រោះថាកីតិ៍ជាតិ—គីតិ៍ជាតិដែលបានបំភៀរដោយទៀតនោះ។ យើងទេ? ត្រង់គី... ដូច្នោះ ត្រង់—ត្រង់បានមានបន្ទូលនៅទីនោះ ត្រង់បានមានបន្ទូលចា... ចា...

តុល្យរវន់៖ ត្រង់មិនដែលផ្តល់ឱ្យគាត់នូវក្រោមពីរបៀបប្រព័ន្ធនៅក្នុង គុកទៀតឱ្យម្រោងមានបន្ទូលចា ៗតុល្យចាំបន្ទីចា ៗខ្ញុំនឹងសរស់អត្ថបទខ្លឹមយេ នៅទីនោះ៖ ហើយអ្នកយកគ្រប់បងកិច្ចហើយបានយុំហានពីរបៀបដើម្បីខ្លួនគាត់ នៅពេលគាត់នៅក្នុងគុក ដីនូសខ្លួន ប្រយោជន៍។” យើងទេ? អត់ទេ ត្រង់មិនដែល និយាយដូច្នោះទេ។

²⁵⁸ ត្រង់មិនបាននិយាយចា “ទីត្រាប់យុំហានចាត់គុរីតិច្ចុំនយកសញ្ញាបត្រ មុនពេលគាត់បេញមក។” យើងទេ? ប្រសិនបើគាត់ធ្វើ គាត់នឹងនៅជាមួយ ពួកគេ ដែលទៀត គាត់នឹងភ្លាយជាម្នកបងិសជ។

យុំហានមានភាពស្មោះត្រង់ ហើយបានស្មំណូរនោះ។

²⁵⁹ ហើយត្រង់មានបន្ទូលចា ៗគ្រាន់តែដែលចាំហុតដល់ការប្រជុំបានបញ្ចប់ ហើយ បន្ទាប់ការទេបង្ហាញយុំហាន ថាគីតិ៍បានអ្នកកើតឡើង នៅគាត់នឹងដីង។ ប្រសិនបើ អ្នកប្រាប់គាត់គីដីដែលកំពុងកើតឡើង អតីដីគាត់នឹងដីង។” យើងទេ? យើងទេ? ឬ “គ្រាន់តែទៅឡើងគាត់... ប្រាប់គាត់។ ប្រាប់គាត់វីតិ៍... គាត់នៅក្នុងគុក ហើយ មិនអាចនៅទីនោះបានទេ។ បើនែន—បើនែនអ្នកបានអង្គយនៅក្នុង ការប្រជុំ ហើយអ្នក បានយើងអីដែលបានកើតឡើង។ សូមអ្នកទៅប្រាប់គាត់ទេ។”

ដូច្នោះ ពួកសិស្ស បាននិយាយចា “លូណារាស់ លោកត្រូ។”

²⁶⁰ ហើយពួកគេទៅលើក្នុំ។ ព្រះយេស៊ូវត្រង់លើច្បែនទេ៖ ចាំម៉ឺន ហុតដល់ពួកគេ ផ្តល់ការតែឡើងលើក្នុំជុក។

²⁶¹ ត្រដែនដាកទៅកាន់ក្រុមដំនុំ ហើយមានបន្ទូលថា “តើអ្នក—បានចេញទៅមីលនរណា នៅសម្រេចយុទ្ធបាន? ” យើងទេ? បានបន្ទូថា “តើអ្នកទៅមីលដី? តើអ្នកបានចេញទៅមីលបុរសដែលមានភាពរបស់គ្មានដើរហើយមានសម្រេកបំពាក់ស្ថាបាត និងរោងឆ្នាំងនិងបានអប់រំ តើមនុស្សប្រឡងនោះប្រើដែលអ្នកបានទៅមីលប៉ុណ្ណោះ? ” បានបន្ទូថា “អត់ទេ តើអ្នកដឹងថាពួកគេជាប្រឡងនៅមីលដីទេ? ពួកគេបើបកុន្មោះ ហើយ តើអ្នកដឹងទេ គេធ្វើការនៅក្នុងរាជវាំង របស់ស្អោច។ ពួកគេគឺ—មិនមែនជាប្រឡងរបស់យុទ្ធបានមាននោះទេ”

²⁶² “មែនហើយ” បាននិយាយថា “អតីន ហេតុអ្នកទៅជាអ្នកទេ? ដើម្បីមីលបុរសម្នាក់ដែលគ្រូបានផ្តល់ពេលកិច្ចិចឱ្យហើយដឹងតាមប៉ាក់ក្នុងអង្គភាព ប្រឹមួយបែបបីនេះ? រដ្ឋាភិបាលមួយគ្រប់... ពេល ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើពួកវេសេសមិនគ្រៀរការគាត់ទេ គាត់នឹងទៅខាងក្រោមព្រះគ្រឿងក? ហើយប្រសិនបើខាងក្រោមគ្រឿងកមិនចែងបានគាត់ទេ គាត់នឹងទៅព្រះវិហារនៃព្រះ នៅក្នុងណាមួយ? តើនោះជាមុនុស្សប្រឡងដែលអ្នកបានទៅមីលបុរាណ ត្រូវប៉ែងជាមួយនឹងដើម្បីគ្រួងណាមួយ? អូ អត់ទេ។ មិនមែនយុទ្ធបានទេ”

²⁶³ ត្រដែនបន្ទូលថា “ចុះតើអ្នកទៅមីលដី? ហេក? ” ត្រដែនបន្ទូលថា “ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកហើយ បីនេះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនូវក្រុងរឿងដែលអ្នកមិនដឹងថា គាត់បើសិរិយាបោរកទៅមីលបុរសដែលគ្រូបានចែងពីក្នុងរាជកម្មនេះ យើងទេ នៅទីនោះ ក្នុងបទគម្ពី ខ្ញុំនឹងចាត់អ្នកនាំសាររបស់ខ្ញុំមកមុនខ្ញុំ ម៉ាទ្ធាតិ៣ យើងទេ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខខ្ញុំ។ ” យើងទេ?

²⁶⁴ ហើយពួកគេមិនយល់។ សូមើតិតិកសិស្សកំមិនយល់ដែរ។ គ្រូហើយ។ អូ ខ្ញុំដើរ! ភាពសាមញ្ញ! ចូរបន្ទាបខ្លួន យើងទេ។ ចុះរកាម...នៅពេលដែលព្រះជាមាស់សន្យាផីមួយដែលជាំយើងទេ វាគំនែក្នុងព្រះនៃព្រោះសំប្រដឹង។

²⁶⁵ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់ចងចាំរឿងនេះជានិច្ច ខ្ញុំចងចាំឱ្យអ្នក...អ្នកចងចាំរឿងនេះក្នុងចិត្ត។ ហើយនៅពេលដែលវាកែតាកែទៅនឹង នោះអ្នករាជផ្លាស់ប្តូរបាន។ អ្នកឈាយនូវព្រោះរកាមហើយការិទាយដូរក្នុងមួយនេះដែលនឹងមកធ្លាក់ចុះ ឆ្លាំនេះ ប្រយកស្របចាប់ស្អោធដាមួយ ហើយការ់វានៅក្នុងដែលរបស់អ្នក ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងការនៃវាតទួរនេះ ហើយមីលថាមានអ្នកមួយ សាមញ្ញណាស់

បានហដ្ឋិតភានេះ។ ហើយខ្ញុចដែរឱ្យញូវក្បាល ដែលអាចចូលគ្រប់ក្នុងទៅ បានព្រះចំនួន ហដ្ឋិតសេដ្ឋកិច្ចបៃស្ថានេះ។ អ្នកនឹងមានវាតានិច្ច។ អ្នកអាចធីនេះប៉ុណ្ណោះ ការធានាលើរឿងនោះ។ អ្នកនឹងមានវាតានិច្ច។ ឱ្យយើងទេ? ស្តីកស្មោះមានជីវិត នៅក្នុងវា ឱ្យយើងទេ។ វាសាមញ្ញណាស់ហើយសុភាព។

²⁶⁶ អ្នកយើងទេ ប្រសិនបើបុរសជាបុរសដែរ មិនអីទេ បុំនួនប្រសិនបើគាត់ជំនួយ ដែលគាត់ អាចឆ្លាយជាសាមញ្ញ ឱ្យយើងទេ។ គាត់នឹងស្មើដែរព្រះ។ បុំនួនប្រសិនបើ គាត់មិនសាមញ្ញទេ គាត់នឹងមិនដែលស្មើដែរព្រះដែរ។ ដូច្នេះអ្នកត្រូវឆ្លាយជាសាមញ្ញ។ តម្លៃវិនេះ ២...

195. នៅក្នុងវិណាត: ២ ៥:៦ ពីនៃណាតាមក្រោះ—ក្រោះ នៅពេលដែល ក្នុងថែមយកក្រាំងចេញពី—ចេញពី...យក សៀវភៅ? ពី—ជាតុកបិសុទ្ធដែលបានលើកឡើងប្រ?

²⁶⁷ អត់ទេ។ វិណាត: ៦...៥:៩ ផ្លូយទៅវិញ។ អត់ទេ។ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ ទាំងនេះមិនមែនពួកបិសុទ្ធទេ។ ពួកគេមាន...ទេដែលមានទាន់បានមាយទារ ត្រពូសម្បត្តិបស់ទេដែរឱ្យយើងទេ។ ឱ្យយើងទេ? នេះមិនមែនជាតុកបិសុទ្ធទេ។ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ពួកគេគឺជាមនុស្សទាស់ទំនិនធសត្វ ហើយពួកគេក្រោះ។

²⁶⁸ ចូរអានវា ដូច្នេះមនុស្សនោះ...ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុនីងព្យាយាម...ខ្ញុមានប្រហែលពាក់កណ្តាលបន្លំមានថែរកនាទីនេះ ហើយខ្ញុតិតចាត់ខ្ញុអាចធ្វើយពួកគេ នៅក្នុងពីរបីនាទី។ សូមមើល។ វិណាត: ៥:៦ ។ តម្លៃសូមរាលបន្ទិចជាមុន។ អញ្ញីង មនុស្ស តម្លៃវិនេះ: តីស្មោះក្រោះបីនឹងហើយ គេចង់ដឹង។ មើលចុះ។

ឯុទ្ធបានយកក្រាំងទៅហើយ—នោះគូមានជីវិតទាំង៨ និងពួក ចាស់ទីមួយនាក់ កំទំលាក់ខ្លួនក្រាបច្ចោះនៅមុខក្នុងថែម ទាំងការ់ សុីវិនិកនៃមាស ដែលពេញដោយគ្រីមក្រុមបុរីឃុំខ្លួន ឬ គ្រីមក្រុមបុរី នោះជាសេចក្តីអិស្សនរបស់ពួកបិសុទ្ធ។

ពួកទាំងនោះកំក្រោះទៅនុកទី(ឱ្យយើងទេ ឱ្យយើងទេ)ថា ទេដែរឱ្យនឹង យកក្រាំងនេះ: ហើយនិងបកគ្រាជី (ឱ្យយើងទេ)...ជីវិតទេដែរឱ្យគេ ធ្វើគឺ ហើយទេដែរឱ្យគេ: យើងកល់ត្រា...

កំ...តាំងយើងកល់ត្រាលើកឡើងជានគរ ហើយជាតុកសង្ឃ...

²⁶⁹ នោះគឺជាគ្រមស្ថានសូត្រ មិនទាន់បានប្រាសេហ៍នៅឡើយ។ មិនអីទៅតុល្យវិនេះ។

បងប្បុសប្រាណាបាកំ មើទាំងអស់...

តម្លៃវិនេះគ្រាន់តែចាំមួយថ្ងៃត្រូវ ស្ថានចាម៉ែច...អត់ទោសខ្សោខ្ញុំ។

បងប្បុសប្រាណាបាកំ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកកោតខ្សាចព្រះទាំងអស់ (បាន) អ្នកកោតខ្សាចព្រះទទួលការបើកឡើង ធើអីលើយើង...និងមួយសែនឹងមកពីណា?

²⁷⁰ មានអ្វីមួយខុស។ មានអ្វីមួយខុស។ មានពេរាទាំងអស់។ នៅទីនោះ—មានអ្វីមួយបានកើតឡើង។ យើងព្យាយេ? មានអ្វីមួយខុសកន្លែងណាមួយ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាអាមេរិកចិនអីទេប្រើ? [ក្រោមដំនុំនិយាយថា “ភាគម៉ែន។”—អីដ៏។] គ្នានៅ...អត់មានដំនឹបគ្នានីតូះ?:?

[បងប្បុសម្នាក់ក្នុងក្រោមដំនុំនិយាយថា “សូមអានខទី ៩ នោះអូដឡៀត នៅក្នុងវិវណៈ: ៥៦”] គោះមិនវិវណៈ...ពេរានៅវិវណៈ បងប្បុស? [៥៦] ៥៦ [៥៦]

អូ មានសំណុរាលិ អូ សំណុរាលិដល់ខ្ញុំខើបពេកឡើយ។ តម្លៃសូមមិនលើ “អ្នក...” កន្លែងគ្រប់បីនឹងហើយ:

លូ:បានយក... ក្រាំងទេវហើយ នោះត្រូមានជីវិតទាំង៤ និងពួកចាស់ទុំបិចទនាក់ កំទែកកំទូនក្រាបច្ចោះនៅមុខក្នុងផ្សេះ ទាំងការសំរួល និងការមាស ដែលពេញដោយគ្រឿងក្រអូបង្កើងខ្លួន ឯក្រឿងក្រអូបនោះជាសេចក្តីអធិស្ថានបែស់ពួកបិសុទ្ធបានយកបាន...

ពួកទាំងនោះកំប្រើងទំនុកៗត្រូវឱ្យបាន ព្រមទាំងពួកនឹងយកក្រាំងនេះ: ហើយនិងបកត្រាងេ: ជីវិតទេវដែល... ត្រូវរតែធ្វើគឺត្រូវ ហើយ...

វានៅទីនេះ! វានៅទីនេះ! ខ្ញុំខ្សែបើឱ្យឲ្យនោះ។ យើងព្យាយេ?

...ទ្រង់បានលោក: យើងកាល់ត្រា ដោយព្រះលោកបិតទ្រង់... ចេញពីគ្រប់ទាំងពួកមួនស្តី...

²⁷¹ គ្រូវហើយ។ តម្លៃវិនេះ: តើអ្នកគិតយ៉ាងណាបំពេះរឿងនោះ? អូ ប្រសិនបើត្រូមានរបស់ព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធមិននៅទីនេះ: តើជាអី? ទ្រង់និងមិនអនុញ្ញាតឱ្យ... យើងព្យាយេ ខ្ញុំបានអានពេកដូចកិចដូចស្រី... យើងព្យាយេ វា—វាគ្រាន់ពេកការ

និយាយ...ប្រអើមួយបានសរសេរទៅទីនេះ៖ ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាមផ្តើមភាគតែ ដោយ សម្រួលមែននាថ្មីការនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកយើងព្យារចេងបញ្ចប់ខ្ញុំនៅលើនោះ? សូម ធ្វាយសិរីណូ! យើងព្យាខេ ខ្ញុំមិនបានអារ៉ាដូកដៃដែលទៅទីនោះ។ យើងព្យាខេ ខ្ញុំបាន មកដល់ទីនេះ៖ “ហើយ...” មែននៅទីនេះ៖ “ហើយពួកគេ—ហើយពួកគេបានពេះង បទថ្មី៖” ហើយខ្ញុំបានឈប់ យើងព្យាខេ។ ប៉ុន្តែ សូមមែននៅទីនេះ៖ “បទចម្លៀងដែល ពួកគេពេះងដោយពេលថា ព្យេងបានលោប់យើងពីគ្រប់ពុជសាសន៍ ភាសា និង ប្រជាធាទី។” ប្រាកដហើយ គីពួកគេ។ ខ្ញុំឱ្យឈប់! អូ ខ្ញុំឱ្យឈប់! អូ ខ្ញុំឱ្យឈប់! យើងព្យាប់? ហើយដោយវិធីនេះ៖ មានសំណូរមួយដែលនៅទីនេះ៖ ជនដោរ។

196. **ពើអ្នកអាច (គ្រប់គ្រងអ្នកដែលបានផ្តល់ឱ្យ...? មែនហើយ
គ្រប់គ្រងអ្នកមាន “សម្បៀកបំពាក់ស” នៃវិវាទ៖ ៦:១១ ជាមួយ “អ្នកដែល
ពាកអារ៉ាបស់ខ្លួនគួងយោមបែស់ក្នុងពេះម?”។**

272 តើឡើងនេះសូមមែន វិវាទ៖ ៦១ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចប្រព្យាប់ប្រព្យាល់ បែងដឹង នេះទេ មិត្តឱ្យឈប់ នៅទីនេះ៖ មែន ព្រោះវានឹង...ខ្ញុំនឹងដើរអ្នកមួយខ្ពស់។ តើឡើងនេះ៖ ព្យេងមិនចង់—ព្យេងមិនចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើដូចខ្លោះទេ។ នោះជាការពិត ដូចេះ៖ ជួយខ្ញុំដឹង។ ព្រោះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធនៃព្រោះដឹងថានោះជាសេចក្តីពិត។ យើងព្យាខេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែ...មាន អ្នកមួយគ្រាន់តែ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនការពិត...ខ្ញុំកំពុងសម្រួលដែល នាថ្មីការ យើងដែល មួយសាមសិប ហើយខ្ញុំបានគិតគាំទៅ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនប្រព្យាប់តុឡើនេះ៖ ខ្ញុំនឹងមិន អាចដើរអ្នកមួយសាមសិប អ្នកមួយដែលបានគិតគាំទៅ។ ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាមដើរអ្នកដើរ វាតែ ដោយសារតែខ្ញុំ...បិត្តបស់ខ្ញុំគឺអរីង...ខ្ញុំមិនអាច...។

273 អ្នកចាំទៅថា អ្នកគ្រាន់តែព្រោះយល់តើឡើងនេះ៖ ខ្ញុំជា—ខ្ញុំជា មនុស្ស យើងព្យាខេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននៅទីនោះអសរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ របស់ខ្ញុំ...ហើយខ្ញុំមានអ្នកមួយ នៅក្រោមឈប់នេះ៖ ខ្ញុំព្យូរស្មើករពីព្រោះ។

274 ប៉ុន្តែ ព្យេងបានប្រាប់ថា ខ្ញុំនឹងមិនគូរធ្វើកំហុសនោះទេ ពួកគេបានហៅខ្ញុំ ត្រឡប់ទៅអាណាពខត្តមិនដែលនៅសល់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ...វាក្រាន់តែមានអាមូណិថា ជួមានអ្នកមួយបានរៀលមកលើខ្ញុំនៅទីនោះ៖ ហើយនិយាយថា “ត្រឡប់ទៅវិញ្ញារី? យើងម៉ែច? ឈប់តើឡើងនេះ៖ ហើយចាប់ធ្វើម អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈប់? ប៉ុន្តែគី—គីវាដីអី? តើខ្ញុំបានធ្វើអី?”

ខ្ញុំបានគិតគាំទៅ “ត្រឡប់ទៅវិញ្ញារី? យើងម៉ែច? ឈប់តើឡើងនេះ៖ ហើយចាប់ធ្វើម អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈប់? ប៉ុន្តែគី—គីវាដីអី? តើខ្ញុំបានធ្វើអី?”

ហើយគ្រាន់តើខ្ញុំចាប់ផ្តើមបាយជាល័យបំណុចនោះ មានអ្នកខ្សែនិយាយថា
“សូមអាន ខត្តីរម្មដៃឡើត” ហើយខ្ញុំបានអានវាប៉ែង ហើយនៅថ្ងៃនោះ នៅ
ខាងក្រោម សំណុទ្ធនាទីនោះ យើងទូទៅ នឹងឈាម៖៦។

²⁷⁵ យើងទេ ខ្ញុំបានអាណាពាលើកដំបូង។ វាស្ថាប់ទៅផ្ទួចជា វា ជាលើកទីម្មោយ យើងទេ “ហើយពួកគោរព្រៀងបទនី។”

បុំន្លែចុះនៅទីនេះ មិនចាប់ជាអ្វី? បន្ទបឆ្នាប់ ចុះមកក្រាម “បានណែន
យើង” ត្រាកដណាស់ ភកីជាកួនក្រម័ ដែលជាតុកបិសិសុខដែលបានបើកឡើង។
“ឡើអូក...?” ហើយនៅទីនេះ ត្រាកដណាស់—កួនថ្វីម៉ាន់ក្រាំងនៅក្នុងដៃទ្រង់។
ត្រង់បានចាកចេញពីបណ្តុះដុះព្រះគុណនៃការសម្របសម្បូល។ យើងទេ? អូក
យើងចាកចេញពីក្រោមវិញ្ញាណបិសិសុខមើលាក់ដោយរបៀបណា? ពីតិបើយ ព្រោះនោះជាបុំ
យើងគេមួយ ខ្ញុំបាននិយាយនៅយប់មុន។

²⁷⁶ នៅពេលដែលត្រូវដាននិយាយជាមួយខ្លួនគ្នាបន្ទប់ ហើយខ្ញុំដានចុះ
មកទីនេះ ហើយដានអធិបញ្ជាយដល់អ្នកភាគលំត្តា ថា “ពេលដែលកុងពេះមាន
ចាកចេញពីកំណែងនោះ” អី ខ្ញុំដឹងយើ តុលាភនេះខ្ញុំដឹងថាយើដឹងត្រាន់តែមិន
អភិបទ។ យើពួរទៅ “កុងពេះមានចាកចេញពីបង្គងព្រៃងដែលហើយចេញមក” យើពួរ
ទៅ ដឹងខ្ញុំដានក្រោកក្នុងនោះនៅពេលដែលដែលត្រូវដាននិយាយជាមានវត្ថុមាន ពន្លឹះនោះ តីជាព្យាបៈគ្រឿសុំ
នៅពេលដែលត្រូវដាននិយាយជាមានវត្ថុមាន បានប្រាប់វា នៅពេលដែលកុងពេះមានចាកចេញពី
បន្ទុំដូចជាអ្នកសម្របសម្រួល ត្រូវដាននោះទីនេះ ហើយថ្វោរសលោះសម្រាប់
ក្រោមជីវិតជានាបាប់។

²⁷⁷ ការរួចរាល់សេដៈបន្ទាប់ត្រូវបានបើក គឺសម្រាប់ជនជាតិយុជា របៀបនាក់មួយសែនបុនមីនុបុននាន់នាក់។ តើវាគ្មេះ? ដោយសារឡើងបានសន្យាចាថ្នូរដឹងការបំផើមួយៗទាល់ អកដឹងហើយ។

278 តុល្យវេនេះ នៅទីនេះ តុល្យវេនេះ ប្រជាបញ្ជីក កូនចៀងម៉ោង ហើយបន្ទាប់មកថ្ងៃនេះ
ការប្រាសិលោះត្រូវបានបញ្ចប់។ ហើយអ្នីទាំងអស់ដែលនឹងត្រូវប្រាសិលោះ ត្រូវ
បានប្រាសិលោះដូចហើយហើយដាក់នៅលើក្រោង ហើយប្រជាបញ្ជីកបីកក្រោងនៅ
ទីនេះទេ តួរហើយ!

²⁷⁹ ດີ ມາດຸດາ ໄກສະໝັກ ເພື່ອ! ແມ່ນ ໄກສະໝັກ ເພື່ອ? ອັດໆເຫັນວ່າ ພູມກົບແຫຼ່ງໂຮ້ຜົນພະນັກງານ
ໄດ້ແລ້ວ ສະຫຼຸບຕົວກົດໆ ເປັນ ເປັນ

តម្លៃនេះ គើងអាចធ្វើយចំពោះ “អារសដែលបានផ្តល់ទៀត” បានទេ នៅក្នុង វិវាទា៖ ៦:១៩...

²⁸⁰ តម្លៃនេះសូមមើល ៦:១៩។ មិនអីទេ។ តើយើងកំពុងនៅឯណាតម្លៃនេះ៖? “អារធាយស” មែនហើយ នោះហើយជាបានផ្តល់ទៀត។ ការឆ្លង នៅក្រោមអាសន់។ ជន—ជាតិ យុជា នៅថ្ងៃនេះពេលនោះ “គេបានឲ្យអារស”។

... ជាមួយ “អស់អ្នកដែលបាកសម្បៀរកបំបាក់របស់ខ្លួនក្នុងព្រះលាបិតនៃ ក្នុងថ្ងៃ” នៃវិវាទា៖ ៧:៩?

²⁸¹ អត់ទេ។ តម្លៃនេះ វាជុសត្រា ប្រាកដដែនហើយ។ ពីព្រោះ សូមមើល នៅថ្ងៃនេះ យើងកែមើលនៅថ្ងៃនេះ៖ ថា “ចាំងនេះក្បែរបានផ្តល់អារក្រាមជាសិរី” នៅថ្ងៃនេះនៅក្នុង ពេលវេលានេះ៖ “ក្បែរគេត្រូវបានផ្តល់អារធាយពណ៌ស” ដោយខ្លួនឯង ដោយ ព្រះគុណ។ ហើយទាំងនេះថ្ងៃនេះ៖ “បានបាកសម្បៀរកបំបាក់របស់ក្បែរគេនៅក្នុង ឈាមនៃក្នុងថ្ងៃ” ហើយនៅក្នុងវិវាទា៖ នៅថ្ងៃនេះ៖ នេះគឺជា “ហូងមនុស្សដើរបីនេះ ដែលមកដល់នៅថ្ងៃពេលនោះព្រមទាំង គ្រប់ពួជសាសន៍ គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ជាតិសាសន៍។” ហើយទាំងនេះគឺជាអ្នកយើងបានដោយជាតិយុជា។ ដូច្នេះ តម្លៃនេះ គឺ ត្រូវហើយ តម្លៃនេះ។

197. បងប្រុសប្រាកាណហាំ ប្រសិនបើអ្នកគោរពខ្លាច្រោះចាំងអស់ក្បែរបានយក ឡើងទៅរៀប់ គើងលើយ៉ានីងមួយសេមកពីណារោះ? គើងគេជាចនុជាតិយុជា? ប្រុងលើយ៉ា ដែលបានប្រទានមកយើងនឹងនៅជាមួយ—ក្បារគោះ?

²⁸² អត់។ ទេ—សាសន៍ដៃទៀតដែលនឹងក្បែរបានចាក់ប្រួងកាំងដោយវិញ្ញាណនេះ និងហេកសាសន៍ដៃទៀត នឹងក្បែរដែកបេញ។ ពីព្រោះ ដែលអ្នកយើង ក្រោមជំនួយ ទាំងមូល ចាំងអស់ ក្បែរបានលើកឡើង។ ហើយហេកទាំងពីរនេះ នៃ—នៃជំពូក ទី១១ តីនាំយកចុះ។ ហើយថ្ងៃនេះព្រមទាំងក្បែរបានបញ្ចប់ជាមួយនឹងសាសន៍ដៃទៀត ហើយក្បែរបានបញ្ចប់ទៅដួងជាតិយុជា។ អត់ទេ វាមិនមែនជាមនុស្សតម្លៃយើងទេ។ តម្លៃនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំតិតជាប្រាកដ។ តម្លៃសូមចាំបាច់ ទាំងនេះក្រាន់តែជាបំណែក៖ ដើង របស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ។

តារាងមើលចាន់ដាមី ដែលបាននិយាយនៅថ្ងៃនេះ៖ សំណុះ “តីស្រុំសារី និងស្រោះ...?” អូ “តី...?” ស្រុំ-សា-លី។ អត់ទេ ខ្ញុំគិតថា—វាមាននីយចាំបាច់ “តី...?” វាមិនមាន “អី” នៅថ្ងៃនោះទេ។ គ្រាន់តែនិយាយចាំបាច់៖

198. តើនិងស្រាប្បីសាតី និងស្រា តើជាស្តី...នៃ និណុណ៍ ៦:៦?

សូមមើលថាគើតជាស្តី នៅពេលដែលខ្ញុចំបោះមកទីនេះតែឡាន៖ នៅទីនេះ។

ក្រឡុខ្ញុសំឡេងទៅកណ្តាលបញ្ហាមានដឹកជញ្ជូន ពេលដែឡាន អង្គរ ក្រុងសាតីទាំងនាយិ ផ្លូវការកំណត់ អ្នកសំមួយ ហើយអង្គរក្រុងឱកាទានាយិ ផ្លូវការកំណត់ តែកំពុងប្រុង និងស្រាគំណែងបាយជូន...ឡើយ។

283 ខ្ញុតិតចាកមាននៃយោចា “ស្តីសាតីនិងស្រាប្បី” នោះគឺមួយ ឡាមួយឡើត។

ធ្វើយោឡើពី តើជានិមិត្តសញ្ញាមួយ ស្រាគំណែងយកនៅក្នុបកប្បប្បុម នៃនិណុណ៍ ក្នុងចុសទី ១១:៤៥?

284 “តើស្រា—ក្រុណា...?” អត់ទៅ មួយក្នុងចំណោមពួកគេតើជានិមិត្តសញ្ញាភាសាថ្មាន យើងទៅទៅ ហើយមួយឡើតិតិជាការពិត—តិតិជាការបើកសំមួងនៃ ព្រះបន្ទូល។

199. តើការចារមូលហេតុដែលមនុស្សជាព្រឹនឈើ ដោយសារតាមឯកចាន ទទួលប្រកាយបស់ព្រះអម្ចាស់ប្រុ? (ត្រូវហើយ!)

... បើនូវកម្មវិនេះក្រុណាបង្ហាញដោយការបើកត្រាទីប្រាំមួយប្រុ?

285 តុឡាន៖ ចូរយើងមើល។ ឱ្យខ្ញុមើលថាគើតខ្ញុការចែលបំពីការតុឡាន៖ វា មិនមែនជាអ្នកទេ វាតិជាទុខ។ អ្នកមិនបាន...អ្នកសរសេរភាគព្រឹនត្រូវហើយ វាគ្រាន់តែ ជាទុបីណ្ឌាបាន៖

ការចារមូលហេតុដែលមនុស្សជាព្រឹនឈើ ដោយសារតាមឯកចាន យល់ពីប្រកាយបស់ព្រះអម្ចាស់? (នោះជាសញ្ញាស្អាត ចុងបញ្ហា នោះ។)

286 មែនហើយ បទគម្លើកំចងចា “មនុស្សជាព្រឹនឈើ ហើយទន់ខ្សោយ គុងចំណោម អ្នកលែក ដោយសារតាមការទទួលពីព្រះកាយបស់ព្រះអម្ចាស់” នោះពិតជាប្រើប្រាស់ ពីព្រោះ យើងទៅ ប្រកាយបស់ព្រះអម្ចាស់តិតិ គុនក្រម្បា ហើយពួកគេជាព្រឹនបានទទួលបំយកពួកគេមិនទៅជាមួយវាទេ។ វាគារពិត។ យើងទៅ គេមិនដឹងប្រព័ន្ធដឹងយ៉ាងម៉ែប៉ា សំនៅត្រប់ ប្រព័ន្ធនេះជីត ហើយទទួលយកការក្រុម្ភាស់និងផ្លូវ។ នោះហើយជាការមិន ព្រើមត្រូវ។ យើងទៅ? នៅពេលដែលមនុស្សទទួលយកការប្រកប្បប្បុម ហើយ

នៅតែកុហក ហើយណូច និងដីកស្រាត ហើយនោះ—នោះហើយជា—នោះជាបីដៃដី
គួរឱ្យកិច្ចខ្មៅទៅ អូកមិនគួរឱ្យដឹងទេ យើងទេ?

...បីនំនៅទូរវនេះក្រោបានបង្ហាញដោយការបើកត្រាឌីប្រាំមួយបូ?

²⁸⁷ “ការបើកត្រាឌីប្រាំមួយ” គោះម៉ឺនតែទូរវនេះ។ អត់ទេ។ តុល្យវនេះ អូករកយើងទៅ ត្រាឌីប្រាំមួយបើកនៅទីនេះ គឺសម្រាប់ជនជាតិយុជាតាមយើងទេ ក្រោមជំនុំ—គឺទៅបាត់ហើយ។ នេះគឺជាត្រាគុកុដ្ឋាន ដូចដែលវានឹងមិនជួចជាទេ។ អត់ទេ។ អត់ទេ។ រាយធមិនមែនទេ។

²⁸⁸ មួយកុងចំណោមពួកគេគឺជាស្រាគានេរិញ្ញាណាព នោះគឺជាការបើកសំណើដី នៃព្រះបន្ទូល បន្ទាប់មក—អូកដើរក្រោបានជំរុញដោយការបើកសំឡួងបស់ព្រះបន្ទូល។ ហើយមួយនៅតីជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះរាបាបិតបស់ព្រះយេស៊ីវ ដែលក្រោបានយក នៅក្នុងបស់ព្រះអម្ចាស់។ តុល្យវនេះ នោះជាការយលបងីនឹងដីណូបំផុតបស់ខ្លួនអំពីរាយ។

200. តើអូកដែលមិនក្រោបានកំណត់ទុកជាមុនទូលាយក្រោមម្នាក់ទេ?

ប្រសិនបើពួកគេធ្វើ តើពួកគេនឹងធ្លាក់ចុះទេ?

មិនមែនពួកអូកដែលក្រោបានកំណត់ទុកជាមុន។ អត់ទេ យើងទេ ពួកគេមិនអាចទេ។

201. តើបទគីឡូនិលានដែលបង្ហាញថា...សាសនាកាតូលិកនោះនឹងបារោក ជនជាតិយុជា ដើម្បីទូលាទានទេព្យសម្បត្តិបស់ខ្លួន?

²⁸⁹ តុល្យវនេះ: “តើវានិយាយនៅឯណាប័ណ្ណ—ថា—ថាសាត្រនឹងបារោកដើម្បី ទេព្យសម្បត្តិ? រាយធមិននិយាយនោះទេ។ បីនំនៅយើងសន្លួគថារាយ...តុល្យវនេះ នៅយំមុន អូកចាំទេ។ អូកអាចម៉ឺនការសែកឆ្លោងយកចិត្តទុកជាតិ។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយថា នោះជាអ្នកដែលពួកគេនឹងធ្វើនោះទេ ខ្ញុំបាននិយាយថា...យើងទេ កាតូលិកគឺជាក្រោមដែលមានជានគំបំផុតនៅលើពិភពលោក។ ត្រាននរណាម្នាក់ ដូចពួកគេទេ។ ហើយម្នាក់ដែលពួកគេមិនមាន គឺជនជាតិយុជាមាន។

²⁹⁰ នោះហើយជាកន្លែងដែលសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រទេសនេះតុល្យវនេះ... យើងតុល្យវនេះ កំពុងរស់នៅលើប្រាក់ពន្ល យោងតាម តួន្យេតួន្យេ ដែលមិនបានបង់ពន្ល (នោះវាមក ភាមពីរកសិនគោលខិស្ស) ដែលនឹងក្រោរបង់កុងរយៈពេលសែសិបឆ្លាំចាប់ពីថ្ងៃនេះ។

នោះគឺជាដឹកដែលយើងកំពុងចំណាយតែទូរវនេះ។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងត្រឡប់មក ដូលកំណត់ចំណាំ យើងឡើទេ ហើយពួនដែលនឹងត្រូវបង់ក្នុងរយៈពេលសែសិបឆ្លាត់ប៉ែពីពេលនេះគេទៅ។ ប្រជាពាតិបាក់បែក។ នាងប្រាកល់ហើយ។

²⁹¹ ឥឡូវនេះ ការស្មើដែលជាប្រើប្រាស់សមហ៍កុសមជល់តែមួយគត់ដែលគាត់ឆ្លាប់ដើម្បីគឺនៅពេលដែលគាត់បានក្រុងបន្ទីបិយបណ្តុះហើយបានបង់បិទក្រជាស្រាក់មូលហត្ថបំណុល និងបានដឹកចញ្ញកវា និង—និងធ្វាស់បុរុយិយបំណុល។ នោះជាប្រើប្រាស់តែមួយគត់ដែលគាត់អាចធ្វើបាន។

ហើយមានរឿងតែមួយគត់ដែលនេះសែសិប់ស្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិកនេះ ដើម្បីធ្វើ។ ឥឡូវនេះ ចាំបាច់នេះគឺជាតុ វិញ្ញាម្រាណាលហំ យើងឡើទេ និយាយ។ នេះជាតិតិរបស់ខ្ញុំ។ រាជា ក្រាស់តែសន្តុតដោយគ្រាន់តែមិនទៅការនៅក្នុងទស្សន៍ ផ្សេងៗជាតិ ដែលអាចមានចម្លាយមួយលាងនៅយ៉ាយ៉ែ។ ខ្ញុំធ្វើថានេះទៅនោះ បុយ នោះ... “ការស្មើបាន” ឬ “ការស្មើរបស់គេ” នៅពីភាពក្នុងការកំណត់អស់។ ហើយខ្ញុំធ្វើលើឯធម៌នោះ នៅទីនោះ និងចាប់ផ្តើមរបៀប។

²⁹² ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារកាតុលិកកាលពីមុននោះទៅនោះ ពីការគិតតែងស្រាប់ខ្លាស់ និងអើងដូច្នេះ គ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បូតិបីដែលដី។ អូកចាំទេ ព្រះគម្ពុជាបានចែងចាំ “នាងជាអ្នកមាន” និងរបៀបដែលនាងមាន។ ហើយសូមចាំបាច់ មិនត្រឹមតែនោះទេ ប្រជាពាតិមួយបុរុណាបានទេ។ នាងជាអ្នកមាននៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ដែលនៅក្រោមបានសុទ្ធតែ នាងមានចែងចាំទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដែលរកគេមិនមានតី ផ្សេងៗដោយជំនាញជាតិយុជ្ជ។

²⁹³ ឥឡូវនេះ ហើយអ្នកចាំបាច់ គាត់បានទទួលប្រាក់នៅពេលដែលយ៉ាកុបត្រឡប់មកវិញ (យប់មិញ្ញយើងរកយិញ្ញ) ហើយភ្លាយជាអីស្សាមេល។ គាត់ពីតិដាទាលិបុយម៉ែន។ បីនេះ លួយបែលគាត់នឹងមិនទិញអើងទាំងអស់ទីតាំងបាន យើងឡើទេ ឬសារៈ។ ឬសារៈ ក៏មានវាដីរោះ យើងឡើទេ ទាំងប្រជាធិបាល និងមួយ... យើងឡើទេ វាក្នុងចំណេះតែខ្លះ។

²⁹⁴ ឥឡូវនេះមិនទៅនោះទេ ខ្ញុំបាននិយាយចាំបាច់ រួចរាល់ប្រែបែលជាចង់បង្កើបង្កើមត្រូវ លើឯធម៌នុយ និង—និងអំណាច់បង្កើបង្កើមយកអំណាច់បង្កើមសែសិប់សាសន៍យុជ្ជ និងលួយបែលជាមិនជូនបែងចែង។ នោះប្រែបែលជាមិនជូនបែងចែងទេ យើងឡើទេ

ខ្ញុំដឹងថាពួកគេនឹងបំបែករា បើនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងពីមូលហោតុអូទេ ព្រាតវាមិនត្រូវបានគេបង្ហាញចំពោះខ្ញុំអំពីអ្នកដែលពួកគេនឹងធ្វើ។

²⁹⁵ បុំន្តែមិនមេទៅ តុល្យវានេប្រសិនបើថ្ងៃនេះ តុល្យវានេនឹងមានអូប្រសិនបើថ្ងៃនេះ ជាបុរីដែលយើង អាចធ្វើបានចានីដើម្បី ប្រសិនបើយើងកំពុងគុណឡើង (ប្រសិនបើសេចក្តីផ្តើមការណ៍នេះគឺត្រីមុញ្ញ) ចេញពីឱ្យបិយប័ណ្ណ ចេញពីប្រាក់ពន្លឺសេសិបឆ្លាំប៉ែពីពេលនេះទៅទំនាក់ទំនាក់។ អូកយើងទេ មាសរបស់យើងគឺយើងបានចំណាយការអស់ហើយ។ យើងបាក់បំការ យើងមិនមានលួយណាមួយទេ ទៅយើងបាក់បំការ ហើយយើងត្រាន់ពេស់នៅតីកែវិលូហ្សាខោះពីអគ្គិភាគល។

²⁹⁷ មេគ្រិស្ស កំពុងដែលបាត់បង់កេត្តិយោះបស់ពួកគោ។ បានឯកស្ម័គ្រុនរស់នៅ
ថាលក្ខណ៍យោះបស់ពួកគោ។ ហើយពេនទីកុស្សកំពុងរស់នៅក្រោពីភាពដែលជា
គោ។ “សូមបើកភាពផ្ទើដៃព្រះ! គំងពីយុរាយាណាសំមកហើយ នៅពេលដែលពួក
បិសុទ្ធស្មាប់កំគុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយរបៀបដែលពួកគោ...ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើការ
នៅក្នុងប្រជាធិបតេយ្យ” នោះហើយ ជាបីដៃអតិថិជន។ “យើងពេលនេះជាហើយ
បងប្រុស។” អីខ្ញុំដើរ! យើងពីចេន? កេត្តិយោះពីមុន!

²⁹⁸ ប្រធានាតិនេះកំពុងស់នៅ—ស់នៅក្រោមកែវិណ្ឌូវនេះអតិថតកាលនៃអ្នរដែលជួយតាមាន យើងទេ ហើយនោះជាបោកដឹងជំលាយឱ្យដឹងគិតចាប់យើងនឹងបានសង្គ្រោះ។ ព្រះមិនដឹងគោរពអ្នរស្រាតអេលលើអ្នរដឹងជំលាយពួកគេផ្ទាប់ជាអ្នរដឹងជំលាយពួកគេផ្ទាប់ដើម្បីកាលនោះទៀតយើ! សូមចំណាំ។

²⁹⁹ បុំន្ទូតទ្វាក់នេះ នេះជាអ្នកដែលខ្ចិត អ្នកដែលខ្ចិតគឺតានីងកើតឡើង។ តទ្ធក់នេះ វាប្រែហោលជាមួយដូច្នោះទេ ខ្ញុំដៃថាគាលពេលនឹងមកដល់នៅពេលដែលយើងបង្កើតឱ្យមានបញ្ហា។ កើយនៅពេលដែលវានីងភាពយកជាបញ្ហា នៅពេលយើងដឹងថាស្ថាប់ខ្លួនខ្លួន រឿងបណ្តុ...តើនីងមានអ្នកកើតឡើងដល់ប្រើប្រាស់ មួយស៊ី? តើមានអ្នកកើតឡើងបំពេះ—ក្រោមហុតសាស្ត្រី? តើមានអ្នកកើតឡើងបំពេះដែកខស្សាបកម្ម? តើវានីងមានអ្នកកើតឡើងដល់ពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់? តើនោះនឹង

ទៅជាយ៉ាងណារា? វានឹងបំបែកពួកគេ។ ពួកគេនឹងបំបែកបាត់។ បើនេះ ប្រសិនបី “យើងអាចខ្សោយនោះបានទេ” យើងបានដឹងថាគាត់ត្បាតប៉ុណ្ណារា?

³⁰⁰ បន្ទាប់មក ប្រជាពាកិលកំបែកពួកគេកាន់ក្រុមដំនាំ។ ហើយបន្ទាប់មកក្រុមដំនាំ និងធ្វើត្រូវបានរួមត្រូវដោយខ្លួនទៅតែ ហើយនៅទីនោះនាងបានមក។ យើងបានដឹងហើយ។ សូមកត់សម្ងាត់។ បីដឹងហើយ។ តុល្យវិនេះ នៅក្នុងនេះ៖

202. ប្រសិនបើមនុស្សមាត្រាកំនៅក្នុងអង្គភាពសមាគមដោយរដ្ឋាភិបាលបស់យើង និងអាចនិយាយប្រសិទ្ធពាណាមចិត្តរបស់ខ្លួន ប្រនោត្តិពិត្រី-ចុងក្រាយ បង្គស់ តើតាត់នឹងក្រុវបានគេហេតាតា “សីពិស្តា” ប្រឡេ?

³⁰¹ គោរះមីល។ “បើមានម្នាក់ក្នុងអង្គភាពសមាគម...?” មែនហើយ យើងបាន អង្គភាពសមាគម អង្គភាព—វាក្រុវបានផ្តល់សិទ្ធិដោយ រដ្ឋាភិបាលខ្សោយ។ យើងបាន វាមិនមានអ្នកពាក់ព័ន្ធដាមួយចិត្តគាត់ទេ។ យើងបាន? តុល្យវិនេះ ប្រសិនបី គាត់ជាអ្នកដើរពិត្រការដែលបានដោយខ្លួនពីព្រះវិញ្ញាបាលនៃព្រះ ពេលខ្លះពេលបុ ធ្លើរៀបគាត់នឹងក្រុវពិត្រ។ យើងបាន? វាមិនអាចសាមញ្ញហើយបន្ទាប់មក គាត់មិនបានយើងបានរៀបទេ។

³⁰² តុល្យវិនេះ៖ ខ្ញុំចង់ខ្សោម្យក...យើងបាន ចង់ខ្សោម្យកចង់បំផីដឹងនេះ៖ មិត្តឱ្យយោ ព្រះ—ព្រះមិនដែលធ្វើវាប្រមាននៅពេលណាមួយដួចបំផលខ្លួនអាចចង់ចាំនាន យើងបាន បុំនែវី...

³⁰³ មីល ព្រះយេស៊ូវគិតា—គិតាគត្តិនីវេនវាកទាំងអស់ ព្រះទេដឹងគិតាផ្លែង ឬម៉ាញ ឲ្យលបានបង្កើតជាសាប់លោមារា តុល្យវិនេះ៖ សូមក្រោមឱ្យមីលព្រះ—ព្រះ យេស៊ូវ វា តើនៅពេលណារា...តើអ្នកដឹងទេថា នៅពេលណាដែលបានបង្កើតឡើងមកលើដែនដី តាមខ្លឹមស្តាន គិតមួយភាគដប់នៃដែនដីបានដឹងចារ៉ែដឹងនៅទីនេះ៖?

តើអ្នកដឹងទេថាគិត្តិអ្នកនាំមួយនោះ៖ មកដល់នៅពេលណាដែល “ក្តាំ” ហើយអើង នឹងកើតឡើង គ្នានសូមឱ្យមួយរៀនចំនួនកំណើនប្រជាធិនាទីក្រោមឈប់ដឹង តាមខ្លឹម គិត ធ្លាប់ស្ថាប់រា? វាមិនចំនួនកទេ?

³⁰⁴ ហេតុអី គិមានដែនជាកិយុជា និងអ្នកខ្លះ៖ និងមនុស្សទូទាតំដែនដី។ តុល្យវិនេះ៖ សូមចាំថា ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកធ្វើជាសាក្សី ជាប្រពេន្ធអង់សារ៍នៃដែនដី។ តើ ក្រុវទេ? ហេតុអី គិមានមនុស្ស ពីមួយដំនាន់ ទៅមួយដំនាន់ ជាបន្ទបន្ទាប់ មនុស្ស

ដែលមិនដែលសូម្បីតិដីដឹងអ្នីអាំពីវា។ បានទៅបន្ទូល ដូចជាដែលដីមិនដឹងអ្នីអាំពីវាសោះ ប៉ុន្តែត្រូវពេលពេលណានកើតឡើងនៅក្នុងដែនជី។ យើងទេ?

³⁰⁵ ហេតុអ្នីបានជាថ្រែងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពុកគេដីនៅ? ទ្រែងបានមក ហើយអ្នកដែលនៅទីនោះ កំណត់ទុកជាមុនចំពោះជីវិតអស់កណ្តួតីជាអ្នកដែលបានទទួលទ្រែង។ គ្មានអ្នីដែលណូកងារនិយាយឡាកាន់ពុកគេដែលនៅសល់នោះទេ ពីរាជៈទ្រែងមិនបានលោកស្រីការនិយាយឡាកាន់ពុកគេទេ ពុកគេមិនអាចលោកស្រីបាន។ ហេតុអ្នីបានវាគអរកើង វើវាគាល់ដែលសង្ឃឹមនៅទីនោះបុ? ពេល ទ្រែងត្រូវយាងមកកំន្លែងនោះពុកគេការកំណត់ទុកមុនត្រូវបានគ្រាងចេញនៅទីនោះ ជីវិញ ជុងចេះ ទ្រែងត្រូវផ្តល់ពុកគេជាប្រមុំ។

³⁰⁶ ហើយអ្នកប្រាស្តីអស្សារ្យដែលគ្នាកំស្ថាប់ទ្រែង បាននិយាយថា “នេះជាងជាបុរសដែលមាន សេលសេបីល។ យើងនឹងមិនត្រូវការបុរសម្ងាត់នេះមកគ្រប់គ្នា និងយើងទេ យើងនឹងមិនត្រូវការវារេទេ។”

ប៉ុន្តែស្រីពេស្សារំយ៉ាចំណាស់គូបនោះ ជាមួយនឹងជីវិតនៅក្នុងនាង ត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិតអស់កណ្តួតនិច្ច ហើយលោកស្រីបស់នាងគឺអមព័ត៌នោះក្នុងព្រោះបន្ទូលបស់ព្រោះនៅទីនោះ។ បានដើរទីនោះ ហើយជាលើកដំបូង ដែលពន្លឹះបានជាគោះគោះប៉ុន្តែពុកជូចនោះ នាងបានដឹងយ៉ាងតាប់រហ័ស។

³⁰⁷ មើល អ្នកនេសាទចំណាស់ម្ងាត់មកទីនោះ។ នៅទីនោះទ្រែងឈរនៅទីនោះ ធ្វើឯកសារអស្សារ្យ និង—និងប្រាប់មនុស្សផ្សេងគ្នាអំពីរាជី កំបាំងនៃដឹងចិត្ត បស់ពុកគេ និងបង្ហាញអង្គទ្រែង។

ហើយ ខ្ញុំធើយ៉ា មានពុកជាតិសិរីឈរនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “អ្នកនេះគឺជាបេលសេបីល។” ពុកគេត្រូវដឹងយ៉ាកាន់ត្រូវជំនួយ។

³⁰⁸ ពុកគេទាំងអស់គ្មានយកនៅជីវិញ “លោកបណ្តុះក្នុង តើអ្នកនឹងទៅចុះស្តាប់បុរសម្ងាត់នេះបុ? គាត់—គាត់ហាក់ដូចជាតាត់ដឹងពីអ្នីដែលគាត់កំពុងនិយាយ ។ គាត់មិននិយាយដូចមនុស្សផ្សេងគ្នាមេ។”

³⁰⁹ “ខ្ញុំនឹងស្តាប់គាត់។” បានដើរចុះនៅទីនោះ យើងទេ។ ចាន ព្រះ—ព្រះអាចមិនដែលទៅកគាត់ទេ។

ហើយនៅទីនោះ ទ្រែងឈរនៅទីនោះ ហើយទ្រែងមានបន្ទូលថា...

ពួកគេបាននិយាយថា “តម្លៃរីយៈទៅទីនោះ។ មើលនោះទីនោះ។ មានបុរសម្ងាត់មកមានចាំងសិស្សបស្ថ្រដែលម្ងាត់ចង់។ មានបុរសម្ងាត់មកតែម្បែនេះ។ តម្លៃនេះ ឈ្មោះរបស់បុរសនានា៖គឺ អនុញ្ញ។ អូអុកចាំទេ។ អូ អុកចងចាំ បាន មិត្ត—អុកនេសាទាលសៀវភៅនោះ៖? នោះហើយជាពួកគេ។ បាន មាន សីមីន បុន្មបុសបស់គាត់។ យើងទេ? ហើយនោះហើយជា—នោះជាក្រុងរបស់យុធបាសចំណាស់នោះ។ តម្លៃនេះនោះទីនោះពួកគេ..មើល គាត់—កំពុងនាំនេរម្ងាត់មករកច្រដ់។ គេជានេរណា? បាន មើលអូដែលច្រដែនីងធ្វើតម្លៃនេះ។ គាត់—គាត់ជាអូកបន្ទាប់នោះទីនោះ។” ហើយគាត់ដើរឡើង។

ហើយទ្រដែងមានបន្ទូលថា “អុកឈ្មោះសីមីន ហើយអុកជាក្រុងរបស់យុធបាស។”

310 “អុកនេះគឺជាបេលសេច្ចិល! យើងទេ គាត់មានវិញ្ញាបាមយចំនួនសណ្ឌាត លើគាត់។ គាត់ជាមនុស្សបែងអុក។ យើងទេ? និយាយត្រដែលកំស្ថាប់អីទាំងអស់ អំពីរឿងទាំងនោះ យើងទេ។ ទុកឱ្យឆ្លាយពីទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងមិនចូលរួមទៀតទេ គួរកិច្ចបង្កើទាំងអស់ យើងទេ។ ដាក់ណាពីនេះបែប យើងនឹងចេញពីទីនេះ ត្រាម យើងនឹងមិនទៅណាតាយទេ បុន្ថែទីនេះមួយឡើត។ យើងទេ? ហេតុអី? តម្លៃនេះ: នោះហើយជាអូដែលគាត់បានគិត ហើយនោះពីព្រៃនបានគេបន្ទាត់ជាម្ងាត់ក្នុងចំណាមពួកគេ។ មើល ម្ងាត់ដែលច្រដែលបានយាងមក គឺជាអូកដែលផ្តាងច្រដ់។ យើងទេ?

311 បើនូនមានស្រីពេស្តាក្នុងដែលគ្រប់គ្នាបានហេណ្ឌាបញ្ហាបញ្ហា! ខ្ញុំនឹងគាំទ្រពេស្តាបញ្ហា! អភ់ទេ ពិតណាស់! បើនូនខ្ញុំគ្រាន់តែបង្ហាប់អុក។ គ្រាប់ពួជដែលបានកំណាត់ទុកជាមុន។

312 មើលបុរសម្ងាត់នេះ: ជាអុកនេសាទាលសំណាស់នេះ: មិនអាច..ព្រះគម្ពីរបានបែងចាត់មិនបានរឿងសុព្រទេ។ តើវាគ្រែទេ? មិនត្រីមកប៉ូលីអុងទេ គាត់លួង។ តម្លៃនេះ: តើរឿងនោះព្រមបុខុស? អូ បើយើងត្រាន់តែលួងក្នុងរឿងទាំងនេះ: ដែលយើងគិតចាប់យើងដី។ យើងទេ? មិនគិទេ។ យើងទេ គាត់ទាំងពីរួងនឹងមិនបានរឿង។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានដើរឡើងនោះទីនោះក្នុងគ្រុមានព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ហើយទ្រដែងបានបញ្ហាប់គាត់ចាត់ជានេរណា។ ត្រាមរោះបានដោះស្រាយវា។

³¹³ តើទូរវិនេះ ពីអ្នកដាក់រំណាយអំណាចុងរបស់អ្នកធ្វើដោយព្រៃនាំនឹងរឿងនោះ? មែនហើយ មិល គាត់រឿងវារា រកមើលចាប់ពីរាជរាជរាជ។ អ្នកដឹងថានោះជានោះ មែនហើយ ឬសនោះមិនដែល...ហេតុអ្នី—ហេតុអ្នី គាត់ជាអ្នកនេសាទា។ ហេតុអ្នី គាត់មិនស្អាត់អីបីសុខបស់គាត់ទេ។ ខ្ញុំបានទិញត្រីពីគាត់ គាត់មិនអាចសរសបង្ហាន់ដៃឱ្យខ្ញុំបានទេ។ តី យើងទេ នោះជាប្រភេទនៃសាប់រឿង! នោះហើយជាប្រភេទនៃមនុស្សដែលស្អាប់ទៅនឹងអ្នកយែបែននោះ។” អាម្ចាត់គុណ ព្រះជាម្នាស់។ អាម៉ែន។ យើងទេ? “ហេតុអ្នី—ហេតុអ្នី គាត់មិន...មើលខ្លួនបស់គាត់ គាត់ល្អដោ។ គាត់មិនបានសូម្បីពិបញ្ញាណកគេទៅសាលាទីនេះ។” បុំនុំនោះជាអ្នកដែលទ្រួចបានបញ្ជូនទៅធ្វើ តីបានហរ្បៃនៅក្នុងដែលទ្រួចចែងបានពីគាត់។

³¹⁴ ខ្ញុំមិនគាំទ្រការមិនទៅសាលាទីនេះទេ តួន្យវិនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកយល់។ បុំនុំ មានប្រភេទមួយ យើងទេអ្នីដែលអ្នកទទួលបានទៅក្នុងនោះ។ នោះហើយជាប្រភេទ ដូរវាទៅពីលើពុកគោ។

³¹⁵ ហើយអ្នកដឹងទេ? មិនមែនមួយទេ... ខ្ញុំមិននឹងយាយបាន មួយភាពបីនៃចំនួន ទាំងអស់នោះជាដានជាតិយុជានោះក្នុងស្រុកភ្លាប់ដឹងអ្នីខ្លះៗដែរពីទ្រង់យាយមកទេ។ និង—និង បន្ទាប់មក មួយ—មួយភាពប្រាំក្នុងចំណោមអ្នកទីបីបានស្អាប់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មក មួយ—មួយភាពប្រាំបានទទួលបាន។ អ្នកដឹងថាព្រួចចែងមានប៉ូន្ទាននាក់ទេ។ ព្រៃងមានដប់ពីនាក់លួនឡើង ចេញពីក្រុមទាំងមូល។ តើពុកគោ ដែលទូរនោះនិងរាជរាជ? យើងទេ? ចិតសិបនាក់បានទៅបាត់។

³¹⁶ តួន្យវិនេះ ខណៈពេលដែលប្រួចចែងកំពុងរបាលអ្នកដឹង ហើយគ្រាន់តែយាយចុះ មក មិនបាននិយាយអ្នីរាប់ពីគោលលទ្ធផលបស់ប្រួចចែងទៀត។ ទ្រង់គ្រាន់តែបានទៅមុខ ដោយព្យាបាលដឹងដែលអ្នកឈើនឹងអ្នីទាំងអស់។ ឯ ខ្ញុំអើយ! នោះគឺ ជាប្រវិញ្ញាបណា របស់ព្រះនៅរាលើទ្រង់។ តើអ្នកធ្វើទេ? ពេលប្រួចចែងព្យាបាលអ្នកដឹង វាអស្សារូណាស់! “នោះជាថាករគ្រួចអស្សារូ។ ប្រាប់ចា បងបូនទាំងអស់គ្មានីយេ អ្នកគួរពេមាន ព្រៃងទៅក្នុងព្រះវិហាយរបស់អ្នក។ កូនអើយ ចូរនិយាយពីអំណាច ថាបុរុសនេះ ពិតជាអាចព្យាបាលដឹងអ្នកបាន! អ្នកគួរពីមីល។ ព្រៃងមានអំណាចយទាននៃការព្យាបាល។”

³¹⁷ ជាការពិតណាស់ មែនហើយ ពុកគោនឹងមានការកំភ្លើងបន្ទះចំពោះរឿងនោះ។ ពុកគោមកីនេះ ព្រះក្រុមនឹមួយរក្សាមានបុរសជាតិល់ខ្លួន។

នៅទីនេះត្រូវដោងមក។ ហើយបន្ទាប់មករឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង នៅថ្ងៃមួយ ត្រូវដោអ្នយប់។

“បាន ប្រាកដហើយ លោកគ្រូ យើងនឹងខោជាមួយទេ។”

³¹⁸ “មិនអីទេ អង្គុយប់។ តោះទៅ។” មែនហើយ បានបញ្ជាផេញពីពេននាក់ ជាដើម។

នៅថ្ងៃមួយ បន្ទាប់ពីអរគុណបោគគឺអស្សារមួយបានកែតទេរឿង ត្រូវកំអង្គយប់ ចាប់ផ្តើមប្រាប់ពួកគេនូវព្រះបន្ទូល យើងទេ។ “នៅដើមនៃការបន្ទីសំឡើង នេះ...” មិនអីទេ។ ត្រូវដោប់ផ្តើមប្រាប់ពួកគេនូវព្រះបន្ទូល ដែលជាសេចក្តីពិត។

ពួកគេនឹងយាយថា “ឥឡូវនេះ ចាំបន្ទីច! ហើម! ខ្ញុមិនដឹងអំពី រឿងនេះ។” វាចូលឱ្យទៅនឹងគោលលទ្ធផលសំរាប់ពួកគេ។ និយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុមិនដឹងថាអើយីដែលបាន ទុកសាលាប្រជុំបាន និងអ្វីកដូចនោះ បើនូវប្រហែលជាយើង—យល់ខ្លួនហើយ បងបុនប្រស។ យើងគ្រឡប់ទៅវិញ្ញុលូជាង ព្រោះបុរសនោះនិយាយមិនច្បាស់។ គាត់ជាប្រធ័ននៃមនុស្សមេក។ ខ្ញុមិនអាចយករឿងនោះបានទេ។” យើងទេ? តើជាអ្វី? គ្រាប់ពួកមិនគ្រែបានកំណត់ទុកជាមួនតាំងពីដំបូងទៀត។

³¹⁹ បន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង តាត់មានក្រមអ្នកបរិមីខ្លះ។ ហើយបាន និយាយជាមួយអ្នកបរិមីព្រះ។ ពួកគេនឹងយាយថា “អ! ហើម! យើងគ្រឡប់ទៅវិញ្ញុប្រសិ៍ជាង ធនឹងដោ ហើយគ្រូលប់ទៅក្នុងអង្គភាពពិញ្ចូន យកឯកសាររបស់យើងមួយ ឡើត។ យើងទេ។ ព្រោះ ប្រសម្រាក់នេះ ហេអូអិតិ តើអ្នកណាយលែតិមនុស្សប្រស តែបនេះ? តាត់និយាយអាហ្វៈនៅទីនេះ៖ ហើយតាត់និយាយអាហ្វៈនៅទីនេះ៖ អាត!”

³²⁰ ពួកគេធ្វើឡើតមិនយល់ពីភាពជនោះ។ ត្រូវកំណុងតែបង្ហាញការប្រើបង្រើបច្ចោះពួកគេខ្លះ បើនូវមិនមែនចំពោះអ្នកធ្វើឡើតទេ។

ជូនូនីៗពួកគេបានដើរបញ្ហា។ បន្ទាប់មក ត្រូវបានអាកម៌លទៅអ្នកទាំងដែប់ពី នាក់។ ឈរនៅទីនោះ។ បាននិយាយថា “តើអ្នកចង់ទៅ ដែរទេ?” យើងទេ?

³²¹ ឥឡូវមីល។ ពេក្តុសនិយាយថា “តើត្រូវដោយទេ? ខ្ញុបានទៅការនៃនឹងចាស់ នោះចុះនៅទីនោះគ្រប់ពេល។ តើខ្ញុមិនដឹងថាក្នុងណាងាតុងដែនដឹងដី? តើក្នុងណាងាតុងនីងទៅ? តើក្នុងណាងាតុងនាក់—ខ្ញុមាច់ទៅបាន? បន្ទាប់ពីខ្ញុ—ខ្ញុធ្វើនៅទីនេះ... ហើយខ្ញុ មិនអាចគ្រូលប់ទៅដួងសម្រាមនោះមួយនៅត្រូវបានទេ ដែលជាក្នុងមានជ្រាសប

ទាំងអស់នេះដែនដីកំពុងជាក់នៅក្នុងវា យើងទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...តើខ្ញុំនឹងទៅណា
បាន? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ គ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបានទេ។"

³²² ត្រែងមានបន្ទូលថា "អតីត មិនអីទេ ចូរទៅបន្ទូន។" តុល្យវនេះ អ្នកនៅទីនោះ។
យើងទេ? តើវាយើងម៉ែច ដើរ? ដែលពីក្នុងចំណោមប្រៃណែលពីលានកន្លែង។ ហើយ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះនេះដែនដី ក្នុងចំណោមមនុស្សប់ពាន់លាន ប៉ុន្តែមានព្រះទៅយេ
របាប យើងទេ។ គ្រាន់តែស្ថាក់នៅ បន្ទាបច្បាប់។ ម៉ឺន។

តុល្យវនេះ ជាមួយពួកជានីសិទ្ធិទាំងអស់ ហើយស្រីពេស្អាតូចនោះកំមកដែរនៅ
ទីនោះ។ នាងនិយាយថា "ថា អ្នកត្រូវតែជាបោក។" តុល្យវនេះ យើងដឹងហើយចាងពេទ្យ៖
មេស្អីនឹងយាងមក ហើយនៅពេលដឹងបញ្ជីយាងមក ត្រែងនឹងធ្វើដឹងច្បាប់។"

ត្រែងមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំតីជាថ្មោះហើយ។"

³²³ នាងបាននិយាយថា "នោះហើយជាតី" ហើយនាងបានចេញទេ។ តើអ្នក
ព្យាយាមបញ្ចប់នាងបានទេ? អ្នកមិនអាចធ្វើបានទេ។

203. បង្រឿស ប្រាណហាំ ជំរុះស្អាតូចក្នុងព្រះនាមនេះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។
សូមទន្លេតីបុរសនោះជានរណា នៅក្នុង ម៉ាចាយ ២២:១១ មិនមាន
សម្បៀរបំពាក់អាណាពហ៍ៗពីពាក៍ៗទេ ជាសម្បៀរបំពាក់អាណាពហ៍ៗពីពាក៍ៗ។ ខ្ញុំ
ដឹងថាបុរសម្ងាត់នេះមិនអាច—មិនអាចចូលទៅក្នុងសុគ្រែតានទេ ហើយតាន
សម្បៀរបំពាក់ពីធិម្មូលការពាក់។ នេះជាត្រូវ ខ្ញុំដឹងថាមិនមែនជាក្យុងក្រោម
ទេ។

³²⁴ បាន ត្រូវហើយ។ គាត់នឹងភ្លាយជាមួយជាមួយ។ បាន គាត់ទីប៉ែកចូលមក។ យើង
ទេ? តុល្យវនេះម៉ឺន។ តុល្យវនេះ: ខ្ញុំ...វាការចចូលយកសេចក្តីអធិប្រាយទាំងមូលអំពី
ជីវិតនោះ។

តុល្យវនេះ: ខ្ញុំមានពេលដឹងបំនានីដើរបីអិស្សនាសម្រាប់អ្នកដី ហើយបញ្ចប់
វា ហើយខ្ញុំបានធ្វើចិត្តពាក់កណ្តាលហើយ តាមខ្លួន។ សូមកត់សម្ងាត់។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងទៅជាប្រពេញប់ ត្រូវហើយ ប្រាកដណាស់ បន្ទាប់ពីឱ្យយើនោះ។ យើងទេ?

³²⁵ នេះជាត្រូវដែលបានកែតែឡើង ប្រសិនបើអ្នកដីនឹងពីទំនៀមទម្រាប់ខាងបុរី។
យើងទេ? ពេលក្នុងកំណៈចេញលិខិតអេក្រិញចូលរាងការ គាត់គ្រាន់តែទ្រូ
ចេញលិខិតអេក្រិញជាប្រើន។ ហើយកាល់ការអេក្រិញដែលគាត់បានធ្វើមក គាត់

មានអ្នកបើកទានយន្តមាត់ទ្វារ ដើម្បីពាក់អារជាយលើគាត់។ មិនចាត់ជាអ្នកក្រ បុរីក៏ដោយ...ទោះបើគាត់ជាអ្នកមានប្បក ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺគាត់ទាំងអស់ត្រូវស្ម័គសម្បែកបំពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ។

326 នៅពេលដែលបញ្ចូនទៅមាត់ទ្វារ ពួកគេបានយកវាមកពាក់លើគាត់ វាបានបិទជាំងអ្នីដែលនៅខាងក្រោមបស់គាត់មាន។ គាត់ត្រូវបានអារ៉ីញមិនចាត់ជាមហាសេដ្ឋិប្បុមិនចាត់ជាអ្នកក្រ មិនចាត់ជាកសិក អ្នកដើរប្រឡាយបុរីក៏ដោយដែលជាកាត់ បុជាថ្មាកូគ្រឹត ប្រាក់គីជាតា—គាត់នៅទីនេះជាមួយនឹងអារជាយតទ្ធផ្លូវនេះ។ ដោយសារវា ពេលចូលទៅមាត់ទ្វារ គេយកវាមកពាក់នៅមាត់ទ្វារ។

327 ឥឡូវនេះ ចូលចូលក្នុងយុំហាន១០ ខ្ញុំធ្វើថារា គី ឡើងមានបន្ទូលមា “ខ្ញុំជាទ្វារ”។ យើងបានដែលអ្នកចូល...អាចចូលមានបីនឹងបាន។ ឥឡូវនេះ គាត់នៅទីនោះយកនៅមាត់ទ្វារ ហើយនេះគីជាបុសដែលត្រូវពាក់អារជាត់ គី ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នឹងប្រទានអារក្រារៈនៃសេចក្តីសុបិទិតជំលោគពាក់ពេលដែលគាត់ចូលមក។

328 ឥឡូវនេះ បុសនេះបានមកដោយតាមអង្គភាពរួមចំនួន ខាងក្រោយបង្គចចិនេះ ចូលមានប្រឡាត្រូវខ្លះ។ ហើយគាត់បានចូលទៅក្នុងគីហើយអង្គយចុះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលក្នុងកំណែៗទីនេះមកហើយឡើងដើរជីញ្ញ គាត់គី...គាត់... ទាំងនេះជាប់ជាសត្វទាត់ម៉ែកពីមុនមក ឥឡូវនេះគាត់គីជាសត្វទោនោះ។ យើងបានដែលក្នុងគីមិនេះ? ពីអ្នកកំណុងដីមិនអស់នេះ? ពីអ្នកបានចូលទីនេះដោយរៀបណា? មែនហើយ គាត់ចូលមកតាមប្រកាសាមួយក្រាតីទ្វារ។ ហើយគាត់មកដោយគ្មាន ការអារ៉ីញត្រូវបានក្រោរ។ យើងបានដែលក្នុងគីមិនអស់នេះ? គាត់មកដោយប្រព័ន្ធគំប្លែង យើងបានចូលទីនេះ។ គាត់បានចូល។

329 ហើយឡើងចានបន្ទូលទៅក្នុកគេចា “ចូរចងគាត់ទាំងដែលនិងដើង ហើយបានគាត់ចេញពីទីនេះ ចូលទៅក្នុងភាពងីដីខាងក្រោមប៊ូនីងដែលនិងមានការយំសោក និងសង្គ្រោះផ្លូវ។” យើងបានដែលក្នុងគីមិនទេនោះ យើងបានដែលក្នុងគីមិនទេនោះ? គាត់មិនបានចូលមកតាមទ្វារទេ។ ដូច្នេះ មិនអីទេ សំណុរាលិខ្សែយនោះ។

204. ពីអលីយ៉ាន់ម៉ាទ្ធាតីទី៤ មានលក្ខណៈដូចតានីនឹងអលីយ៉ាន់ម៉ែកប់នៅក្នុង និរណៈ ១១៣? ហើយពីសាក្សីធ្វើដោយឡើត... គឺធ្វើដោយឡើត។ សាក្សីពីនៅកំ ជាច់ដោយឡើតីត្រា?

³³⁰ ចាន់ អលីយ៉ាន់ម៉ាទ្ធាតី ៨នីមិនមែនជាអលីយ៉ាន់ម៉ាទ្ធាតីទេ។ យើងបានឆ្លងកាត់វាបើយ កាលពីយប់មិញ្ញា “ហើយសាក្សីម្នាក់ឡើតគឺជាច់ដោយឡើត ពីឡើកគេបុ? ចាន់ លោកម៉ូស់ និងអលីយ៉ា ចំពោះការបៀកសម្រេងបែល់យើង។ តម្លៃវនេះ ខ្ញុំអាត់ចង់ទុកអ្នកនៅទីនេះយុវតែកទេ។

205. ពង្រារការឃុំទទួល បង្រុស ប្រាណាហំ ខ្ញុំធ្វើថាគាត់លេខអ្នកមិនបានបុរាណដួងដីជាចំ...

³³¹ ចាន់! បីឱ្យហើយ។ ប្រាំពីរយដាំនូសិុយី... សូមអរគុណ។ ពិតជាគ្រើមត្រូវ។ វាតីប្រាំពីរយដាំនូសិុយីប្រាំពីរពាន់... “បង្រុស ប្រាណាហំ...” ប្រាំពីរពាន់ដាំនូសិុយីប្រាំពីរយ។ តម្លៃវនេះ យើងទេ?

³³² អ្នកដឹង ពិតណាស់ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់មកដូចនេះ ដើម្បី—ដើម្បីអធិប្បាយ... ខ្ញុំចង់ស្មើអ្នកម្នាយបំនុំតម្លៃវនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នកយល់។

ពេលអលីយ៉ាមកពីទីរហោស្ថាន គាត់មានសាមួយ។ គាត់បានដើរចេញពីទីរហោស្ថាននោះ ហើយចុះមកភ្លាមទូលស្ថូចថា “ទីកសនស្រីមិនត្រូវការការពារទៀតឱ្យ ទាល់ពេទ្យលបង្គំហោកក។” ទាំងនេះគឺជាពាក្យដែលគាត់មាន។ ហើយក៏ស្មោះចេញមកវិញភាម ទាំងមិននិយាយអ្នកទៅទាំងអស់ ឡានឈរណាម្នាក់។ យើងទេ?

³³³ នៅពេលដែលគាត់មានសាមួយឡើត គាត់បានចុះមកភ្លាមវហើយនិយាយសារនេះ។ ហើយបែរទេវិញ ដើរចេញទៅខាងក្រោក្នុងទីរហោស្ថាន។ យើងទេ?

³³⁴ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងម៉ឺន នៅពេលដែលខ្ញុំបានជាក់គ្នាំនៅពីក្រោមពាងខោបាសចំនោះ ទ្រដែលបន្ទូលថា “ធ្វើការជាអ្នកជ្មាយដំណឹងល្អ។” ហើយតម្លៃវនេះមានគ្រានីដឹងមកដល់ នៅពេលដែលការងារនោះបែរក្នុង។ មានអ្នកធ្វើឡើតនឹងកែតឡើង។ បន្ទាប់មកពិតជាភីបិញ្ញេទេ ខ្ញុំមកដល់ទីនេះ ហើយពាក្យយាមធ្វើជាអ្នកជ្មាយដំណឹងល្អនឹងអ្នកធ្វើឡើត ហើយយើងទេ។

នៅឯណាត? យើងទេ? អ្នកគី... អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំពីឯងថាក្រុមដែននឹងមានវិញ្ញាបាយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយល់។

206. បង្រួស ប្រាណហាហំ ខ្ញុំយល់ថាអឱយីយ៉ាក្រុវិធីមកបីដឹង។ អ្នកប្រាប់យើង ថា តាត់បានទៅពីរដឹងហើយ ហើយនឹងមកអួនឡើង។ ពេលនេះ អ្នកបាន ដែលវិញ្ញាបាយសំអូលីយ៉ាសនឹងសណ្ឌិតលើគាត់ដោរ ពីជាសាក្សីពីនាក់ បស់មួយសេ និងអូលីយ៉ាសនៅខ្លួនទៅ?

335 អត់ទេ។ អត់ទេ។ គាត់នឹងភ្លាយជាសាសន៍ដៃទេ យើងទេ ទៅកាន់ក្រុមដែន របស់សាសន៍ដៃទេ។ ព្រះបញ្ជីន ជានិច្ច ចំពោះប្រជាធិនាទុនរបស់ទ្រង់ យើងទេ។ “ទ្រង់ បានមកដែនដឹងដីរបស់ទ្រង់” តែការស្ថាប្រចាំមិនបានទទួល ទ្រង់សោះ។ “ទ្រង់តែងដែរ បញ្ជីនសារនៃខោះរបស់ទ្រង់។

336 នៅពេលដែលប្រាប់ជាម្នាស់កំពុងដោះស្រាយជាម្នាយដិនជាតិយុជា នោះមិន មានហោកសាសន៍ដៃទេមកទេ។ នៅពេលដែលប្រាប់ជាម្នាស់កំពុងដោះស្រាយ ជាម្នាយសាសន៍ដៃទេ នោះហោកសាសន៍យុជាទេ។ ។ នៅពេលដែលប្រាប់ជាម្នាស់ ពេរវេរកជនជាតិយុជានិញ្ញ នោះនឹងភ្លាយហោកសាសន៍ដៃទេ។ យើងទេ? យើងអូលីដែលខ្ញុំមាននីយោទ? មិនអីទេ។

បន្ទាប់ពីការលើកឡើងបានកើតឡើង...

337 តម្លៃវនេះ នឹងមានការដើរការណែនាំ ពីកណាស់ សាម្បួយដឹកនាំ ទៅមួយឡើង។ វាក្រុវិធីក្រុងដូចនេះ អ្នកយើងទេ ដូចដែលខ្ញុំបានពន្យល់ ហើយ យើងទេ ដូចជាបូលចំពោះសាសន៍ដៃទេជាដើម។ ក្រោរហើយ។

207. បន្ទាប់ពីការលើកឡើងបានកើតឡើង គឺនឹងមានក្រុមដែនធម្នាយក្រុវិធាន បែង្រោះនៅខ្លួនីបំផុត ពីអ្នកណាមិនក្រុវិធានយកទៅក្នុងការលើកឡើង?

338 អត់ទេ អា-ហី។ ពីក្រុវិធាន ឬមានចេញផុត។ អ្នកយើងទេ វាគ្លានការអង្វរ។ សម័យបស់សាសន៍ដៃទេក្រុវិធានបញ្ចប់។ វានឹងមិនមាននរណាម្នាក់បានសង្គោះ បន្ទាប់ពីការលើកឡើង ប្រក្សាម៉ានុស្ស ហា-ហា ក្រុមដែន។ “អស់អ្នកដែល ស្មោរក្រុការ នៅខោះស្មោរក្រុការ អស់អ្នកដែលបិសុទ្ធផ្លែងបិសុទ្ធផ្លែង។” យើងទេ? វានឹងមិនកើតឡើងទេ យើងទេ ភ្លាយបន្ទាប់ពីក្រុមដែនធដាត់នោះទេ។

208. បងប្រុស ត្រាងារំ ខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់យើងឡាចា អ្នកបានសំដែរ ទៅបើជានឹកដៃយ៉ែលចិត្តសិបសត្តាប័នទៅបើសារ្យតាមដំបូង។ ខ្ញុំយ៉ែលបើយ៉ែរីជានឹកដៃយ៉ែលនៅបើខ្សោយកត់របស់ជានឹកដៃយ៉ែលនៅពេលដែលជីវិះឯណូ ត្រឡប់ទៅសាសនីយុជា សត្តាប័នចិត្តសិបនឹងចាប់ផ្តើម។ ពើមាន ចិត្តសិប...មួយសត្តាប័នប្រាំពីរឆ្នាំ នៅសល់សម្រាប់ជនជាតិយុជាទេ? ឬ នៅពេមាន មួយសត្តាប័នកន្លែ៖ មួយក្នុងបីឆ្នាំកន្លែ៖ នៅសល់សម្រាប់ពួកគេ?

³³⁹ ត្រីម៉ែមួយសត្តាប័នកន្លែ៖បីណ្ឌភាព៖ ព្រះយេស៊ូវបានបាយនៅពាក់កណ្តាល សត្តាប័នដំបូងដូចជាបោរាណ។ នៅសល់ត្រីមួយសត្តាប័នទៀតបីណ្ឌភាព៖សម្រាប់ពួកគេ។

បងប្រុស ត្រាងារំ ចាប់តាំងពីអ្នកមិនបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដីដី ក្នុងអំឡុងពេលសត្តាប័នកន្លែងទៅ ពើអ្នកនឹង...? (នោះត្រាន់ពេជាការស្រីសំបីណ្ឌភាព៖)

បងប្រុស ត្រាងារំ ពើអ្នកនឹងធ្វើបន្ថុបន្ថែមប៉ុន្មានអំពីការអធិ-...?(នោះជាការស្រីសំបីណ្ឌភាព៖)

209. សូមអ្នកពន្លេលំអំពីសាតំង្រោរបានចងមួយពាន់ ឆ្នាំ ហើយក្រោរបានស្រាយសម្រាប់សមរូបិ—សមរូបិនៅវិវាទ៖ ២០០៨? ពើកមានទំនាក់ទំនងដីដីជាមួយសមរូបិ ឬម៉ាគោន ដូចបានរៀបកប់នៅក្នុងត្រានីបុន? ឲលក្រកនិង ម៉ាក្តុកក្រោរបានប្រមូលពីប្រជាជននៅដើម្បី?

³⁴⁰ មែនហើយ នោះជាសំណួរដៃណាស់ ហើយខ្ញុំខ្ញុំត្រាន់ពេក្រោរប៉ះកន្លែងរបស់វា យើងឡាច់ តម្លៃវិនេះ ធ្វើដំបូង “តើ...?” តម្លៃវិនេះ ប្រពេលជានុមិនអាចពន្លេលំបានទេ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។

ពើអ្នកនឹងពន្លេលំពីរបៀបដែលសាតំង្រោរបានចងមួយពាន់ឆ្នាំ ហើយក្រោរបានស្រាយមួងទៀតសម្រាប់ការប្រយុទ្ធនៅវិវាទ៖ ២០០៨?

341 នោះមិនមែនជាសមរូបិអាម៉ាគោនទេ។ សមរូបិអាម៉ាគោន កើតឡើងនៅផ្លូវការអាងនេះ យើងឡាច់ហើយ នៅត្រាងាត្រូវដែលបញ្ចប់។

តម្លៃវិនេះ ពើកមានទំនាក់ទំនងដីជាមួយសមរូបិក្តុក និង ម៉ាក្តុក?

³⁴² ត្នាលេទៅ មួយគីឡូយពាន់ត្រាំនេះ ហើយមួយឡៀតិជាការបញ្ចប់នេះ—គ្រប់ដែលបានការបញ្ចប់នេះត្រាំ។

...ដូចជំនាញបានរៀបក្រោមត្រួតពិនិត្យក្រសួងក្រោម? វិលក្តីនឹង—នឹង វិលក្តី និងម៉ាក្តីក្រោមបានប្រមូលពីប្រជាធិនាទនៅបើផីដីជីថ្មី?

³⁴³ សាត់ង្វេរបានដោះចេញពីគុករបស់វា ហើយបានទៅប្រមូលយកអស់ទាំងមនុស្សរាជក់ នាំពួកគេមកកំនើងនេះ។ ហើយព្រះជាម្ញាស់បានបង្ហិតឡើងស្ថានជីថេញពីស្ថានសុគ្រឹង ហើយពួកគេចូរបានបំផ្លាញ យើងទេ។ ការប្រយុទ្ធដី ទាំងអស់គ្មាន សំណូរ៖

210. អំពីបញ្ជីសិបប្រាំបី លាននាក់ត្រូវបានសម្ងាត់ដោយព្រះនិហានឱ្យមានជករួមឱ្យកំណត់ឡើងនៅបានហើយទៅឡើងនៅពេលណា? ហើយអំពីថ្មីនេះហើយទៅឡើងយុទ្ធបណ្ឌាដែរ?

៣៤៤ ទីផ្សាយការកំណត់ដែលរឿងបស់ស្មានគើ។ តាមខ្លឹមនាមអ្នកប្រជុំ
ខ្លួនដែលរឿងទាំងនេះ។ ហើយវាបានប្រភិត្តិសាស្ត្រនៃព្រះវិហារ។ ហើយខ្ញុំត្រូច
កំណត់នៅក្នុងពីរដែលរាស្ត្រគន់ បើនេះវាបានកំណត់ឡើងតាម—ពីសម្រេច...រឿងនេះ
ត្រូវបានដល់ឡើង បុគ្គាទានប្រគល់ឡើងរាល់ដែល ដោយលោក អាហ្វេសស្តីន
ហើយឱ្យ នៃអាហ្វេក។ នោះគឺជាថ្មី ៣៥៥៧ ស. ហើយវាបានបន្ទាប់ពីរាល់ឡើង
១៩៥០ ការសម្រាប់អ្នកលែនប្រទេសអ្នករួចរាល់ យើងទៅ ដូច្នេះពេលនោះគឺចាប់ពី
គ.ស.៣៣ ឬ គ.ស.៣០...៣៥៦។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលមិនរឿងនោះកំណត់នៅ
យើងទៅ ពី គ.ស.៣៥៥ ទៅ—ដល់ គ.ស.១៩៥០ ១៩៥០ នេះហើយ យើង
តាមប្រភិត្តិសាស្ត្រមានបញ្ជីប្រាំបី មានប្រឈមស្ថាដចំនួន បញ្ជីប្រាំបីនាន
នាក់ត្រូវបានគេសម្រាប់ កត្តារានវានិភ័យបុគ្គលូឡើង សម្រាប់ការមិនយល់ស្រប
ជាមួយសម្របចាប់នៅទីក្រុងរួម។ នោះជាប្រភិត្តិសាស្ត្រ។ បើចង់និយាយថាជាមួយ
មែនហើយ អរិយ ប្រពេល ចច វិស្វែគន់គាន មិននោះទេ បុ សិនខ្ពស់។ អ្នកដឹង
ទៅ ត្រូវនរណាមួយកំណត់ដែលរឿងបានសំឡើងដើម្បីដឹងអ្នកដឹងទេ។ បើនេះ
ខ្ញុំធើតាត ពួកគោនៅទីនេះ ទោះយ៉ាងណាក់ដោយ។ ខ្ញុំយើងសញ្ញា ថាពួកគោនៅ

211. បង្រីស ត្រាងហាំ ដំរុកទី១នៃ...និងខ ១៨ “បើនេះ អញ្ជីងទុកធ្លោ មានមនុស្សពាក់នាក់សល់នៅ ក្នុងទុកអូសាមេល ជាពុកអ្នកដែល

មិនបានលុកដីផ្លូងតែបាប...នៅថ្ងៃពេលបាល ប្រើបើកឡើយ...ប្រ—ប្របាន
លុកដីផ្លូងតែបាប នៅថ្ងៃពេលបាលនឹង...អ្នកដែលមិនបានឡើបាត់វា ប្រ
អ្នកមិនឡើបាត់វា” សូមទន្លេរៀងនេះ សម្រាប់ខ្ញាំអំពី—ប្រាំពីរយ៍។

³⁴⁵ តើប្រាំពីរពាន់។ យើងពី? ហើយថា “ឡើបុព្លោះបាល” តើអ្នកមិនដឹងទេ...
តើមានបុន្ថាននាក់នៅទីនេះទីមុនជាកាតូលិក? ប្រាកដណាស់។ យើងពី? អ្នក
ឡើបុប្រាំណាការ។ យើងពី?

³⁴⁶ ហើយ សូមចាំថា នៅសម័យបានបីឡាន និងនៅបីឡាន នៅពេលដែល
នគរបស់សាសន៍ដែលត្រូវបានចោរចោរ យើងពី នៅពេលដែលនគរបស់
សាសន៍ដែលមានបញ្ហា វាគួលមកដោយការច្បាយបង្កែមនូស្ស។ នៅបីឡានបាន
ធ្វើ រូបសំណាក់សំបុរុយម្នាក់។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមានគំនិតខាងវិញ្ញាណា
តម្លៃនេះ៖ សូមស្មាប់រឿងបើកសំឡូងនេះ។ វិញ្ញាណនោះ បុគ្គលនោះដែលធ្វើការ
បើកសំឡូង បុក់ លោក គាត់បានបង្កើតឯកភាពមួយ តាមយោះការបើកសំឡូងបស់
គាត់ តើដានីនៅលើ ដែលជាអ្នកឡើព្រះបានច្បាយបង្កែម។ យើងរាំ? ដោយសារៈតិ
គាត់ជាក់លោក៖គាត់ចាប់បូលមិស្សសារៈ មែនទេ? ប្រុបលមិស្សសារដែលជាបាន
លោក៖របស់ព្រះបស់គាត់។ ហើយគាត់បានបង្កើតឯកភាពមួយ។ នៃព្រះនោះ ដែល
ជាប្រុបស់ជានីនៅលើ ហើយជានីនៅលើបានបដិសេរមិនព្រមទាំងក្នុងនៅនីង
រូបភាពបស់គាត់ជាតុល់។ យើងពី? យើងពី?

³⁴⁷ ហើយនៅទីនេះវាមានមួងឡៀត យើងពី។ តម្លៃនេះមិនបានមែល។ នគរសាសន៍
ដែលគឺជាបានស្ថាត់នៅសម័យបានបីឡាន ដោយស្ថាបនៅបីឡាន ជាប្រះមហាក្សត្រ
សាសន៍ដែល ជាក់ព្រះវិហារនិងអ្នកម្ពត្ត ដោយយកអង្គដីបិសុទ្ធ—... ប្បុបភាព
នៃមនុស្សបិសុទ្ធ ហើយបង្កែមនូវប្បុបភាពមួយ។ នគរសាសន៍ដែលបញ្ចប់ការស្រី
ដោយការលោកលោកដោយដែលនៅលើជាតុល់ ដោយអំណាចនយោបាយនោះជាប្រាំ
ព្រះវិហារក្នុងនិងរដ្ឋម្ពត្ត ដើម្បីបង្កែមនូវប្បុបសំណាកមួងឡៀត អ្នកយើងជូនចំណុច
ដែល រូបភាពនៃបុរុសបិសុទ្ធ។ ប្រាកដមែន។

212. បងប្រុស ប្រាណហំ នៅពេលដែលការបើកឡើងនេះហើយឡើង—នៅពេល
ដែល ការបើកឡើងនឹងកើតឡើង តើកុមារដែលមិនបានដឹង ព្រមទាំងចូល
ទៅក្នុងការបើកឡើងទេ?

ប្រសិនបើណែនាមបស់ពួកគេមាននៅលើស្ថីរភាព។ បានទៅនោះត្រូវហើយ។ យើងទេ? មិនអីទេ។

213. បងប្បស ប្រាណហាហំ អ្នកបាននិយាយកាលពីយប់មិញ្ញចា...មាន មនុស្ស ប្រាំពីរយោនាកំដែលត្រូវបានសង្ឃារៈ នឹងត្រូវបានសង្គោះនៅក្រោម ការអធិប្បាយបស់អីយ៉ា។ អ្នកមាននំយចាប្រាំពីរពារ់...?

³⁴⁸ បានទៅ បើឯងហើយ។ សូមអកឱយទោសឱ្យខ្ញុំចំពោះអីដែននោះ យើងទេ។ ហើឯងហើយ ត្រូវហើយ យើងខ្ញុំផ្តើយ។

បងប្បស ប្រាណហាហំ តើអ្នកនឹងបកប្រាយបានទេ...? បន្ទាប់ពីអ្នកហើក...
បងប្បស ប្រាណហាហំ តើ—តើ (ស-ម៉ែ-កាល...) សម័យកាល...

អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ “តើគ្រា...?” តុល្យរំនេះ រាយធនមែនជាអ្នកទេ។ រាជាភុំ យើងទេ។

214. តើយុគសម័យនៃព្រះគុណនឹងចប់ទៅ បន្ទាប់ពីអ្នកហើក ត្រាមីត្រាំពីរ?

³⁴⁹ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាមិនចប់។ អត់ទេ។ អត់ទេ។ មិត្តអើយ កំយកជាកំក្បួនចិត្ត របស់អ្នកទៅត្រូវនេះ យើងទេ។ អ្នកគ្រាន់តែទៅបន្ទាប់ទេ។ ដីកដែងទូរ ហើយទៅ ព្រះវិហារ ហើយបន្ទាប់ទៅឡៀត។ ប្រសិនបើការកែវិធីនៅពេលព្រឹក អ្នកត្រូវបានគេរកយើងទៅកំពុងដើរអ្នកហើក អ្នកត្រូវតែដើរបន្ទាប់។ កំ—កំពាប់ដើម...

350 យើងទេ នៅពេលដែលអ្នកដើរអីដែននោះអ្នកបង្កើរដើរអីដែនឱ្យចាយពី—គោលបំណងដែលវាត្រូវបានបញ្ចូនទុក។ អ្នកមានតីនិតចម្លកកិច្ចក្រោមហើយ អ្នកមានតីនិតច្បាប់ខ្លួនរបស់អ្នកអំពីអ្នកអំពីខ្លួនខ្លួនរបស់អ្នក។ គ្រាន់តែនៅពេលអ្នកអង្គុយស្ថាប់អីដែនបែរនោះ ហើយនិយាយចា “សូម អរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងដើរដើរដឹងបន្ទិច។” យើងទេ? “ខ្ញុំនឹងដើរ...” កំ ឈឺប់ពីការអោកហើយនិយាយចា “ខ្ញុំនឹងលក់អ្នីម៉ាទាំងអស់។”

351 បុរសម្ងាក់តែចូលមក ទីនេះនៅថ្ងៃមន មកពីផ្លូវ ខ្សែលីណាគារាងដើង មនពេល យើងចាកចេញ។ ហើយគាត់និយាយចា “សូមបើកភ័ណ្ឌនេះ! តើអ្នកអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេចាប់អ្នកអស្សារ្យនានាដែនុំណា?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយចា “អត់ទេ។”

³⁵² “អូ បាន មែនហើយ” បាននិយាយថា “បុរសម្ងាត់នេះបានទទួល...” បានបន្ថែមថា “បុរសម្ងាត់នេះគឺជាប្រធានបេសកកម្មសម្រេច”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជាអ្វី?”

បាននិយាយថា “បេសកកម្មសម្រេច”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់ទេ”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “អូ” បាននិយាយថា “បុរសម្ងាត់នេះគឺជាប្រធាន”

ខ្ញុំធ្វើយថា “តើអ្នកនិយាយគាត់ណ៍ដូច្នេះអ្វី?”

³⁵³ គាត់បានប្រាប់ថា “ខ្ញុំធ្វើថាតី ប្រាណហាំ ។ អ្នកយុទ្ធបាន៖ ប្រាន បុ ប្រាណហាំ”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំណ៍ដូច្នេះ ប្រាណហាំ”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកជាប្រធានបេសកកម្មសម្រេចមែនទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ លោក”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ សហស្សែកពីនៅឯណា?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ”

³⁵⁴ គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគឺជាទី... អ្នក—អ្នកមាននំយច្ចារ៉ា—រ៉ា—រ៉ា—រ៉ាជាបន្ទាន់ទីនេះ ហើយអ្នកមិនដឹងទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ បាន ខ្ញុំមិនដឹងទេ”

³⁵⁵ គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ថ្វាយសិរិធម្មុដល់ព្រះ!” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានមិត្ត—ខ្លះ មកប្រាប់ខ្ញុំ” ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវឈប់ធ្វើការឡើយ” នៅវេត សៀវភៅការកំសង្ឃែកបំពាក់ធ្វើការបេស់គាត់។ បាននិយាយថា “បងប្រុស ខ្ញុំចង់បាន សហស្សែកពីនេះ”

³⁵⁶ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើថាអ្នកគ្រាន់តែយល់ព្រំលំបន្ទិចបំបុណ្យការ មិនមែនទេបុ បុនប្រុស?”

³⁵⁷ ពេលនោះមានទូរសព្ទបើកឡើង ទ្វានភាក់សី។ នាងបាននិយាយថា “កាន់វា! កាន់វា! កាន់វា!” ស្តីគួចម្នាក់បានមកដល់ទីនោះនិយាយថា “តម្លៃនេះសូមអ្នកទៅអធិស្ឋានសម្រាប់ស្ថាមីខ្ញុំ”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាន លោកស្រី។ តើមាន—អ្នកកើតឡើង?”

³⁵⁸ នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំយល់ថាអ្នកត្រូវដៃចាំមួយខេសម្រាប់ការសំភាសន៍ យើងទេ ដើម្បីទូលាការអធិស្ឋាន។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ថាម៉ែ?”

³⁵⁹ ហើយនាងបានបន្ទាតា “បាស មែនហើយ”។ បានបន្ទាតា “បើនឹងខ្ញុំអស់សង្ឃឹម។ អ្នកត្រូវកៅអធិស្ឋានសម្រាប់បីខ្ញុំ”។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដហើយ។ តើគាត់នៅឯណាតា? នាំគាត់ទៅ។”

³⁶⁰ បុរសម្បាក់នេះដែលឈរទៅទីនោះសម្រួលឈើលោកទោក្រា ហើយនិយាយថា “តើអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈើ ដើរបូ?”

ខ្ញុំផ្តើមឈើថា “បាន មែនហើយ”។

³⁶¹ បាននិយាយថា “តើអ្នកបានបែងចាយៗ ប្រាកាហាំបូ?” ខ្ញុំបានផ្តើមឈើថា...“ហើយអ្នកមិនដឹងអ្នកសោះអំពីសហស្សែរត្រូវ?”

³⁶² ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំ...អត់ទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយល់ទេ។ ត្រូមត្រូវក្នុងគម្ពុំ។”

³⁶³ គាត់បាននិយាយថា “អត់ទេ វាមកតម្លៃនេះ។ មនុស្សមកពីគ្រប់ទីកន្លែង។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើវានៅឯណាតា?”

គាត់បាននិយាយថា “ដៃហើសនៅិល ដួរ តណ្ឌអាមាណា នៅក្រោមស្ថាន។”

³⁶⁴ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅលោក អ្នកដើរខ្ញុំទៅ។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងអ្នកទាំងអស់អំពីវា។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តោះចូលទៅអង្គូយចុះ។ ប្រុងកាលជាយើងអាចនិយាយឲ្យនេះបាន។” យើងបាននិយាយ យើងទេ។

³⁶⁵ កំ កំ អ្នកយើងទេ មិត្តឱ្យឈើ តើអ្នកមិនដែលប្រាទ្វាចដៃបានពីទួកិច្ចមួយទេ បុ។ អ្នកដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំមាននីយហើយ។ យើងទេ? អ្នកនឹងសប្បាយចិត្តជាងនៅកន្លែងដែលអ្នកនោះ។ យើងទេ? អ្នកគ្រាន់តែទៅធ្វើការបន្ទ។

215. បន្ទាប់ពីការលើកឡើងបែលក្នុងក្រោមដីនូវ
ផ្លូវការតាំងក្នុងផែនទៅរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដឹងទេស?
តើវាមួយក្នុងចំណេះចំណេះទេ...
តើវាមួយក្នុងចំណេះចំណេះទេ?

ជីវិត “ក្រោមដំនឹង” អើយ ខ្ញុំសូមអភិយទោស។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានសរសេរសំណួរនេះ។ “តើនៅពេលណាការក្រោមដំនឹង...?”

បន្ទាប់ពីការលើកឡើងបស់រដ្ឋបាល តើនៅពេលណាដើលក្រមដីនឹង
ផ្តល់ការតែគ្រប់គ្រងទៅយកនូវការជំនួយដី? តើមួយ បញ្ហាយ...?

³⁶⁶ ក្រាយ! “អ្នកស្វាប់ដែលនេសល់មិនរស់អស់ម្មយកនៅឆ្នាំទេ” មិនបាន
ទៅជាម្មយកនូវក្រម៉ោងទេ។ សូមមើល:

³⁶⁷ ດາວ່າ ເນື້ອດາ: ၁၁ ມູກນີ້ແຍ້ງງາ ແກ້ໄຍເນື້ອດາ: ၁၄:၄ ສີຜ ၁၂၍
ມະນຸສູງຫຼາກໍ່ເຮົາເຊື່ອ: ເຜົ່າຍກບໍ່ຝາກກຽດພາສຣອ: ມູກມາຕະເລີລກກີ່ມັກງົງ
ເກີ້ຍໆ ດາວ່າ ເຍັງງາ ເກົດກາສ ກາດກາສ ທີ່ກຽກພື້ນສູງເຮົາ:! ຖຸ້ພະຍ:ເຕັມ
ມູຍເໜ້າການ ດາວຜລ່ອືບຖ່າບໍ່ກວ່າການເກີ້ຍໆ” ມູກເຍັງງາ ໝູ້ງ ສີຜ
ມື້ງເຜົ່າເຄື່ອຕເຮົາ: ດາວກໍ່ຍັກທີ່ສູງບໍ່ການເກີ້ຍໆ ການີ້ມາຕາ ບຸ້ນເກີ້ຍໆ
ເກີ້ຍກໍ...

៣៦៨ ក្រាន់តែយប់ បំគុចកម្មយនិស្ស។ យើងទេ? វាក្នានអីនៅក្នុងដែនដីក្រាតិក្រមនៃ—នៃមនុស្សដែលក្នានអីសោរ៖តែជាមនុស្សពួកផ្សេ—មានអំពើចូចិត្ត។ វាបានប្រព័ន្ធមួយ អនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនបង្ហាញអូករឿមូយៗ ក្រាន់តែបង្ហាញអូកបានឡើសមាយប៉ុណ្ណារ។

ហេតុវិ គឺមានពេលម្បួយភាពរយនៃប្រទេសសុសីទាំងអស់ដែលជាកម្មូយនឹង។ ពួកគេត្រូវការអ្នកនាំសារៗ យើងត្រូវ? ម្បួយភាពរយ បន្ទាប់មក កៅសិបប្រាំបូនភាពរយនៃពួកគេនៅពេលនៅខាងត្រីស្អាន។ ម្បួយភាពរយ និងពើម្បួយភាពរយរាបគ្រប់គ្រងកៅសិបប្រាំបូនភាពរយបានយ៉ាងដូចមួច? នោះគូរតែនូវលីសម្រាប់អ្នក នៅថ្ងៃនេះ។ ប្រសិនបើពួកគេម្នាស់មិនអនុញ្ញាតទេ ហេតុវិ នោះពួកគេនឹងបានយុរិយករើយ។ យើងត្រូវ? ប្រាកដណាស់។

217. បង្កើស ប្រាកេហំ អ្នកទាននិយាយថា តីក្រដុះមិននឹងយកជ្រាវិលលប់សែរ ជនជាតិយុជាថ្មីរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លែះចុងក្រោយនេះ។ តើវាកំណុងបន្ទុ—បីឆ្នាំកន្លែះដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញឡើង? ប្រាកេនឹងជាបីឆ្នាំកន្លែះចុងក្រោយ? តើនេះគឺមួយក្រោដុះមិនបានបង្ហាញឡើងទេ?

³⁶⁹ រានីនក្រាយជាបីផ្តាក់កន្លែង: ចុងក្រាយ។ បីដឹងហើយ។ មិនមែនជាបីកទីមួយទេ ព្រមទាំងកន្លែងជាបីកទេហើយ។

ມານມູ່ຍເຄື່ອງບະນູກັບຕີມູ່ຍໂດຍ::

218. ບັນຫຼຸນດ້າເສີມປະຈຸບັນບໍລິສັດ ທ້າທຸກຕີ 5:5 ແລນີ້ຍ້ານີ້ແຈ້ງເຫຼືອກະສຸກ
ເຖິງຜູ້ຜະຍາກກົງກອງຕົວຢ່າງທີ່ ຕາມຕາບເພີ້ນຕາ ແລນີ້ຍ້າຜູ້ຜະຍາເຊື່ອຕະຫາວິທີ?

370 មេនហើយ ខ្ញុមនិយាយចាត់តីនឹងទៅ ទីរហោស្ថាន។ ប៉ុន្តែគាត់នឹងធ្វើបែប
នេះ អ្នកយើងទៅ គាត់គឺជាទុក...អាមីស៊ែ និងអាមីយ៉ា តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់
ទេ? បុរសភាគប្រើប្រាស់ដែលបែបនោះគឺជាបុរសដែលនៅត្រាយ ពីមនុស្ស ពីគេងង
នៅត្រាយពីប្រជាធិបាល។ ពួកគេចេងផ្លូវណាស់។ ពួកគេកំមិនទាក់ទងត្រាប្រើប្រាស់ជាមួយ
មនុស្សទេ។

³⁷² ហើយ ជាការពិធាកញប់ចា ហោកង់ឡៀតទាំងនេះ៖ នៅពេលពួកគេចេញពី ស្ថុកយុដ្ឋនៅទីនោះ ខ្ញុំមិនដឹងថាបួកគេនឹងនៅទីណាមទេ។ ពួកគេអាចបានជាដំរែន លើក្តាំ នៅកំន្លែងណាមួយ។ បុ—បុ ពួកគេនឹងធ្វើវិវាទនៅថ្ងៃនេះទាំងនាយកសំពួកគេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាបួកគេចេងធ្វើវិវាទទេ។

បុ—នែនអូក...អូដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយគឺនេះ។ “ពួកគេ តើពួកគេ តើ ពួកគេនឹងភ្លាយជា—ជា—ជា...?” ពួកគេកំពុងព្យាយាមស្អាតា “តើគឺនឹងនៅទី ជាមួកនៅវាងលេហោស្ថាន?”

³⁷³ មែនហើយ ពួកគេត្រូវតែមែកាតខាងដើម ដើម្បីអង់គ្លេស ក្នុងផ្ទើបី ដើម្បីបាន វាលេហោស្ថានដើម្បីសំនេះក្នុងកទ្វារេនេះ៖ កំន្លែងណាមួយ អូកយើងពីនេះ ជូនចេះ វានឹងភ្លាយជានេរណាមួយកំ...ទីរោងស្ថានត្រូវបានកាប់បន្ថាលេទាំងអស់។ យើងពីនេះ? មិនមានទីរោងស្ថានថ្វីនទេនៅសំល់។ យើងពីនេះ? ជូនចេះ ឬឱ្យតុល្យយកតែ ពួកគេ—ពួកគេប្រហែលជាសម្រាប់ វាលេហោស្ថាន យើងពីនេះ ហើយប្រហែលជាស្ថាកំនៅពីរីនិងក្នុងទីរោងស្ថាន ហើយពួកគេនឹងភ្លាយជា... អូកអាបកកំស្មាល់ ពីធ្វើជាតិនៃពួកវា គឺមិនបានបានបាន យើងពីនេះ—អូកនឹងដឹងរាយនៅពេលវាមកដល់។ យើងពីនេះ? អូកនឹងយើងពីនេះ អូក—អូកភ្លាក់ធ្វើល។

³⁷⁴ តុល្យរេនេះ នេះគឺមួយ ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបប៉ះវា។ ហើយខ្ញុំមានមួយឡាតាំង ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងសុំខ្សោយពួកគេចេតុខ្លះតែសូមចាប់បន្ទិច។

219. ប្រសិនបើព្រះជាម្នាស់ជាបុគ្គលិកលក្ខណៈទៅមួយ ហោពិវិឌ្ឍនាធដារចេងអាច និយាយទៅកាន់អង្គទេដៃឆ្លាស់ នៅលើ ភ្លៀនាស់ប្រ?

³⁷⁵ មែនហើយ ខ្ញុំខិះបំពុនានពន្យល់ហើយ អូកយើងពីនេះ។ យើងពីនេះ? ខ្ញុំចែងស្អាត់ អូកពីរីងនេះ។ ខ្ញុំនឹងទៅ... នៅពេលដែលព្យារោយក្នុងបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវិហិតា អូកយើងពីនេះ។

ខ្ញុំរីះជាម្នាស់ទទួលពិធីបុណ្យប្រជុំមួយចិកពីព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ។ មែនទេ បងប្រុស? តើអូកមិនរការណយបន្ទិចបាននេះ។ អូកអេរកងារបានទទួល ពិធីបុណ្យប្រជុំមួយចិកពីព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ? បងប្រុសនិយាយថា “បាន មែនហើយ។” ធម៌បាន ដឹងដឹង។ អក្សីន តើនោះជាតី? បន្ទាប់មកខ្ញុំ

មិនអេងចាត់ខ្មែរ—ខ្មែរអំណាចនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំដើរឈ្មោះហត្ថភាពគ្រប់អាម៉ែកជាប់បាន
ទាំងនេះទេ។ ខ្ញុំមិនមានអំណាចទេ ដើរឈ្មោះពាណិជ្ជកម្មជំងឺ។ វាបានព្រះ។

³⁷⁶ ខ្ញុំដើរឈ្មោះអ្នកជាអ្នកបិបីព្រះ។ បើខ្ញុំមិនប្រឡេងទេ អ្នកមកពី រដូវការនៃ
សាសនា មិនអីទេ តុល្យវិនេះ។ ហើយនៅក្នុងអ្នក អ្នកមាន គី—គីដើរឈ្មោះពីរដឹងជាយូរ
ដំណឹងល្អ។ ជាចម្លាត់ អ្នកបានជាចុះនៅលើកសិដ្ឋាននិងចិត្តឱមជើតជុំដោយបែប
នោះ។ អ្នកគ្រាន់តែមិនដឹងអ្នកទាំងអស់អំពីវា បើនៅមានអូមូយចូលមកក្នុងអ្នក ដើរឈ្មោះ
ជាយូរដំណឹងល្អ។ អ្នកមិនអេងចាត់ជាទូនដឹងទាប់ពេកសោះ។ នោះហើយជាបាន
មនុស្សម្នាក់ឡើត ហេរចាប្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបាន តើវាគ្រោរទេ? ប្រងប្រុសនិយាយថា
“បាន មែនហើយ។”—អីដឹង? ហើយហើយ។

³⁷⁷ តុល្យវិនេះខ្ញុំចង់ស្វាម្នក។ តើ... ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដោនេះគីនៅក្នុងអ្នក។ តើវាគ្រោរទេ?
ប្រងប្រុសនិយាយថា “គ្រោរហើយ។”—អីដឹង? តើអ្នកនិយាយទៅកាន់ត្រង់ទេ
ទេ? [“បាន មែនហើយ។”] និយាយទៅកាន់ត្រង់? អធិស្ឋានដល់ត្រង់? គ្រោរហើយ។
នោះហើយជាអ្នកទាំងអស់ដែលខ្ញុំចង់បាន អគគុណរឿន។

យើងទេ? តុល្យវិនេះអ្នកយោលៗ? [ក្រោមដំនុំនិយាយថា “អាហ័ម៉ែន។”—អីដឹង?]

³⁷⁸ ខ្ញុំនឹងស្វាម្នកមួយ។ តើវាកើតឡើងដោយរូបបណ្តា នៅពេលដែល...
ព្រះយេស៊ូវ នៅ យុំហាន៣ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “កាលណាកូនមនុស្សនឹងមកដែល
តុល្យវិនេះនៅស្ថានសុគ្រែក។” យើងទេ? “តុល្យវិនេះគីនៅស្ថានសុគ្រែក ហើយនឹង... មក
ដែលដឹង។” យើងទេ? “កូនមនុស្សដែលតុល្យវិនេះនៅស្ថានសុគ្រែក” ហើយទ្រង់យកនៅ
ទីនេះនិយាយជាបុគ្គល។ តុល្យវិនេះដើរឈ្មោះប៉ុន្មោះ ព្រះយេស៊ូវ និង
ព្រះវិបីតាតីជាបុគ្គល—តុល្យ។

³⁷⁹ ដូចត្រូវនឹងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដោក្នុងខ្ញុំដឹង អ្នកកំពុងសម្រៀងម៉ឺនលខ្ញុំ អធិប្បាយ
បើនៅមិនមែនខ្ញុំទេ។

វាមិនមែនជាទូនអាចនិយាយពាក្យដែលអាចនាំមក ដូចដែលអ្នកដឹងថា សត្វ
នោះ អង្គយទៅនោះហើយម៉ឺនវា ហើយសម្រាប់សត្វនោះសុវា។ នោះហើយជាបាន
អំណាចចេញប្រិទ្ធតែ។ វាមិននៅលើមនុស្សទេ។

³⁸⁰ វាមិនមែនជាទូនទេដែលប្រាសក្នុងប្រុសតូចនោះ ដែលដោកទីនេះ... គ្រោពទ្វ
ផ្នែកគាត់នៅលើខ្លួន ដោយមានបញ្ហាយេះដឹងនៅយ៉ាងនេះ។ ហើយនិយាយថា

“វីលីម ត្រាងាហកាំនិយាយដូច្នេះ?” អត់ទៅ “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល វាតប់ហើយ” ហើយនៅចុះទៅឡើបន្ទាប់ ក៏បាត់អស់ទៅ។

³⁸¹ ក្រុងកែតដីដីមហាកិច្ចបាប់ឃាម រហូតដល់ខ្លួរកែចោងឡើងឡើងពេញឆ្លួន និងក្រពេះ រហូតដល់គេយកវាទៅមន្ទីរពេញ ដើម្បីផ្តល់ឃាមនិងអ្នីឱ ដើម្បីពុកបាល វានៅទីនេះ។ ហើយកុងរយៈពេលប្រាំនាទី វាយំសុំហូបហំបីហើយ! ហើយយកវាទៅ ត្រូពេឡើង ឡើបន្ទាប់ ក៏បានជាសេស្តីយ អស់ដី មិនអាចសុម្រីភករើប្រាណជាន របស់វា។ តើនោះជា “វីលីម ត្រាងាហកាំ បាននិយាយដូច្នេះបុរី” នោះហើយជា “ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់” ទោះយើងណាក៏ដោយ ទ្រង់គឺជាបុគ្គលដែលខុសពី ខ្ញុំ បុង្សារីធីកម្មយកតែដែលប្រង់ត្រូបានសំឡួងគឺកាមរយៈខ្ញុំ យើងទេ?

³⁸² នោះហើយជាបញ្ចប់ដែលព្រះយេស៊ូវ និងព្រះវបិតាមាន។ ព្រះយេស៊ូវមាន ព្រះបន្ទូលថា “មិនមែនខ្ញុំទៅដែលធ្វើការទៅនេះ គឺជាប្រះវបិតាបស់ខ្ញុំដែល តង់នៅក្នុងខ្ញុំពីរ។”

តុទ្ធនេះ: “ក្នុងមនុស្សនឹងឡើងពីស្ថានស្ថីគឺ ដែលតុទ្ធនេះគឺនៅក្នុង ស្ថានស្ថីគឺ” យើងទេ? តើវាតាមី? ទ្រង់មានវត្ថុមានសុព្ភត៌បែកកំន្លែងដោយសារ ទ្រង់ជាប្រះ។

³⁸³ តុទ្ធនេះ មួយឡើត ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយពាក្យទាំងនេះ។

ពន្យល់ពីអ្នីដែលអ្នកកំពុងនិយាយអំពី...

[កំន្លែងទេនោះបើការសែតាំ ទំនាក់នាក់បានផ្តល់ទៅ—អរដ។]

សូមអរព្រះគុណ ព្រះបិតា។ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណាភ្លេងចំពោះព្រះវិញ្ញាណា នៃព្រះអង្គ គឺដែលនៅទីនេះ។ ហើយយើងត្រូបានគោប្រាប់ព្រះវបិតាអើយ ថា ពេលដែល នៅពេល នៅទីនោះ សង្កែបានចូលបាយក ហើយព្រះវិញ្ញាណក៏ យាងចុំមកសង្កាត់បើមនុស្សអាក់ ហើយទាយ ហើយបានប្រាប់គាត់។ វាបាន រៀបចំឡើងតាមលំដាប់លំដោយ ដែលគឺដីនឹងពីរបៀបទៅហើយកម្មាត់សក្តី និង កំន្លែងដែលត្រូវស្ថិជកសក្តី។

³⁸⁴ ហើយខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះបិតា ដែលទ្រង់នោះតែជាប្រះដែលដែលទ្រង់ គឺនៅទីតែដែល។ យើងផ្តាស់ប្តូរ ហើយអាយុកផ្តាស់ប្តូរ ពេលដែល ផ្តាស់ប្តូរនិងមនុស្ស។ បុន្ថែមទេនិងដែលផ្តាស់ប្តូរទេ ប្រព័ន្ធបស់ទ្រង់គឺនៅ

ដែល។ ព្រះគុណរបស់ទ្រង់គីនោដែល។ ស្ថាដែលបស់ទ្រង់គីនោដែល
ធោយសារតែករាយអស្តាប្បុរាណាស់ ហើយជាពួរវេដលលើសពីចំណោះដឹងណាមួយ
ដែលមនុស្សអាចយល់បាន។

³⁸⁵ 385 ជូនបីយើងខ្ញុំដឹងគុណព្រះអម្ចាស់ ដែលអាចចិត្តបានបស់ទ្រង់គីនោបាន
ហាក់ទុកក្នុងចិត្តនៃអ្នកបំផើបស់ទ្រង់។ ហើយយើងពិតជាកិរាយណាស់ចំពោះ
ការនេះព្រះអម្ចាស់។ ហើយយើងអាចចេញចរុចិត្តនៃចំណោះដឹង...ពីកន្លែង
មួយទៅកន្លែងមួយ ហើយព្យាយាមដោយតីត្រូវច្បាស់ទៅ—ដើម្បីនាំអ្នកដឹងទៀត
មក ដើម្បីយើងអាចមិនគូចប់គ្នាតុចចេង ហើយចាប់សំណាក្ស់ទៅដើម្បីប្រាកដថា
យើងចាប់បានត្រីទំនាក់អស់ដែលជាមួសិទ្ធិបស់ទ្រង់។ ហើយពេលនោះកូនចៀង
នឹងយកក្នុងក្រាមុំទៅ នៅខាងមុខនេះ យើងកំពុងដែល សម្រាប់ពេលនោះ តាមរយៈ
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគីសុ។ អាម៉ែន។

³⁸⁶ តើអ្នកយើបីបុន្តាននៅទីនេះ? តោះមើលដែលបស់អ្នក។ មែនហើយ វា
មិនទៅជូនចាត់ប្រហែល...លើកដែឡើងមួនឡើត។ ប្រហែលមួយ ពី ឬ ឬន
ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពី ប្រាំបី ប្រាំបុន្ម ដប់ ដប់មួយ ដប់ពី ដប់បី ដប់បុន្ម ដប់បីប្រាំ
ដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំពី ដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំបុន្ម ម្ន...?... សែសិបមួយ សែសិបពីវា
សែសិបបី សែសិបបុន្ម សែសិបប្រាំ សែសិបប្រាំមួយ សែសិបប្រាំពីវា ប្រហែល
សែសិបប្រាំពីវា មិនអ៉ែ។

³⁸⁷ វាតាមដឹងដប់មួយសាមសិបនាទី។ យើងអាចអធិស្ថានសម្រាប់អ្នកដឹងដី
តម្លៃនេះ សូមជាក់ចូលក្នុងយប់នេះ ទៅ—ទៅ... តើអ្នកចង់ធ្វើវាទេ? [ក្រុមដំនាំ
និយាយថា ‘អាម៉ែន។—ឯរដារ។’]

³⁸⁸ ខ្ញុំធ្វើចាត់ទូរុវេនេះជាបេលដែលដឹងណូដើម្បីធ្វើវាតា ប្រាប់អ្នកពីមូលហេតុ៖
ព្រះវិញ្ញាបាបិសិទ្ធិ ឈរនៅត្រង់នេះ កំពុងចាត់ប្រែងកំង។ តម្លៃនេះ ជាបេល
យើងបានធ្វើការក្នុងព្រះវិញ្ញាបាបនានេះតម្លៃនេះ យើងទៅ ហើយអ្នកយើងចាត់អ្នកមួយ
អ្នកដឹងចាត់អ្នកមួយ—មានអ្នកមួយមានត្រូមាន យើងទៅ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកអាច
ធ្វើបាន អ្នកគូវែងធ្វើតម្លៃនេះ។ យើងទៅ? ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ ធ្វើ សូមធ្វើវា
តម្លៃនេះ។

³⁸⁹ តម្លៃនេះ យើងគ្រាន់តែចង់ឱ្យអ្នកមកយ៉ាងស្ម័រមកតាំ។ ហើយទុកឱ្យអ្នក
ចាំងនោះនៅក្នុងប្រកដូរនោះ ដែលលើកដែឡើង យានដឹងចូលទៅក្នុងប្រកនេះ៖

និងបន្ទាប់មកចុះទៅតាមផ្លូវនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងយកពួកគេ ទៅតាមប្រកដ្ឋាន ហើយត្រាន់តែ សែសិបប្រាំ—សែសិបប្រាំពីរ ពីពួកគេ វានឹងមិនចំណាយពេលព្រឹនទេ។

³⁹⁰ ខ្ញុំនឹងស្អាតបងប្រុសនៃិលប្រសិនបើគឺតាក់នឹងមក សូមចុះចេញពីទីនេះជាមួយខ្ញុំ ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគោ។

³⁹¹ ជាចំបុង ពួកគោបានចូលមកកុងប្រកដ្ឋាននេះ ត្រាន់តែក្រោកឈរឡើងបន្ទិច តម្លៃនេះ ដូច្នេះយើងបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកនៅទីនេះ ហើយជាក់ដែលបើមនុស្ស ត្រូវត្រូវការណ៍ តម្លៃនេះ ត្រូវហើយ អ្នករាល់ត្រូវដែលនឹងមកកុងបន្ទាក់អធិស្ឋាន យើងទេ ពួកគោដែលនឹងចូលមកកុងបន្ទាក់អធិស្ឋាន។ យើងពីរទេ? តម្លៃនេះ—តម្លៃនេះ យើងពីរទេ ក្រោមពេលដោល ដូច្នេះយើងត្រូវបានការណ៍ចូលបានវា យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកតម្លៃនេះ។

³⁹² ម៉ឺន មិត្តអើយ។ តម្លៃនេះខ្ញុំសូមពន្លាល់អ្នក។ ព្រះយេគុរីត្រីស្អាមានបន្ទូលចា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើកាមអ្នកដែលមានជំនួយ។” តម្លៃនេះម៉ឺន។ ត្រង់មិនដែលមានបន្ទូលចា “ប្រសិនបើពួកគោអធិស្ឋានឱ្យពួកគោ។” “ប្រសិនបើគោកក់ដែលបើអ្នកជំងឺ នោះគោតិនឹងជាសាស់ស្តីយ៍!” ហើយប្រសិនបើព្រះរាជទទួលយកការណ៍ចូលដែលជំងឺម៉ឺនបានយកយាម និងត្រូវប្រើត្រូវដែលមិនអាចមានជំនួយប៉ុនង ហើយធ្វើឱ្យរឿងនោះជាសាស់ស្តីយ៍ ទាំងមូល ប្រសិនបើទ្រង់អាចទទួលយកការណ៍បន្ទាប់បុរសចំណាស់ម្នាក់ ហើយដូច្នេះព្យាបាលគាត់រហូតដល់ត្រូវពេញមិនអាចរកយើងព្រៃនកោតកុងយាមបុរីទាំងអស់ តើត្រង់អាចធ្វើឱ្យសម្រាប់អ្នក? ពេលនេះ ពួកគោជាមនុស្សតួចតារ៉ា តើមិនយល់ពីរីនឹងដែលជាការអធិស្ឋានទេ។ ប៉ុន្តែត្រូវតាក់ដែលបើពួកគោហើយវាបានធ្វើការ។ យើងអាចយល់វាបាន។

តម្លៃនេះ ខណៈពេលដែលអ្នកឈរ សូមអធិស្ឋានតម្លៃនេះ។

³⁹³ ព្រះវិបាទនៃស្ថានស្អ័េត ជាមួយនឹងវគ្គមានដែលស្ថាបន្ទូរបស់ទ្រង់ដែលគោត់នៅទីនេះ ត្រង់ដែលស្ថាបន្ទូរជាព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធតីជាព្រះអង្គដែលយើងមានរូបភាពនៅ ព្រះដែលយើងអាចនៅក្នុងព្រះគម្ពុជាដែលវគ្គមាននៅទីនេះតម្លៃនេះ។ ត្រង់កំពុងបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមរយៈសាថ់យាមមនុស្ស។

³⁹⁴ របៀបដែលយើងបានយើងព្រៃនដែលមួយហាច់យ៍ ឆ្លងកាត់ជាប្រើន ឆ្លាំមកនេះ។ ដើម្បីអាចបង្ហាញពីគោត់និត់នៃបិត្តមនុស្ស ដើម្បីបង្ហាញ រំពើបាបដែល

ពួកគេបានធ្វើ ប្រាប់ពួកគេខ្សោយសំអំពីអ្នកដែលបានកើតឡើងនិងអ្នកបន្ទូមិនដែលបានធ្វើមុនណាសោះ! បន្ទាប់មក យើងដឹងថា ព្រះរបស់អ្នកបាកំ អីសាក និងជាចនជាតិអីស្រាវអំលាលនៅតែជាព្យាបៈ នៅក្នុងបុគ្គលិន្នព្រះយេស៊ូវគ្រឿស។

³⁹⁵ ហើយឥឡូវនេះ៖ ដោយព្រះវិញ្ញាណប្រចង់ចុះពីស្ថានសូត្រ ព្រាមព្រះលាបាហិត ដែលត្រូវបានស្រក់នៅកាលវីរី បានចុះមកក្នុងចំណោមមនុស្ស ដើម្បីបង្ហាញអង្គ ទ្រង់ក្នុងសាប់ឈាមមនុស្សមុនការបេញព្យាយេនដែនដី ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែរស្ថាបុរិយាណកដោយផ្ទុននៃឈាម ហើយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទទួលភាពជាមនុស្ស របស់ពួកគេ ព្រះជាម្នាស់កំណងនៅក្នុងសាប់ឈាមរបស់មនុស្ស។

³⁹⁶ ដូច្នេះហើយ វាមិនមែនជាសាប់ឈាមមនុស្សទេ តីត្រានំតានើម្នូសំដែង ទង្វើដូចជានៅក្នុងពិធីបុណ្យប្រធែមធីកបអីវីរីរៀងឡើត ជាមួយនឹងលេសកកម្មមួយ ដែលថា “ទីសំតាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពួកអ្នកធ្វើ” ដោយការដោក់ដែលឱ្យអ្នកដីដី ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនឹងយើងបានរាជការជាបានជាសោះស្រីយ ប្រសិនបើពួកគេធ្វើ ឥឡូវនេះ ទីព្រះវិបីការអីយ យើងដឹងថាការទាំងនេះជាការរិត។

³⁹⁷ មនុស្សទាំងនេះឈរនឹងផ្លូវកាត់នៅក្រោមដែលបស់អ្នកបិសុទ្ធដែលបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនេះ៖ ហើយពួកគេបានក្រោមខ្លួនជាប្រឈម ព្រះអម្ចាស់ដីយ ជាក់ដែលឱ្យអ្នកដី។ ហើយយើងដឹងថា ព្រះបីការអីយ ចាប្រសិនបែមនុស្ស ទាំងនេះនឹង ក្រាន់តែធ្វើ! ដូចកាល់ពាក្យដែលប្រចង់បានស្មោះ វាក្រោនកំពើកើតឡើង ដូច្នេះ... ហើយវាមិនអាចកើតឡើងដោយគ្មានជំនួយបានទេ ព្រះវិបីនអាចឡើងទេ ដែលសរសើរព្រះជាម្នាស់ដោយគ្មានជំនួយ។ យើងគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។

³⁹⁸ ហើយឥឡូវនេះ៖ ដោយសេចក្តីជំនួយ ដោយការធ្វើ លើការសរស្តោះដែលបានជាក់ពីមនុស្ស យើងជាមួយនឹងព្រះនៃព្រះគម្ពុជាក្រោមបានបើកខ្សោយយើង ដែលព្រះរាប្បាប់បន្ទូលប្រចង់! សូមចូរមនុស្សដែរមានកំណើនទាំងនេះ៖ ដែលយើ ព្រះអម្ចាស់ ដីយ...និងអារម្មណក្នុលបង្កំសប្តាប់ពួកគេ ដូចជាមនុស្សនៅក្នុងរូបការយំង ស្ថាប់ដូចពួកគេដីរ។ ហើយឥឡូវនេះ៖ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលដែលដែលជាបុរាណ នៅក្នុងយើង ព្រះអម្ចាស់ដីយ ទ្រង់គឺនៅតែនៅក្នុង ពួកគេ។ ហើយយើងអាណាពិត គ្មានទីនឹងពួកគេដីរ។ ហើយឥឡូវនេះ៖ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលដែលដែលជាបុរាណ នៅក្នុងយើង ព្រះអម្ចាស់ដីយ ទ្រង់គឺនៅតែនៅក្នុងពួកគេ។ ហើយយើងជាសេចក្តីសញ្ញាបីនៅក្នុងព្រះលាបាហិតមី... បើបុរាណដឹងបាន តើការព្យាបាល តើការព្យាបាល “ធ្វើនឹងល្អ” យ៉ាងណាមីសទៅឡើត?

ខិត្ត:បិតាអើយ សូមឡ្ងាចានសំរែចសំហ្មប់មនុស្សទាំងនេះនឹងមិនបាត់យ៉ែឱយ បីផ្លូវនឹងទទួលបានការព្យាគាលបរបស់ពួកគេនៅពេលដែលពួកគេធ្វើអារម្មណ៍ ដែនអ្នកបំពើបស់គ្រែង តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ អារម្មណ៍។

³⁹⁹ តិចឡ្ងរេនេះ—តិចឡ្ងរេនេះ យើងនឹងធ្វើកនេះនឹងក្រុងអង្គុយចុះ ខណៈពេលភាគីខាងនេះមកតាមរយៈ។ ហើយបន្ទាប់មកភាគីខាងនេះនឹងត្រូលប់ក្រាយហើយម្មានឡើត...តិចឡ្ងរេនេះនៅទីនេះ ដែលនឹងក្រាកណយឡើង។ ខ្ញុំដើរអ្នកគីជាអ្នកបញ្ជីព្រះ នៅទីនេះ៖ អ្នកទាំងអស់ត្រូវនៅទីនោះ៖។

តើលោកគ្រោទេរៀង បងប្រុស ឈោះ នៅឯណារា? តើអ្នកនឹងនៅក្នុងជួងអធិស្តានទេ បងប្រុសឈោះ? បងប្រុស ឈោះអ្នកដីសុននិយាយថា “បាទទៅ ខ្ញុំកំពុងឈរសម្រាប់អ្នកឡើង។”—អីដឹង? មិនអ្នកទេ បងប្រុសឈោះ មិនអ្នកទេ។ នាប់តាមដែលអ្នករាជអធិស្តានបាន ចុះទៅខាងស្តាំក្នុងបន្ទាក់។

⁴⁰⁰ តិចឡ្ងរេនេះ សូមឡ្ងអ្នកទាំងនោះនៅខាងនេះនៅទីនេះ៖ អង្គុយបន្ទិចសិន ហើយខ្ញុំនឹងយកអ្នកទាំងនោះមកពីខាងនេះ។ បន្ទាប់មក យើងនឹងចុះមក យកនៅកណ្ឌាល ហើយបញ្ហានពួកគេវិញតាមផ្ទូរនេះ។ បន្ទាប់មកយកឡើងនេះ ហើយបញ្ហានពួកគេតាមផ្ទូរនេះ៖ ហើយយើងនឹងអធិស្តានសម្រាប់អ្នករាល់ត្រា។

⁴⁰¹ ខ្ញុំនឹងស្មែរបងប្រុស មេតឺខី...តើគាត់នៅឯណារា? បងប្រុស មេតឺខី អាណាពលនិយាយថា “គ្រឹងនេះ។”—អីដឹង? មិនអ្នកទេ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទៅលេងបទគ្រែងនៅទីនោះបទ “គ្រឹងឡើងអស្សារកនូវនេះនៅជិត។” ហើយអ្នកលេងព្យាកំណ្ឌុមិនដឹងថា នៅទីឯណារេទេ សូមលេងអមជាមួយគាត់ ប្រសិនបើអ្នករាជ។

⁴⁰² សូមស្តាប់ អ្នកចង់ចាំពេលឈណាគេលេកកំពុងគោលដៃ ហើយក្រោងប្រុសគួចគ្រោបានគេនាំចេញនៅលើខិតិកា? ក្រោងស្រីអាមីសគួចកំពុងគេដៃ “គ្រឹងឡើងអស្សារកនូវនេះនៅជិត។” នាងមានសក់ដៃ ខ្លួន បុ—បុ សក់ពេកចំណេះដៃដៃ ជាន់វិ មនុកនិតបុន្តែវិអាមីស ម្នាក់ដែលជាក់នៅលើក្រាលបរបស់នាង។

⁴⁰³ ហើយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបានធ្វើការហើយក្រោងប្រុសគួចដោយគ្រាន់តែជាក់ដៃ ហើយដឹងដែលពិភាក្សាបស់គាត់។ ហើយគាត់បានលោកចេញពីដៃបស់ខ្ញុំ ហើយគ់ទៅចុះព្រោមតាមរយៈវិទិកា។ ម្នាយបស់គាត់បានដឹងឡើងហើយក្រាបច្ចេះខ្ញុំដើរជាមនុកនិត តាំងពីដំបូង។

404 ហើយព្រះវិញ្ញាណណាក់នៃព្រះបានធ្វើការលើក្រុងស្រីគុចចា មេនុរីតិប្បុជា អាមិស អូកែងដោយដែលនាងជាតា ខិតុករបស់នាង និងរូកគេអង្គយនៅទីនោះ ជាមួយនឹង...សម្រៀកបំពាក់ ដូចជាមេនុរីតិប្បុជាដែលបានដោយដែលជាតាកា ហើយ នាងបានលោកចេញពី ព្យាកណុ លើកដើម្បីដើរឡើងឡើ។ ហើយសក់ដែលបានលោកចេញពី របស់នាងបានឆ្លាត់ចុងទៅទៅ នាងមិនចងចាំឡើងទៅទៅ បានបានបន្ទាប់ថា “ត្រូវទេរីដីអស្សីវិញ្ញុវិនេះនៅ ការរាជការអាសូរបស់ព្រះយេស៊ូវា”

405 ត្រូវប់ត្រាលួយនៅទីនោះរបស់នាង សម្រួលិនី ត្រូវប់ចុចចំកិលចុះឡើង “ត្រូវទេរីដីអស្សីវិញ្ញុវិនេះនៅជិត ជាតីអាជីវកម្មបស់ព្រះយេស៊ូវា” មនុស្សដើរបែងចេញពីវឌ្ឍន៍ ពីបើន្តិត ពីទេរីបានក្នុងបានបានដើម្បីចុះឡើ។

406 ព្រះអ្នកសំយេស៊ូវិញ្ញុដែងទៅនេះនៅទីនេះ៖ ព្រះនេះ៖ ដូចត្រូវដែងជាបានដែលដែលនោះ។ គ្រាន់តែដើរីកចេញឯកសារៗ

តាក់ចម្លៀងនោះ៖ បើអ្នកចង់ ត្រូវទេរីដីអស្សីវា
តម្លៃនេះ៖ សូមចូលរួមការលំត្តាមអធិស្សាន។

ឲ្យគឺដើរការតែបន្ទាប់ទៅបានស្ថាប័ណ្ណជាមួយនេះ៖ ហើយទៅកំនើងអង្គយរបស់អ្នកបុរាណនៃនាងដែលអ្នកចង់ទៅ ដូចដែលអ្នកកំពុងធ្វើដែរ។ តើអ្នកបានយល់បានសំនួរទៅនោះទេ? មិនអីទេ។ ដូចដែលអ្នកកំពុងអង្គយវិញ្ញុ បន្ទាប់មកយើង នឹងក្រាកែកឈរឡើង។

407 តម្លៃនេះ៖ សូមស្អាប់។ ឧណាមេនុរីពីពេលដែលរួចរាល់តុងត្រូវបានអធិស្សានឱ្យសូមអ្នកអធិស្សានសម្រាប់ពួកគេ។ ពេលនោះនេះទៅលើអ្នកត្រូវបានអធិស្សានឱ្យគេនឹងអធិស្សានចូលរួមកីឡា។

តម្លៃនេះ៖ អ្នកបម្រើព្រះនៅទីនេះ៖ ចូលរួចរាល់ឡើង។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជាក់ដែលបើកគេទៅទំនៃនេះនៅពេលរួចរាល់។

408 តម្លៃនេះ៖ អ្នករាល់ត្រាបានខិនក្បាល ហើយរក្សាក្បាលបស់អ្នកខិនចុះ។ ក្នុងការអធិស្សាន។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកដើរកាត់នោះ៖ ចូរជាក់ដែ...ជាក់បើអ្នក។ សូមចាំថា វាតីជាការសន្យាបស់ព្រះ៖ ដែលបង្ហាញអាចចំបាំដែន សៀវភៅក្រុង

អាម៉ែកកំណាំងនៃចិត្តមនុស្ស។ ត្រួតដាក់ដែលនឹងបញ្ហាកំរើងនៅ៖ ប្រសិនបើអ្នកនឹង
ធ្វើវា យើងទេ? តើម្ខានេះអ្នករាល់គ្មានៗក្នុងការអធិស្ឋាន។

តើម្ខានេះអ្នកបើថ្ងៃជាបង្ឭុនក្រាកណូននៅខេះនេះ ប្រសិនបើអ្នកអារម្ម។

មិនអីទេ ចូរយើងឱ្យនិងក្នាលចុះ។

⁴⁰⁹ តើម្ខានេះ៖ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវីអីយ៍ នៅពេលដែលមនុស្សទាំងនេះមក សូម
ព្រះបេស្ថាននៃព្រះដែលមហិទ្ធិប្រុទ្ទិ ត្រួតបានព្រោសសេចក្តីជំនួយសំពុកគេភ្លាមៗ
នៅពេលដែលពួកគេដើរការតែទាំងអស់គ្មានៗព្រះនាយកបស់ព្រះយេស៊ូវ។

⁴¹⁰ តើម្ខានេះ៖ មិនអីទេ អនុញ្ញាតឱ្យបន្ទាត់ចាប់ផ្តើមនេះជាងូរមួយ។ សូមអ្នក
ទាំងអស់គ្មានៗដើរការតែទុកគេអ្នកបើថ្ងៃជាបង្ឭុនប្រុសបស់ខ្ញុំ។

គ្មានៗព្រះនាយកបស់យេស៊ូវ!

ខ្ញុំជាក់ដើម្បី គ្មានៗព្រះនាយកបស់យេស៊ូវ ជាបង្ឭុនប្រុសបស់ខ្ញុំ។

គ្មានៗព្រះនាយកបស់យេស៊ូវ!

សូមព្រះជាមាស់ប្រទានវាគំណល់បងស្រីបស់ខ្ញុំ វីសទាំង គ្មានៗព្រះនាយក
ព្រះយេស៊ូវ។

នៅក្នុងព្រះនាយកនេះព្រះយេស៊ូវគឺឈើស្អឹ!

នៅក្នុងព្រះនាយកនេះព្រះយេស៊ូវគឺឈើស្អឹ!

⁴¹¹ អ្នកស្មាក់នៅ ម៉ឺនវារេហុតដឹងលំបន្ទាត់បញ្ហាប់។

គ្មានៗព្រះនាយកបស់យើរី!...?...

⁴¹² ចូរចំចា ត្រួតដាក់ដែលនុស្សបាបទាប។ មកដោយកាបសារ។

បន្ទាត់អធិស្ឋានបន្ទូយេះពេលប្រាំមួយនាទី ម៉ោប្រាំនាទី ពាក្យជាប្រើនបេស់
បងប្រុស ប្រាកាប់ តើមិនអាចយល់បាន—អីដឹង?...?

⁴¹³ [ក្រឡិនទទេនៅកំសកោ បងប្រុស បីលី ចុំលី និយាយចា កើអ្នករាល់គ្មានៗ
នឹងផ្លាស់ទីទៅខាងក្រោម បានទេ? តើអ្នកដែលឈរនៅតាមប្រកនោះ សូម
ដើរប្រព័ន្ធប្រកដ្ឋានបើយេទៅខាងក្រោមបានទេ? សូមបន្ទទៅខាងក្រោម។ សូម
អរគុណា អ្នកទាំងអស់គ្មានៗថ្មីកកណ្តាល តើអ្នកនឹងទៅដែរប្រុទេ?—ធមជ។]

បន្ទាត់អធិស្ឋានបន្ទីរនាទីឡើងវិញ ពាក្យជាថ្រើនរបស់បងប្អុស ប្រាកដហាំ
គឺមិនអាចយល់បាន—អីដឹង...?

សូមទទួលការព្យាពាលរបស់អ្នកបងប្រសព្ទព្រមទាំងស្វែរគ្រឿងសុខ

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុសមីតផល។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្កើត ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាពាលបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីត្រាឃេយសូវគ្រឹស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលបស់អ្នក បង្ក្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្គុល ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលបស់អ្នក បង្ក្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុសខ្ញុំអើយ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្ក្រើ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្គុល ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្គុល ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលបស់អ្នក បង្ក្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រីដើម្បី។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី...?...

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី...?...

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស...?...

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង...?...

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងស្រី...?...ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។

សូមទទួលការព្យាបាល...?...

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បងប្រុស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង...?...

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹះស្តុ។ អាម៉ែន។

ទទួលការព្យាបាល។

ទទួលការព្យាបាលฯ

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកฯ

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកฯ

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

⁴¹⁴ [បង្រុស បីលី ថ្វីល និយាយថា “មានអ្នកណាដើរដឹងទៅតុចចង់មកដូអធិស្តាន ទេ? សំចុលមក បាន។ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ដើរដឹងទៅតុចចង់បាននៅក្នុង ការអធិស្តាន សូមចូលទៅក្នុងជាសិន។”—អីដ]

ប្រុសរបស់ខ្ញុំ សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

⁴¹⁵ សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បង្រីសី រោង ពីព្រះហស្ឋន៍
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក...?...

ទទួលការព្យាបាល...?...

⁴¹⁶ សូមទទួលការព្យាសញ្ញា បង្រីសី វីរីសីន ដោយព្រះហស្ឋន៍
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

បង្រុសរបស់ខ្ញុំ សូមទទួលការព្យាបាលដោយព្រះហស្ឋន៍
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាល បង្រីសី...?...ពីព្រះហស្ឋន៍ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។

សូមព្យាសត់ញ្ញា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

ទទួលបានការព្យាបាលហើយបូន្មី...?...

ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

សូមទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។

- ⁴¹⁷ បងប្បុសដំឡើ ទទួលការព្យាពាលបេស់អ្នកពីព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្តា
បងស្រី សូមទទួលការព្យាពាលបេស់អ្នកពីព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្តា
ទទួលបានការរោចាសបេស់អ្នកទៅបងប្បុស...?
បងប្បុស ដោយព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត ទទួល...?
តុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?
តុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?
នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត ជាប្រះអម្ចាស់នៃយើង សូមទទួលការ
ព្យាពាលបេស់អ្នក។
នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត ទទួលការព្យាពាលបេស់អ្នក បងប្បុស
បេស់ខ្ញុំ។
តុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?
នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត សូមទទួលការព្យាពាលបេស់អ្នក
បងស្រី។
តុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?

⁴¹⁸ [បងប្បុស បិះលី បុំល និយាយថា “ពីអ្នកទាំងអស់ដែលចង់ត្រូវបានអធិស្ឋាន
សម្រាប់ ពេលនេះអស់ហើយប្រើ?”—អដុំ]

⁴¹⁹ [បងប្បុស លីផល និយាយទៅកាន់បងប្បុស ប្រាកាបំ—អដុំ] សូម
ព្រះហស្សីពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ីវគ្រឿស្តបានប្រទានដល់អ្នក បងប្បុសផល នូវសំណើ
នេះសម្រាប់មនុស្សជាឌីស្របញ្ចប់បេស់អ្នក។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

⁴²⁰ [បងប្បុស បិះលី បុំល និយាយទៅកាន់បងប្បុស ប្រាកាបំ—អដុំ] បិះ
លី បុំល ដូចជាកាតជាប្រើនិងដូចដែលអ្នកបានផ្តល់ឱ្យតុល្យរោន់ ទទួលបានការ
ព្យាពាលបេស់អ្នកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

គ្រោះទេរដៃអស្សុវ្ខេកទូររោន់នៅជិត
ការអាណាពិតអភិវឌ្ឍបេស់ព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត
ទ្រង់មានបន្ទូលទាំងបែប៖ជួងលោកបញ្ចប់
អូ ពូសំឡែងរបស់ព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

ទាំងអស់ត្នោះ:

នាមពិធាបំជុកនៅក្នុងបទបញ្ជីង

ជានាមពិធាបំជុកនៅលើអណ្តាកតវែងស្សាប់

ខ្សែលពិធាបំជុកដែលមិនឆ្លាប់បញ្ជីង

⁴²¹ ព្រះជាម្ញាស់ លើគុស្សមីកិយាតុចិត្តធមូរិឃ្សាល្អូនេះ ដែលបានកែតទេដឹង
នៅក្នុង ដែនដី មួយនៃ...? ពួកគេអាចទទួលការស្តីសំបស់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់
អើយ នៅក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគីស្តី។

⁴²² ...នៅព្រះយេស៊ូវគីស្តី សូមទ្វូបុត្រូលរបស់បងប្រើយើង ដែលនាងមានលើ
គំនិតកត្តុរៀនេះ សូមទ្វូព្រះបេស្តាន់នៅព្រះយាងទៅកាមការស្តីសំនោះ។ សូមឱ្យនាង
ត្រូវបានថែកចាយ។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ អាម៉ែន។

⁴²³ ព្រះអម្ចាស់ជាប្រះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមប្រទានការស្តីសំបស់បុរស
នេះ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយការអធិស្ឋានបស់ខ្ញុំ។
អាម៉ែន។

⁴²⁴ អូ ភិមិនអស្សាយទេបុ! ខ្ញុំធ្វើថាប្រសិនបើអ្នកាលត្នោះដែលមកដោយនៅ
ទីនេះ ព្រឹកនេះ ព្រាមការចាក់ប្រឈមតាំងដែងដែងអស្សាយនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើប្រសិនបើអ្នកនឹង
គ្រាន់តែ...តទួររៀនេះកំរកមើលអ្នកដែលជាំអស្សាយ។ គ្រាន់តែ ចងចាំរឿងសាមញ្ញនៃ
ការធ្វើអ្នកដែលប្រចាំបានសន្យា។

⁴²⁵ តទួររៀនេះ បង្កាយឱ្យដិលិយាយរាជាថ្នូរអស់ត្នោះ: “យើងមិនស្មើរកអ្នកដែលអស្សាយទេ
បុំនែក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ យើងទទួលបានការសន្យាបស់ប្រជែង។”

⁴²⁶ នោះគឺចែប់ហើយ។ ដែលធ្វើឱ្យវាគចែះ។ អាម៉ែន! ព្រះប្រទានពអ្នក!

សំណ្ងារ និងចម្លើយនៅលើត្រា KHM63-0324M

(Questions and Answers on The Seals)

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG